

Габдулла Әдһәмөв

Гакыйдә

Уку әсбабы

«Хузур» нәшрият йорты

УДК 28

ББК 86.38 (2 Рос. Тат.)

Үзәкләшкән дини оешма – Татарстан
Республикасы мөселманнары Диния
нәзарәтенең Голәмалар шурасы рәисе
Габдулла Әдһәмөв

Китап Үзәкләшкән дини оешма – Татарстан
Республикасы мөселманнары Диния нәзарәтенең
14-37 нче номерлы карары белән басарга хупланган.

Ә32 Габдулла Әдһәмөв: Гакыйдә (Иман нигезләре),
уку әсбабы. – Казан: Хузур, 2014.– 160 б.

Гакыйдәгә кереш буларак кулланыла торган,
фәннең терминнары һәм төшенчәләре белән таны-
шу мөмкинлеген бирүче әлеге уку әсбабын тәкъдим
итәбез. Әлеге фән өлкәсенә тирәнрәк төшенү өчен,
фән чыганаclarын һәм аңа булган аңлатмаларны
өйрәнергә кирәк.

ISBN 978-5-85247-627-2

ББК 86.38

УДК 28

© ҮДО – ТР МДН, 2014

© Әдһәмөв Г., 2014

КЕРЕШ

Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең бер хәдисендә әйтәлгән: көннәрдән бер көнне Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам һәм аның сахабалары янына бәдәви кыяфәтендә Жәбраил фәрештә килгән дә, Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам каршына утырып, аңа сораулар бирә башлаган. Шулар арасынан иң әһәмиятлеләре: Нәрсә ул ислам? Нәрсә ул иман? Нәрсә ул ихсан? дигән сораулар булган. Әлеге сораулар Исламның фикх, гакийдә һәм тәсәууф дип аталган иң мөһим фәннәренен нигезе булып тора. Икенче сорау исә әлеге уку әсбабының эчтәлеген тәшкил итә, ягъни иман мәсьәләләренә багышланган.

Гакийдә – иманны өйрәнүче фән. Октябрь инкыйлабына кадәр басылган күп кенә татар китапларында иманның алты баганасы искә алына.

«Мин Аллаһы Тәгаләгә, Аның фәрештәләренә, Аның Китапларына, Аның илчеләренә, Кыямәт көненә, яхшының да, яманның да Бөек Аллаһ тарафыннан бирелүенә, үлгәннән соң тереләчәгебезгә ышанам».

Боларның соңгысы Кыямәт көне билгесе булганга күрә, без һәрвакытта да иманның алты баганасы турында сүз алып барабыз. Гакийдә нәкъ менә шуларны өйрәнү белән шөгыйльләнә.

Гакийдәнән, фикх фәне кебек үк, шәригәтнең төп һәм иң мөһим фәннәренән берсе булуын ассызыклап узарга кирәк. Шул ук вакытта, әлеге фәннәр бары теоретик дисциплинагына булалар. Шуңа күрә дә, камиллеккә ирешү өчен, иманлы кешеләргә шушы фәннәренән рухи якларына аеруча игътибар итәргә кирәк. Бу юнәлешне әхлак яки тәсәууф, яисә сулүк

дип аталган мөселман этикасы ачыклай. Мөселман этикасы төрле гыйбадәтләрне, туклану кагыйдәләрен һ. б. ш. өйрәнү белән бергә, беренче чиратта, кеше белән Аллаһы Тәгалә арасындагы мөнәсәбәтләрне, ихласлылык, тугры ният, мәрхәмәтлелек, нәфесе тыя алу һәм башкаларны өйрәнә. Югарыда искә алынган өч фәнне үзгәндә берләштергән очракта гына кеше камил иманлы бәндәгә әверелергә мөмкин. Гакыйдә акыл белән тинчәштерелә. Ләкин акыл гәүдәдән башка гына, ягъни фикһтан башка яши алмый. Жаны, ягъни әхлагы булмаса, әлегә акыллы гәүдә үле булачак.

ИСЛАМ ФӘННӘРЕНЕҢ БАРЛЫККА КИЛҮЕ ҺӘМ ҮСЕШЕ

Мәгълүм булганча, бүгенгә көндә безгә билгеле ислам фәннәренең берсе дә Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам заманында булмаган. Әлегә фәннәренең барысын да яңалык (бидгәт) дип атый алабыз. Шәригәт буенча яңалык ике төрле: хупланылган (рәхсәт ителгән) һәм тыелган була. Әлегә фәннәр безгә динезбезне өйрәнүдә нык ярдәм иткәнгә күрә, без аларны рәхсәт ителгән яңалыкларга кертеп карыйбыз. «Ни өчен соң бу фәннәр Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам заманында булмаган?» – дигән сорау туарга мөмкин. Жавабы бик гади: «Ул вакытларда әлегә фәннәрдә ихтыяж булмаган». Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламнең замандашлары теләсә кайсы сорауларына жавапны аның үзгәнән сорап белә алганнар. Жавапны белгән кеше Илаһи кануннарны бозмыйча алга таба яшәвен дәвам иткән. Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам вафатыннан соң хәл үзгәргән: вәхи инү тукталган һәм мөселманнар **Коръән** белән **Сөннәттә** тупланган зур мирастан үзләре мөстәкыйль файдаланырга мәжбүр булганнар.

Мөселманнарға Коръән белән Сөннәт кенәжитмәгәнмени? Әлеге фәннәр ни өчен кирәк булган соң? Гакыйдә, фикх, сира, тәфсир, хәдис, үсул әл-фикх, үсул әл-Коръән, үлүм әл-хәдис һәм башкалар ни өчен барлыкка килгән? Әлеге процесс тарихи яктан ничек дәвам иткән?

Югарыда искә алынган фәннәрнең барлыкка килүе билгеле факторларга бәйле. Менә аларның берничәсе:

1. Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламнең мирасын саклап калу мәжбүрияте.

2. Исламның гарәп булмаган халыклар арасында таралуы.

3. Исламның таныш булмаган идеологияләр, диннәр, го-реф-гадәтләр, культураларга юлыгуы.

4. Аерым дин галимнәренең шәхси сыйфатлары тәэсире.

5. Исламның үзәндә төрле секталар һәм юнәлешләр барлыкка килүе.

Алга таба шушы катлаулы тарихи процессны күзәтеп узарга тәкъдим итәм.

Ислам фәннәренең барлыкка килүе, системалаштырылуы һәм үсешенең барышы, әлбәттә, Коръәннән башланган. Мәгълүм булганча, Әбү Бәкер, Аллаһ аннан разый булсын, идарә итә башлаган чорда хәлифәттәге эчке сәяси вәзгыять тотрыксызланган. Бу хәл ялган пәйгамбәрләрнең барлыкка килүе, кайбер кабиләләрнең зәкәт түләүдән баш тартулары һәм хәтта диннән чыгулары белән бәйле булган. Шушы катлаулы сәяси вәзгыятьтә Әбү Бәкер, Аллаһ аннан разый булсын, барлык фетнәчеләр белән көрәшәргә карар кылган. Сугышлар вакытында, беренче чиратта, Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламнең сахабалары үлгән. Алар

арасында Коръән хафизлары күп булган. Мисал өчен, Ямам сугышы барышында житмешкә якин Коръән белгече һәлак ителгән. Бу хәл Гомәр ибн әл-Хаттабны борчуга салган һәм ул Коръәнне язма рәвештә бер бөтен китап рәвешендә туплау мәжбүрияте мәсьәләсен күтәрәп чыккан. Әбү Бәкер, Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам заманында андый китап булмаган дип, башта бу фикерне кире каккан. Ләкин соңрак, Гомәр ибн әл-Хаттабның үжәтлеге аркасында, ул ризалашкан. Нәтижәдә, Коръән тексти беренче тапкыр тулысынча язма рәвештә тупланган.

Соңрак, Госман ибн Гаффан чорында Коръәнне тагын бер тапкыр туплаганнар. Моның сәбәбе: беренче тапкыр Коръән корәйш укылышында гына тупланган. Мәгълүм булганча, Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам заманында гарәп теле жиде шивәдән (харф) торган. Аллаһы Тәгалә, Коръән гарәпләрнең барысына да аңлаешлы булсын өчен, Изге Китапны әлеге жиде шивәдә индергән. Сахабалар, Коръәнне Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламнан отып алып, шәкертләренә үзләре сөйләшкән шивәдә тапшыра торган булганнар. Госман ибн Гаффан заманында, сахабаларның күп кенә шәкертләре гаскәр туплап, бүгенге Азәрбайжан жирләренә сугыш белән чыкканнар. Шул вакытта алар арасында Коръәнне дәрәс укуга кагылышлы каршылыктар туа башлаган. Мөселманнар арасында фетнә чыгудан куркып, Хузәйфә ибн әл-Ямән ашыгыч рәвештә Мәдинәгә юнәлгән һәм хәлифкә барысын да сөйләп биргән. «Өммәтенә дәрәс укылышны билгелә», – дип үтенгән ул хәлифәдән. Нәтижәдә, Госман ибн Гаффан Коръәнне бары корәйш укылышында гына саклап калырга, дигән карар чыгарган. Башка шивәләрдәге язмалар исә юкка чыгарылырга

кушылган. Алга таба Корьән язмасының камилләштерелүе дәвам иттерелгән: нокталар һәм хәрәкәләр барлыкка килгән, тәжвид фәне формалашкан.

Шуннан соң Сөннәтне саклап калу юнәлешендә эшләр башкарылган, беренче хәдис жыентыклары барлыкка килгән. Ин беренче хәдис жыентыкларын сахабалар туплый башлаган була. Алар арасында иң танылганнары – Габдулла ибн Әмра ибн әл-Аса һәм Гали ибн Әбу Талиб жыентыклары. Әмма бу юнәлештәге систематик эш хәлифә Гомәр ибн Габдул-Газиз кушуыннан соң гына башланган. Алар арасында Ибн Шихаб Әз-Зухри, имам Мәлик, Әбу Мөхәммәд Габдул-Мәлик ибн Габдул-Газиз ибн Журайж, Әбу Әмра Габдуррахман әл-Авзай, Әбу Габдулла Суфьян ибн Сәид Әс-Саури, Әбу Сәлма Хәммәд ибн Сәлма ибн Динар бар. Ә инде хәдисләрнең иң тулы һәм иң күләмле жыентыклары бары һижри белән III гасырда гына барлыкка килгән.

I гасыр ахырына таба ислам галимнәре арасында белгечлекләр барлыкка килә башлаган. Махсус шушы темага караган иң беренче хезмәт Ибн Исхакның Пәйгамбәрәбез салләллаһу галәйһи вәсәллам тормышы турында сөйләүче китап булган. Кызганычка каршы, бу хезмәт бүгенге көнгә кадәр сакланып кала алмаган. Безгә аның Ибн Хишам тапшыруындагы нөсхәсе генә мәгълүм һәм ул хезмәт сира фәненең нигезен тәшкил итә. Алга таба гакыйдә, фикх, үсул әл-фикх, тәфсир, тарих һ. б. фәннәр буенча махсус хезмәтләр язылган.

Гакыйдә фәненең барлыкка килүе һәм үсешенә аерым тукталасы килә. Гакыйдәнең барлыкка килүенә төрле секталар килеп чыгу этәргеч булуны ассызыклап узарга кирәк. Беренче секталар дүртенче хәлифә Гали, Аллаһ аннан раз-

ый булсын, идарә иткән чорда барлыкка килгән. Алар харижилар һәм шигыйлар дип аталган. Башта алар сәяси хәрәкәт буларак танылганнар. Ләкин соңрак аларның үз идеологияләре дә барлыкка килгән. Шуңа бәйле рәвештә мөселман дин галимнәре сектачыларның карашларын кире кагучы дәлилләр китерергә мәжбүр булганнар. Бу уңайдан үз өйрәтмәләрен барлыкка китерүдә грек фәлсәфәчеләренен хезмәтләреннән нык файдаланган мутазилийларны аерым әйтеп узарга кирәк. Мутазилийларның төп хатасы – акылны Коръән белән Сөннәттән бөегрәк итеп күрсәтүдә. Ахыр чиктә, алар Коръәннең барлыкка килүе, кабердә җәзалануының мөмкин түгеллеге, зур гөнаһлар кылучыны иманлы буларак та, динсез буларак та атап булмау кебек һ. б. ш. нәтижеләргә килгәннәр. Әлбәттә, сөнни галимнәре мутазилийларның идеологиясен кире кагарга мәжбүр булган. Әбу Хәнифә чорында мутазилийлар белән дини бәхәсләр үткәрелгән. Ә инде Әхмәд ибн Ханбәл заманында вәзгыять кискенләшкән. Бу мутазилийларның һакимияткә килүләре белән бәйле. Дәүләт башында торуларынан файдаланып, алар барлык ислам дөнъясына үзләренен өйрәтмәләрен көчлөп такмакчы булганнар. Шушы чорның күп кенә галимнәре җәзалап үтерелгән, зинданнарга ябылган. Ләкин хәлифәнең алмашынуы белән мутазилийлар көчләрен югалтканнар һәм сөнни галимнәре ислам дөнъясын мутазилийлар идеологиясеннән арындыра башлаганнар. Шушы вакыттан алып Әхлү-с-Сөннә вәл-җәмәгәт терминының барлыкка килүе һакында сөйли алабыз. Шушы чорда ислам дин гыйлемендә ике мәктәп: ашари һәм матуриди мәктәпләре барлыкка килгән. Беренчесенең башында – Багдадның дин галиме Әбу әл-Хәсән әл-Ашари, икенчесенең башлангычында Урта Азиянең дин галиме Әбу Мансур әл-Матуриди торган. Алар ислам дин гыйлеменен

нигезен формалаштырганнар. Башка галимнәр исә әлегә фәннең алга таба үсеше белән генә шөгылләнгәннәр. Әл-Ашари һәм әл-Матуриди хезмәтләре белән танышканда, алар Исламның беренче гасырларындагы дин галимнәре хезмәтләреннән берни белән дә аерылмый, дигән нәтижәгә киләсен. Төрле тарихи процесслар барышында әл-Ашари мәктәбенең тәғлиматлары күбесенчә ислам дөнъясының көнбатышында, ә әл-Матуриди мәктәбенең өйрәтмәләре – көнчыгышта таралыш алган. Әл-Матуридигә иярүчеләреннән барысы да диярлек – хәнәфиләр, ә менә әл-Ашарига иярүчеләр исә калган өч мәзһәб вәкилләре була.

Безнең Идел-Урал регионна әл-Матуридинең хәнәфи тәғлиматлары Урта Азиядән килеп кергән. Мәгълүм булганча, баштарак – болгарлар, сонрак аларның дөвамчылары – татарлар Бохара, Сәмәрканд, Кабул һ. б. мәдрәсәләрендә белән алган. Аннан кайткан остазлар шәкертләрен дә үзләре укыган программалар буенча өйрәткән. Әбу Мансур әл-Матуриди хезмәтләре шактый катлаулы дини тел белән язылган. Аларны гарәп телен камил белгән яхшы әзерлекле кеше генә укый ала. Без исә шәкертләребезгә шушы уку әсбабын тәкъдим итәбез. Ул гакыйдәгә кереш булып тора, фәннең терминологиясе һәм төшенчәләре белән танышырга ярдәм итә. Фәннәрнең әлегә өлкәсен тирәнтен үзләштерү өчен чыганаclarны һәм аларга кагылышлы аңлатмаларны өйрәнәргә кирәк.

العقيدة

1 БҮЛЕК

АЛЛАҢКА ЫШАНУ

Аллаһка ышану дөнъяның барлыкка китерелүенә ышану дигән сүз. Материалистлар Галәмне һәм андагы барлык нәрсәләргә һәрвакытта да булган, алар бары тик бер төрдән икенче төргә үзгәреш кичергән, дип саныйлар. Без – мөселманнар исә – дөнъяның барлыкка килүенә ышанабыз. Дөнъя нинди дә булса матдәдән түгел, ә юклыктан бар ителгән. Дөнъяны Аллаһы Тәгалә барлыкка китергән. Аллаһ һәрвакытта да булган һәм дөнъяны юктан яраткан. Ул үзе яраткан төрле жан ияләрен кирәкле рәхәтлекләр белән бүләкләгән. Кояш, планеталар, һава, су, ризык, киём-салым, тән, жан һәм болардан тыш тагын бик күп нәрсәләр безгә һәм башка жан ияләренә Аның бүләге. Димәк, без Аңа рәхмәтле булырга тиеш. Моның өчен безгә, беренче чиратта, Аны танып белергә кирәк. Бу максаттан без Аллаһның күркәм һәм камил исемнәре белән сыйфатларын өйрәнәбез.

1.1. Аллаһның исемнәре

АЛЛАҢ – Аның иң бөек исемнәреннән берсе. Ул үзенә башка исем һәм сыйфатларның мәгънәсен сыйдырган. Ул

ялгызлык исем, нинди дә булса башка тамырдан килеп чыкмаган.

ӘР-РАХМӘН, ӘР-РАХИМ (һәркемгә һәм һәрнәрсәгә мәрхәмәтле, шәфкатьле)¹.

Әлеге ике исем дә «әр-рахмә» (мәрхәмәт, шәфкать) нигезеннән килеп чыккан. Ләкин «әр-Рахмән» сүзенен мәгънәсе кинрәк. «Әр-Рахмән», ышануларына һәм тугрылыкларына карамастан, барлык кешеләргә кагылышлы илаһи мәрхәмәтне аңлата. Күргәнебезчә, Аллаһы Тәгалә бу дөньядагы Үзе барлыкка китергән барлык мәхлукларына да шәфкатьле. Ул аларның барысының да ихтыяжларын тәмин итә. «Әр-Рахим» сүзе Аллаһның иман китергәннәргә Кыямәт көнендәгә мәрхәмәтен күздә тотта. Кыямәт көнендә Аллаһы Тәгалә, иманлы бәндәләрнең гөнаһларын кичереп, аларны жәннәткә кертәчәк. Мәрхәмәтлелек чаткыларының кешеләрдә дә булуына карамастан, аларны Аллаһның мәрхәмәт-шәфкәте белән чагыштырып булмый. Әлеге хис кеше күңелендә булып та, аның тормышка ашырылу мөмкинлеге булмый. Яисә мөмкинлеге булуга да карамастан, кемгәдер мәрхәмәтлелеген күрсәтү нияте яки теләге тумый. Кешенең шәфкатьлелеге шул кешенең мөмкинлекләренә һәм асылына бәйле.

ӘЛ-МӘЛИК (бар нәрсәнең Хужасы, Иясе).

Бөек Аллаһы Тәгалә дөньядагы бар нәрсәнең тулы хокуклы һәм чикләнмәгән хужасы, иясе. Бу сыйфат кешегә дә хас, ләкин ул бик нык чикләнгән. Бу дөньяда кеше ирешергә мөмкин булган иң югары хакимият һәм зур милек – ул дөнья

¹ Әлеге һәм башка исемнәреннән тәржемәләре белән аңлатмаларын тәфсилләбрәк Абу Хамид Мухаммад ибн Мухаммад аль-Газали ат-Туси. Высочайшее из устремлений в раскрытии смыслов прекрасных имен Аллаха (гарәпчәдән Саяхов Р.Л. тәржемәсе. – Уфа, 2007. – 232 с.) дигән китаптан карарга мөмкин.

белән идарә итү. Тик боларның барысына да ул ялгызы гына ирешә алмый. Моның өчен кешегә киңәшчеләре, дуслары, компаньоннары, гаскәр, техника һ. б. ярдәм итә. Ләкин әлеге хакимлек шушы кешенең гомере озынлыгына бәйле. Жаны тәнненнән аерылгач та ул барлык байлыклары белән хакимиятен, үзе яшәгән йортын, үзе утырып йөргән машинасын, кигән киёмнәрен һәм хәтта бары тик үзенекә дип санаган тәннен дә югалтчак. Аллаһның хакимиятенә килгәндә, Ул кемнең дә булса ярдәменә яки булышлыгына мохтаж түгел, аны чикләп тә, тартып алып та булмый. Аллаһ дөньядагы бар нәрсәнең дә бердәм хужасы булган, бар һәм алга таба да булчак.

ӘЛ-МӨТӘКАББИР (чын бөеклеккә Ия Булучы).

Кешедә әлеге илаһи сыйфатның бөртектә кадәр генә дә чагылышы юк. Бу сүз кешегә карата кулланылганда тискәре мәгънәгә ия була башлый, ягъни «тәкәббер» дигәнне аңлата. Аллаһ кешедәге әлеге сыйфатны хупламый һәм хәдисләрнең берсендә шушы сыйфатка ия булучы кеше жәннәткә кертелмәчәк дип кисәтә. Чөнки бу дөньядагы дәрәжә-уңышларга, рәхәтлекләрнең барысына да кеше үзе ирешмәгән. Аллаһы Тәгалә сәламәтлек, акыл, вакыт, таныш-белешлек һ. б. белән бүләкләмәгән булса, дөүләт президенты да, иң бай эшкуар да, бөек галим һәм танылган спортчы да шушы дәрәжәләренә ирешә алмаган булырлар иде. Шуңа күрә дә әлеге дәрәжәләр Илаһи мәрхәмәтлелек нәтижәсе була.

ӘЛ-ХАЛИК (билгеле рәвештә Барлыкка Китерүче).

Дөньядагы барлык нәрсәләргә бары тик Аллаһ гына барлыкка китерә алган.

ӘЛ-БӘРИ (юклыктан соң Яшәеш Бирүче).

Бары тик Аллаһы Тәгалә генә юклыктан соң яшәеш бирергә мөмкин.

ӘЛ-МУСАУУИР (бар нәрсәгә Калып, Рәвеш бирүче).

«Әл-Халик», «әл-Бәри», «әл-Мүсаууир» исемнәре синоним булып тоелырга мөмкин. Чөнки аларның мәгънәләре барлыкка китерү, ярату дигәнне аңлата. Ләкин бу алай түгел. Юктан бар ителгән һәр нәрсә, беренчедән, нияткә бәйле. Икенчедән, нияткә нигезләнәп яшәешне булдыруга һәм, өченчедән, тиешле форма бирүгә бәйле. Шуңа күрә дә Аллаһ нәрсәендер бар итәргә ниятләгән Халик була, барлыкка китерүче һәм яратучы Бәри була, Үзенә мөхлуқларына ин яхшы рәвеш, калып бирүче Мүсаууир була.

ӘЛ-ГАФФӘР (гөнаһларны Яшерүче һәм Гафу кылучы).

«Әл-Гаффәр» – физик һәм рухи мәгънәдә күркәм нәрсәләргә күрсәтеп, яманлыklarны яшерүче. Аллаһ кешедән яшергән беренче нәрсә – аның ямьсез эчке әгъзалары. Ул аларны тышкы матурлык белән бизәгән. Ләкин эчтәгә белән тыштагының аермасы шулкадәр зур. Икенчесе – яман уйлар һәм хупланмаган теләкләрне яшерү өчен Ул кеше күзенә күренмәс жан белән йөрәкне булдырган. Кайвакыт башка килә торган уйларның яки жандагы икейөзлелек, хыянәт, мәкернең башка кешеләргә күренә алуын күз алдына китерсәк, аларның бу күренешләргә, һичшиксез, ачулары чыгар иде. Алай гына да түгел. Низаглар чыгып, сугыш, кан коеш, үтерешләр булырга мөмкин. Боларны булдырмас өчен, Аллаһы Тәгалә чит серләргә бездән яшергән.

Кешеләрнең гөнаһлары әшәке, начар нәрсә исәпләнә. Аллаһ аларны бу дөньяда яшерә һәм киләсе тормышыбызда да алар өчен безне жәзаламый. Ул безне гафу итә. Гафу итү яманлыklarны яшерү була инде ул.

ЭР-РАЗЗӘК (Бәрәкәт һәм Ризык бирүче).

«Эр-Раззәк» туклану чыганаclarын булдыручы, кешеләргә алардан файдалану мөмкинлеген тудыручы һәм алардан ләззәтләнү сәбәпләрен барлыкка китерүче, дигәнне аңлата.

«Ризк» сүзе Аллаһы Тәгалә бирүче барлык рәхәтлекләр, игелекләр, дигән мәгънәдә килә. Боларга тән, һава, су, ризык, торак, транспорт, китаплар һәм шулай ук рухи азык та керә. Әлеге сыйфатның аз гына чагылышы кешедә дә булуга карамастан, аны берничек тә Илаһи сыйфат белән чагыштырырга ярамый. Беренчедән, кешегә кемнеләр тукландыру өчен күп көч һәм энергия сарыф итәргә: язын жирне эшкәртеп, чөчәргә, жәен карап үстерергә, көзен уңышны жыеп алырга кирәк. Аллаһка исә «бул» дип әйтү генә дә житә («Күн фә йкүн» – Аның «бул» дип әйтүеннән кирәк нәрсәләр барлыкка килә). Гайсә пәйгамбәрнең, Аллаһ аннан разый булсын, сахабалары үтенеченә нигъмәтләр белән тутырылган өстәл, Мәрйям анага жибәрелгән жиләк-жимешләр моңа дәлил булып тора.

Кешенә кемнеләр ризыкландыру сәләте аның мөмкинлекләре белән чикләнгән. Кеше планетабызда яшәүче жиде миллиард бәндәне тукландыра алмый. Шулкадәр халыкка тагын жирдә яшәүче барлык хайваннарны, бөжәкләрне, микроорганизмнарны һәм женнәрне кушсаң, кешенә мөмкинлекләре бөтенләй дә вак тоела. Аллаһы Тәгаләгә исә боларның барысын да тукландыру берни дә түгел. Моннан тыш, Ул һәр регион һәм һәр төр өчен төрледән-төрле ризыклар булдырган.

ӘЛ-ХАФИД, ЭР-РАФИГЪ (хурлауга лаеклыларны Түбәнсетүче, зурлауга лаеклыларны Дәрәжәләр Бирүче).

Лаеклы булмаганнарны түбәнсетүче, аларны бәхетсез итүче, иманлы кешеләрне дәрәжәләргә ирештерүче, аларны бәхетле итүче. Тәкъваларны Үзенә якынайту белән биегәйтүче һәм Үзенә дошманнарын (мәрхәмәтеннән ерагайтуы белән) түбәнсетүче. Моңа бары тик Бөөк Аллаһ гына сәләтле, чөнки Ул әл-Хафид һәм әр-Рафигь.

ӘЛ-ХАФИЗ (Саклаучы, яшәешнең сәбәпләрен дәвам иттерүче).

«Әл-Хафиз» хакыйкый саклаучы. «Саклау» сүзенә чын асыл мәгънәсен аңлау өчен ике нәрсәгә төшенергә кирәк.

Беренчедән, дөньядагы барлык нәрсәләрнең яшәешен дәвам иттерүче һәм озайтучы, ягъни яшәешне бетерү белән юк итүгә каппа-каршы нәрсә. Бу мәгънәдә Аллаһы Тәгалә күкләрне, жирне, фәрештәләрне (аларның яшәеш вакыты шактый озайтылган), шулай ук хайваннар белән үсемлекләрне (аларның яшәеш вакытлары бик үк озын түгел) саклаучы. Ул һәр кешенең, хайванның, бөжәкнең һ. б. яшәешен һәр мизгелдә тәмин итеп тора. Аллаһ кемнедер сакламый башлагач, ул теге дөньяга күчә, үлә.

ӘЛ-МҮХИЙИЙ, ӘЛ-МҮМИТ (Гомер һәм Үлем бирүче).

Өлеге исемнәрнең мәгънәсе дә турыдан-туры барлыкка китерү барышына бәйле. Барлыкка китерелгән нәрсәгә яшәеш бирү терелтү дип атала. Үлемгә бәйле процесслар гомерне кисү, үтерү дип атала. Аллаһтан башка берәү дә яшәеш һәм үлемне барлыкка китерергә мөмкин түгел.

ӘС-САМӘД (Барлык омтылышларның һәм тырышлыкларның чиге).

«Әс-Самәд» – Аллаһка мохтажлыктары булганнар үтенеч белән ялваралар, теләк һәм омтылышлары белән Аңа

мөрәжәгать итәләр (чөнки бары Ул гына барлык нәрсәнен хакиме). Аллаһы Тәгалә генә тулы мәгънәсендә «әс-Самәд», чөнки нәкъ менә барысы да хажәтләре белән Аңа гына омыталар.

ӘЛ-ГАНИ, ӘЛ-МҮГНИ (бернинди үз хажәтләре булмаган, барлык Хажәтләрдән Коткаручы).

«Әл-Гани» – асылы һәм сыйфатлары белән бернигә дә мохтажлығы булмаган Зат. Алай гына да түгел, Ул кем белән булса да элементдә булудан өстен Зат.

Аллаһ шулай ук әл-Мүгни дә. Әмма Ул баеткан (башкаларга мохтажлығын калдырмаган) кеше әле абсолют бай һәм тышкы факторлардан ирекле була алмый. Ул барыбер Илаһыга мохтаж булып кала.

Югарыда санап кителгәннәрдән тыш Аллаһы Тәгаләнен камил һәм затлы исемнәре тагын күп әле. Без алда китергәннәре генә дә, иманлы кешенең күңелендә Аңа карата илтифат һәм рәхмәт хисләре барлыкка китерү, таң калу һәм үзенең бик кечкенә кеше икәнен аңлау өчен житәрлек. Аллаһтан тыш берәүдә дә хакимлек, көч-күәт, бөөкләк юк. Аллаһ бөөкләрдән Бөөк. Барча мактау Аңа гына.

1.2. Аллаһның сыйфатлары (атрибутлары)

Безнең мөселман галимнәре үз китапларында түбәндәге сыйфатларны (атрибутларны) карап үтәләр:

1. Әл-Вөжүд (һәрвакыт Бар булуы).
2. Әл-Кыйдәм (Башлангычы булмау).
3. Әл-Бәка (Ахыры булмау, Мәңгелек).

4. Әл-Мүхаләфәт лил-хәвәдис (Үзенәң барлыкка китергәннәреннән аерылып тору).

5. Әл-Кыям би нәфсиһи (Мөстәкыйль яшәешь).

6. Әл-Вәһданийә (Бердәнберлек).

7. Әл-Хәят (Тормыш).

8. Әл-Гыйлем (Белем).

9. Әл-Ирадә (Ихтыяр).

10. Әл-Кудрат (Көч-Куәт).

11. Әл-Каләм (Сөйләм).

12. Әт-Тәквин (Юкта бар итү).

13. Әс-Сәмг (Ишетү).

14. Әл-Бәсар (Күрү).

Болардан тыш, Аллаһы Тәгаләгә Аның исемнәреннән барлыкка килгән башка бик күп сыйфатлар да хас.

Шәхси Сыйфаты — һәрвакыт Бар булуы (әл-Вөжүд)

Һәрвакыт Бар булуы даими яшәеш дигәнне белдерә. Аллаһ яши, ләкин Аның яшәеше башкаларныкыннан аерылып тора. Аллаһның һәрвакыт Бар булуы Илаһи мөжбүрилек ул, ә аның капма-каршысы, ягъни булмавы – кабул ителми, ул мөмкин түгел. Һәрвакыт Бар булуы – Илаһилыкны билгеләүче мөңгелек, башлангычсыз сыйфат. Һәрвакыт Бар булу сыйфаты – барлык калган сыйфатларның нигезе һәм асылы ул¹.

Безнең сөнни дин галимнәре Аллаһның һәрвакыт Бар булуына бик күп дәлилләр таптылар. Әлбәттә, беренче чиратта,

¹ Кара: Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – С. 66.

ул – Корьән аятьләре. Аларның эчтәлекләрен анализлап карасак, Аллахның сыйфат-билгеләрен тану өчен әйләнә-тирә дөньяны өйрәнергә өндүрләрнең күплеген билгеләп була. Мәсәлән, шундыйларның берсендә әйтелә:

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

«Чынлыкта исә, жир һәм күкләрне барлыкка китерүдә, төн белән көннең алмашынуында, кешеләргә файдалы товарлар белән дингездә йөзүче кораблар барлыкка китерүдә, Аллах күктән яварга дучар иткән янгырда, ә аннан соң корыган жирне (су белән) терелтүдә һәм анда төрле жанварларны урнаштыруда, жилнең алмашынып исүендә, жир белән күк арасында [Аллаһ кодрәтенә] буйсынган болытларда, – боларның барысында да аңлы кешеләр өчен махсус билгеләр бар» (2:164).

Бу аять анда искә алынган барлык вакыйгаларны Аллахның Барлыгына махсус билге – дәлил итеп бирә. Башка аятьләр төркемендә болай диелә:

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ (17) وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ (18)
وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ (19) وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ (20)

«Әллә чынлап та, алар дөяләрнең барлыкка китерелүе, күкнең ничек гөмбәз ителүе, тауларның калкып чыгуы, жирнең ничек жәлеп торыуы турында уйлап карамыйлармы?» (88:17-20)

Бу аять Аллаһ барлыкка китергән нәрсәләр турында уйланырга чакыра. Шушы уйланулар кешене ничшиксез Аның Барлыгына инану турындагы фикергә этәрәчәк.

Аллаһның Барлыгын раслауның икенче төре булып кешенең асылына нигезләнгән раслау тора (фитр). Һәр кеше тумыштан Аллаһка инанып туа һәм яши. Бу инану беркайчан да юкка чыкмый, һәрдаим кешедә саклана. Аның рухи үсешенә бәйле рәвештә ул көчәеп китәргә яисә рухи чигенеше аркасында бөтенләй сүнәргә мөмкин. Кешеләрнең ин авыр вакытларында бары тик Аллаһка мөрәжәгать итүе тумыштан килгән инануны раслый. Коръәндә әйтелә:

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ
ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

«Кешене кайгы басканда, ул яткан, утырган, баскан килештә Безгә мөрәжәгать итә. Без аны хәсрәтәннән коткаргач, ул Безгә мөрәжәгать итмәгән кебек читләшә, китеп бара» (10:12).

Шушы раслауга бер мисал: Жәгъфәр әс-Садык, Аллаһ аңа мәрхәмәтен ирештерсен, бер имансыз белән сөйләшкәндә сорый: «Синең кайчан да булса дингездә йөзгәнәң бармы?» Теге: «Әйе», – ди. Һәм Жәгъфәр дәвам итә: «Ә куркыныч вакыйгаларга эләккәнәң булдымы?» Теге сөйли башлый: «Бервакыт без давылга эләктек, безнең кораб жимерелде. Мин такта кисәгенә ябыштым, ләкин ул минем кулымнан ычкынды. Берәз вакыттан соң дулкын мине ярга чыгарып ташлады». Жәгъфәр тыңлап бетерә дә, әйтә: «Сәяхәт башында

син корабка һәм командага ышангансың. Кораб жимерелгәч, син тактага ышангансың. Такта да кулыңнан ычкынгач, син үлем белән килештеңме яисә котылуға өметләндеңме?» Теге җавап бирә: «Мин котылырмын, дип өмет иттем». Жәгъфәр сорый: «Кемнән котылу көттең соң?» Имансыз дәшмәгән һәм Жәгъфәр үзе җавап биргән: «Син котылуны сине Барлыкка китергән Аллаһтан көткәнсең».

Суфиларның да бу турыда фикерләре шактый кызыклы. Алар фикеренчә, кешеләргә билгеле булган яшәешнең иң бөхәссезе Аллаһның Бар булуы. Кешегә Аллаһның Барлыгын белүдән дә ачыграк һәм ничшиксез билгеле булган башка белем бирелмәгән. Бөек Илаһның Барлыгын раслауда хажәт юк. Чөнки ачыктан-ачык билгеле булган нәрсәне раслау – мәгънәсезгә көч түгү ул¹.

Дин галимнәре, гадәт буенча, бүгенгә кадәр үзләрен Барлыкка Китерүченең Барлыгын раслаучы дәлилләр эзләү белән мәшгуль. Шулай да яна дәлилләр еш кына заманча фәнни ачышлар һәм теорияләр белән бәйлә. Шундый дәлилләргә берничә мисал китерик:

1. Галәмнең үзеннән-үзе юктан бар булу мөмкинлеген чиктән тыш аз. Сәбәп-нәтижә мөнәсәбәте кануны буенча һәр нәтижәнең үз сәбәбе, һәр әсәрнең үз авторы, һәр нәрсәнең Барлыкка Китерүчесе булырга тиеш. Димәк, Галәм бар икән, аның мөмкин булган яшәешен Тәэмин итүче дә булырга тиеш. Галәмнең үзен-үзе барлыкка китерүе турындагы фараз, искиткеч картинаның рәссам катнашыннан башка гына ясалыуы, реактив очкычның идарә итүчедән башка гына очуы яки диңгез корабының капитаннан башка һәлакәткә юлык-

¹ Кара: Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – С. 55.

мыйча гына йөзүе кебек мөгънәсез һәм мантыйк кануннарына туры килми торган фикер¹.

Әлеге дәлил Исламның беренче гасырларында ук туган. Аны еш кына имамыбыз Әбү Хәнифә, Аллаһ аңа мәрхәмәтен ирештерсен, исеме белән бәйләп карыйлар. Әбу Хәнифә хокук белеме галиме буларак танылса да, яшылегендә, фикх гыйлеми белем тирәнтен шөгыйльләнгән башлаганчы, ул заманының динсезләре белән бәхәсләр алып бара торган булган.

Шулай бервакыт Әбу Хәнифә янына кылыч күтәргән бер төркем динсезләр килеп кәргән. Алар аны үтерергә дип килгәннәр икән. Аларны күргән Әбу Хәнифә: «Сезгә бер сорау бирим әле, аннан соң теләсә нишләгез», – дигән. Тегеләр риза булган. Әбу Хәнифә болай дигән: «Давыллы дингездән үзенң курсы буенча йөзеп баручы командасыз һәм капитансыз корабны күз алдына китергез әле. Бу мөмкин хәлме?» Динсезләр: «Юк», – дип җавап биргән. Әбу Хәнифә тагын сораган: «Шушы корабтан бик күпкә катлаулырак булган дөньябыз үзеннән-үзе барлыкка килгән дип ничек раслый аласыз соң сез алайса?»

2. Аксым барлык тере организмнарның төп субстанцияләреннән берсе була. Мөгълүм булганча, аксым матдәсе биш элементтан: углерод, водород, азот, кислород һәм күкерттән гыйбарәт. Бер аксым күзәнәгендә кырык меңгә яқын молекула бар. Бүгенге көндә табигатьтә ирекле бәйләнештә булган йөздән артык химик элемент барлығы билгеле. Ә хәзер үзәндә биш элементны берләштергән бары бер протеин күзәнәге барлыкка килү мөмкинлегенң процентлы нисбәте күпме булуын уйлап карыйк. һәм монның өчен күпме вакыт һәм матдә сарыф ителәчәк?²

¹ Кара: Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – С. 56.

² Кара: Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – С. 58.

3. Тагын бер мисал китерик. Жир шары үзенең күчәре тирәсендә сәгатенә 1000 миль тизлектә әйләнә. Әгәр дә жир шары башка тизлектә, әйтик, сәгатенә 100 миль тизлектә әйләнә торган булса, көннәр һәм төннәр хәзергедән шактый озынрак булыр иде. Нәтижәдә, озайтылган көн дәвамында барлык үсемлекләр көеп, ә озайтылган төн дәвамында калган үсемлекләр өшөп бетәр иде¹.

Башлангычы булмау (әл-Кыйдәм)

Башлангычы булмаган яшәеш. Аллаһы Тәгалә дөньяда бар нәрсәне, шул исәптән вакытны да барлыкка китергән. Шул рәвешле, вакыт барлыкка килгәнгә кадәр Аллаһ булмаган дип уйлау мәгънәсез. Аллаһы Тәгалә һәрвакытта да булган, Аңа туу яки барлыкка килү кебек күренешләр хас түгел. Гомумән алганда, Аның барлыгы вакытка бәйле түгел. Башлангычы булмау «мәжбүри яшәешнен» аерылгысыз атрибуты санала. Башлангычы булмауның капма-каршысы – барлыкка китерелгәннәр өчен хас туу. Аллаһы Тәгалә барлыкка килмәгән, барлыкка китерелмәгән һәм туммаган.

Ахыры булмау, Мәнгелек (әл-Бәка)

Мәнгелек, ахырның булмавы. Аллаһ яшәешенең ахыры юк, Ул юкка чыкмаячак, бетерелмәчәк, үлмәчәк. Ахыры булмау «мәжбүри яшәешнен» бер атрибуты ул. Башлангычы булмаганның ахыры да булмый. Ахыры булмаганның капма-каршысы – юкка чыгу. Аллаһы Тәгаләнең кайчан да булса юкка чыгуын фараз кылу буш, мәгънәсезлек. Аятләренең берсендә болай диелә:

¹ Кара: Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – С. 58.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ

«Ул беренче дә, ахыргы да» (57:3).

Барлыкка китергәннән аерылып торуы (әл-Мүхаләфәт лил-хәвәдис)

Аллаһ Үзе барлыкка китергән нәрсәләреннән аерылып тора. Аллаһтан башка барлык нәрсәләр дә барлыкка китерелгән һәм алар пространство, вакыт, материя кысаларында тереклек итә. Аллаһы Тәгалә материал дөнья объектларыннан аерыла. Аллаһ кеше күзаллавы кысаларына сыешмый. Барлыкка китерелгәннән тән, төс, ис, үлчәм, форма, вакыт, пространство, зурлык, организм һәм әгъзалар кебек сыйфатлары Ана хас түгел. Ул өлешлөргә бүленми һәм өлешлөрдән гыйбарәт түгел. Безнең әйләнә-тирәбездөгә бар нәрсәләр атом һәм молекулалардан тора. Аллаһы Тәгалә әлеге кисәкләрдән гыйбарәт түгел. Коръәндә болай диелгән:

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

«Аңа охшаш берни дә юк» (42:11).

Бөек Аллаһның Коръәндә искә алынган исем һәм сыйфатларының асылы дөньябыздагы әйберләреннән сыйфатларыннан аерыла. Шуңа күрә Аллаһның сыйфатлары нәрсәгә дә булса охшашландырусыз һәм чагыштыруларсыз, Аны гәүдәсез (шул рәвешле билгеле бер урынсыз) аңлатыла. Аллаһы Тәгаләгә Асылда да, сыйфатларында да, эш-гамәлләрендә дә охшашлар юк¹.

Әйе, Коръәннең кайбер аятьләрендә һәм хәдисләрдә сүзгә-сүз тәржемәдә мәгънәсе Аллаһны кешегә охшаш-

¹ Кара.: Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – С. 68.

ландыруга тиң гыйбарәләр очрый. Әмма андагы сүзләреннән һәм гыйбарәләреннән чын мәгънәсә бары тик Аллаһка гына мәгълүм булганга күрә, безгә әлеге аятьләренә аңлатырга тырышып караудан баш тартырга кирәк.

Аллаһы Тәгалә сыйфатларын аңлатуның кыенлыклары түбәндәгеләрдән гыйбарәт:

1. Беренче сәбәп – кеше акылының чикләнүгә.

2. Икенче сәбәп – кешеләр лексикасының ярлы булуы. Кешеләр теленнән байлыгы турында никадәр генә сөйләмәсеннәр, теләсә-кайсы телдә хәтта хис-кичерешләренә, тойгыларны белдерү өчен дә сүзләр житәрлек түгел. Мисал өчен, кешеннән түбәндәгә халәтен аңлатуны алыштырып: аның йөрәгә шашынып типте, йөзгә кызарып, ул еш-еш сулай иде. Бу тасвирлау ачуы чыккан, дулкынланган, гашыйк булган, курыккан һ. б. халәттәгә кешеләргә туры килә. Ягъни өстәмә тасвирлама бирмичә, сүзнән нинди хис-кичереш турында барганлыгы аңлашылмый. Тагын бер мисалны карап китик. Тумыштан суку булган кешегә без «зәңгәр», «кызыл» яки башка төсләренә, гомерендә беркайчан да алма ашап карамаган кешегә алманың төмен сүз белән аңлатып бирә алмыйбыз. Безнән телебез хис-кичерешләребезне тулысынча, тәфсилләп аңлату өчен гаять ярлы. Без беркайчан да күрмәгән Аллаһы Тәгаләненнән сыйфатларын тасвирлау, аңлату өчен телебез бигрәк тә ярлы булып чыга.

3. Өченче сәбәп – телдә полисемия дигән күренешнән, ягъни бер сүзнән берничә мәгънәгә ия булуы, кайвакыт хәтта капма-каршы төшенчәләр белдерүенә бәйле. Мәсәлән, Коръәнненнән бер аятендә әйтелгән (сүзгә-сүз мәгънәсә): «Аллаһның куллары аларның куллары өстендә» (48:10). Кайбер галимнәр бу очракта «кул» сүзеннән туры мәгънәсә,

ягъни гәүдә әгъзасы буларак кулланылган, диләр. Ләкин бу Аллаһны Үзе барлыкка китергән бәндәләргә охшату була бит. Башка галимнәр исә сүз күчерелмә мәгънәдә кулланылган һәм «көч»не аңлата, дигән фикерне раслый. Бу телнең лексикасы күзлегеннән караганда кабул ителә. «Коръәндә «йад» дип язылганны кабул итәбез, әмма әлеге сүзнең кайсы мәгънәдә бирелүе бары Аллаһы Тәгаләгә генә мәгълүм», диюче галимнәр төркеме дә бар. Бу караш Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламнең сахабалары фикеренә күбрәк туры килә.

Тагын бер мисал китерик. Аллаһ Коръәндә әйткән: «Чыннан да, Аллаһ алты көн эчендә күкләрне һәм жирне барлыкка китергән сизнең Хужагыз. Аннан соң Ул тәхеткә урнашкан» (7:54). Аяттә «истава» фигыле кулланылган. Ул «күтәрелгән», «урнашкан», «биләгән» кебек берничә мәгънәне белдерә. Урта гасырларның һәм заманыбызның кайбер галимнәре, әлеге фигыль «утырган» мәгънәсендә файдаланылган, дигән фикер белдерәләр. Шунның белән алар Аллаһны кеше белән тиңләштерәләр. Сөнни галимнәре «биләгән» дигән мәгънә күздә тотыла, диләр. Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламнең хатыны Умм Саләмә, Аллаһ аннан разый булсын, бу хакта болай дигән: «“Истива” булуы мәгълүм, ләкин аның нәрсә белдерүен кеше акылы белән төшенү һич мөмкин түгел». Имам Мәлик тә үз фикерен әйтеп калдырган: «“Истива” булуы мәгълүм, әмма аның ничек булуы билгесез. Аңа ышану кирәк. Бу хакта уйлану, бәхәсләшү яңалык, ягъни бидгәт санала». Күргәнебезчә, Исламны кабул иткән беренче гасырларда сахабалар һәм дин галимнәре моңа охшаш аятләргә нинди дә булса аңлатма бирүдән баш тартканнар.

Мөстәкыйль яшәешь (әл-Кыям би нәфсиһи)

Бу дөньяда барлыкка китерелгән барлык нәрсәләр һәм жан ияләре нәрсәгәдер бәйле һәм ниндидер мохтажлык кичерәләр. Кешегә, мәсәлән, яшәеше өчен, беренче чиратта, пространство, вакыт, гәүдә кирәк, аннан соң һава, су, ризык, тиешле температура, үзе кебек үк кешеләр кирәк. Аллаһы Тәгаләнең Барлыгы гына һичнәрсәгә дә бәйләнмәгән. Ул хәтта Үзе барлыкка китергән нәрсәләрнең барлыгына да мохтаж түгел. Коръәндә әйтелгән:

اللَّهُ الصَّمَدُ (2)

«Бернигә дә мохтажлығы булмаган Аллаһ» (112/2).

Бердәнберлек (әл-Вәһданийә)

Аллаһның Бердәнберлегенә динебездә зур игътибар ителә. Аллаһка тиңнәр дә, охшашлар да юк. Ул Үзенә Яшәешендә, Сыйфатларында һәм Гамәлләрендә Бердәнбер. Аллаһ математик күзлектән караганда сан буларак түгел, Үзенә уникальгә белән Бердәнбер. Барлыкка китереп һәм барлыкка китерелгәннәр белән идарә итә алган Аңа охшаш башкалар юк. Коръәндә Аллаһның Бердәнберлегә түбәндәгечә раслана:

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا

«(И, Мөхәммәд!) әйт: Аллаһтан башка илаһлар булса, жир белән күкләр юкка чыккан булыр иде»¹ (21:22).

¹ Ягъни Аллаһыдан башка илаһларның хакимияте яки идарәсе күздә тотыла.

Тормыш (әл-Хәят)

Аллаһның «Тормыш» дигән атрибуты бар. Аллаһы Тәгалә тере һәм Ул барлык нәрсәләргә дә тормыш бирә. Аның тормышы мәңгелек. Ул тормышның башы да юк, ахыры да юк. Тормыш – Аллаһның камиллеген раслаучы атрибут, чөнки камил яшәеш шушы сыйфат барлыгында гына мөмкин. Үле нәрсә тере нәрсәне барлыкка китерү түгел, үзен дә терелтә алмый. Шушы дөнья бар икән һәм андагы күп нәрсә тере булганга, аны Барлыкка Китерүче дә тере булырга тиеш. Тормыш, яшәүнең капма-каршысы – үлем. Бу төшенчәне Аллаһның сыйфатларына кертәп карау ахмак-лык. Коръән аятләренең берсендә Тормыш атрибуты турында болай диелгән:

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ

«Үлми торган Терегә өмет багла һәм Аны мактап, Ана шөкер ит» (25:58).

Белем (әл-Гыйлем)

Аллаһның тагын бер сыйфаты – Белем. Аллаһы Тәгаләгә бар нәрсә дә мәгълүм. Ул үткән һәм булачак, яшерен һәм ачык нәрсәләр турында да белә. Шул ук вакытта Аллаһның белемнәре Ул барлыкка китергәннәренң белемнәреннән нык аерыла. Ул белем артмый да, кимеми дә. Нәрсәдәндер хәбәрдар булу өчен Аның тырышлык куясы да юк, чөнки Ул бар нәрсә турында белә инде. Аллаһның белемнәре мәңгелек. Ләкин шул ук вакытта Ул кешенең нинди дә булса гамәлләр кылуына берничек тә тәэсир итми. Аллаһның әлеге сыйфаты мәжбүри рәвештә булырга тиеш. Чөнки кешегә гади генә нәрсәләр эшләү өчен дә белем кирәк. Димәк,

дөнъяны Барлыкка Китерүче аның төзелеше, яшәеше һәм үзенчәлекләре турында да белергә тиеш. Алай гына да түгел, боларның барысын да Ул Үзе үк барлыкка китерә. Корьәндә Илаһи Белем турында болай диелгән:

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ
مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا

«Анда барлык серле (яшерен) нәрсәләрнең ачкычы! Алар турында бары Ул гына белә. Ул жирдәгә һәм дингездәгә нәрсәләрне дә белә. (Агачтан) яфрак та төшмәс Ул белмичә» (6:59).

Ихтыяр (әл-Ирадә, әл-Машийга)

Алдагы илаһи сыйфат – Ихтыяр. Бөек Аллаһка теләк белдерү хас. Ул нәрсәләргә булырга, кайсыларына булма- маска икәннен билгели, аларның урынын һәм вакытын сайлый: кайда һәм кайчан булырга яки кайда һәм кайчан булма- маска икәннен ачыклай. Аллаһ теләгән нәрсәләр була, Ул теләмәгән нәрсәләр булмый. «Машийга» сүзе «ирадә» сүзенен мәгънәсе белән охшаш. «Ихтыяр» сыйфаты Барлыкка Китерүчегә һичшиксез хас булырга тиеш. Югыйсә, дөнъя үзеннән-үзе барлыкка килгән булып чыгар иде. Корьәндә Аллаһның Ихтыяры турында әйтелгән:

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ
لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ (49) أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا
إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

«Аллаһ күкләрнең һәм жирнең Хужасы. Ул Үзе теләгәннәрне булдыра, Үзе теләгәннәргә кыз бала насып итә, Үзе теләгән башкаларга ир бала бирә. Яисә Ул ир белән хатыннарны никахландыра да, Үзе теләмәсә, аларның балалары тумый» (42:49-50).

Көч-Куәт (әл-Кудрат)

Аллаһның Көч-Куәте һәм Кодрәте чиксез. Шушы сыйфаты ярдәмдә Ул Галәм белән идарә итә, барлык булган нәрсәләргә йогынты ясый, барлыкка китерә, үзгәртә, саклый, юк итә һ. б. Галәмдә Аллаһның Кодрәте ирешмәгән берни дә юк. Кодрәт сыйфатының капма-каршысы – көчсезлек. Аллаһның көчсез булуы һич мөмкин түгел. Чөнки көчсез зат үзен-үзе дә карый алмый һәм, нәрсәендер барлыкка китереп, аның белән идарә дә итә алмый. Аллаһның Кодрәтен берни белән дә чагыштырып булмый. Мәсәлән, Аллаһ атом электр станциясеннән миллион тапкырга көчлерәк дип әйтергә ярамый. Аның Көче белән Кодрәте чиксез һәм абсолют. Корьәндә Илаһи Кодрәт турында әйтелгән:

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ (43) يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ (44) وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ (45)

«Аллаһның болытларны таратып, аннары янадан бергә куып китереп, зур куе болытларга әверелдереп, алардан коеп янғырлар яудыруын күрмисеңмени син? Бозлар яудыручы кара болытларны да күктә Ул йөздертә, теләгән затларына боз яудырта, теләгәннен – саклап кала. Аның яшеннәренен яшьнәве (кешеләрне) суқырайтырга мөмкин. Аллаһ көн белән төнне чиратлаштыра. Күзе күргән кешеләр өчен бу чын гыйбрәт. Аллаһ барлык хайваннарны да судан яраткан. Алар арасында үрмәләүчеләр дә, ике аякта йөрүчеләр дә, дүрт аяклылар да бар. Аллаһ Үзе теләгәннен булдыра һәм Аның мөмкинлекләре көчле» (24:43-45).

Сөйләм (әл-Каләм)

Аллаһның Сөйләм дигән сыйфаты да бар. Үзенә сөйләмә белән Аллаһ пәйгамбәрләргә Изге Китапларны индергән, аларның кайберләре белән Ул хәтта сөйләшкән дә. Сөйләм дигән Илаһи сыйфат мәңгелек, аның башлангычы булмаган кебек, ахыры да юк. Аллаһы Тәгаләнең камиллеген асызыклаганга күрә, әлеге сыйфат Илаһи Затка тәгаен хас. Сөйләмнен капма-каршысы булган сөйләшмәү һәм телсезлек Аллаһның Асылына туры килми. Шуңа күрә дә аларны Аллаһка карата куллану дәрәс түгел. Кеше Аллаһы Тәгалә Сөйләменең асылына төшенә алмый. Әмма Аллаһ Сөйләменең авазлар яки хәрәфләрдән гыйбарәт булмавын әйтә алабыз, чөнки алар барлыкка китерелгән нәрсәләр. Коръәндә Илаһи Сөйләм турында болай дип әйтелгән:

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

«Әйт, [Мөхәммәд]: Хужамның сүзләрен язу өчен диңгез кадәр кара да житмәс. Бер кара диңгезенә тагын бер кара диңгезе өстәсәләр дә, алар Хужамның сүзләре төгәлләнгәнче бетәр иде» (18:109).

Юктан бар итү (әт-Тәквин)

Аллаһның Ижат итү сыйфаты бар. Бу ниндидер бер нәрсәне юклыктан барлыкка китерү дигәнне аңлата. Булган материаллардан ниндидер әйберләр барлыкка китергән, сәнгать әсәрләре ижат иткән кешедән аермалы буларак Аллаһы Тәгалә юктан бар итә. Бу күзлектән караганда, кеше ижат итүче түгел, ә материяне бер формадан икенчесенә үзгәртеп коручы була. «Хальк», «Тахлик», «Ижад», «Ихдас», «Ихтирагъ» «Тәквин» сүзенң синонимнары була. Аллаһы Тәгалә бердәнбер Ижат итүче һәм Барлыкка Китерүче ул. Галәмдә Аллаһтан башка барлыкка китерелгән берни дә юк. Коръәндә бу сыйфат турында түбәндәгечә әйтелгән:

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

«Ул – Аллаһ, Ижат итүче, Барлыкка Китерүче, рәвеш бирүче» (59:24).

Әлеге бүлектә Аллаһы Тәгаләнең еш искә алына торган кайбер сыйфатлары гына атап узылды. Чынлыкта исә ул сыйфатларның саны күпкә артык һәм аларның бер өлеше Аллаһның исемнәреннән ясалган. Аллаһка шөкер, Мәңгелек, Көчле-Куәтле, Бердәнбер, Гыйлемле, Ишетүче, Күрүче, дөньяларның Хакыйкый Хужасына шөкер. Аллаһ бөекләрдән Бөек.

Ишетү (әс-Сәмг)

Аллаһ барын да ишетә. Ул пышылдап һәм кычкырып әйткәнне дә ишетә, ачыктан-ачык һәм сер итеп әйткәнне дә ишетә. Нәрсә генә әйтелмәсен, ни генә сөйләнмәсен – Аллаһ һәрвакыт барысын да ишетә. Бер мизгелдә сөйләнгән сүзләрне ишетү өчен Аллаһка бернинди киртәләр дә юк. Ишетү өчен Аллаһка бернинди ишетү әгъзасы кирәкми. Кеше, ишетү өчен, колактар, һава, киртәләр булмауга, әйбернең билгеле ераклыкта торуына мохтаж булса, Аллаһка боларның берсе дә кирәкми. Аның мөмкинлекләре киртәләр белән дә, ераклык яки спектр белән дә чикләнмәгән. Коръәндә Илаһи Ишетү турында болай диелгән:

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ
تَحَاوُرُكُمْ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

«Аллаһ үзенә ире хақында сиңең [Мөхәммәд] белән бәхәсләшкән һәм Аллаһка ялварган хатынның сүзләрен ишетте. Аллаһ сезнең сөйләшүегезне дә ишетте, чөнки Аллаһ Ишетүче дә, Күрүче дә» (58:1).

Күрү (әл-Бәсар)

Аллаһ барысын да Күрүче. Аллаһның Күрүеннән бернәрсәне дә яшереп булмый. Яшерен һәм ачыктан-ачык, яктылык һәм караңгылык – Аллаһы Тәгалә дөньядагы бар нәрсәне дә күрә. Кешегә күрү өчен күз, яктылык, киртәләрнең булмавы, әйбернең билгеле бер ераклыкта булуы кирәк. Кешенең күрүе төсләр спектрына, әйбернең зурлыгына һ. б. бәйле. Аллаһы Тәгалә әлеге кимчеләкләрдән ирекле. Изге Коръәндә Аллаһның барысын да күрүе һәм барысын да ишетүе турында аятыләр күп. Шуларның берсендә әйтелгән:

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ (19) وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (20)

«[Аллаһка] ялган карашлар да, калелблэргэ яшеренгэн хислэр дә күренә. Аллаһ һәркайсын гадел хөкем итә. Аннан башкаларга табынучылар өчен ул башкалар берни дә хэл итми. Аллаһ чыннан да Ишетүче һәм Күрүче» (40:19-20).

Тәкъдим ителгән әдәбият

1. ‘Абдалгани аль-Гунайми аль-Майдани. «Шарх аль-‘ақыда ат-тахавиййа аль-мусамма «Байан ахль ас-сунна валь-джамаа». – Палестина: Джемгийя аль-бейт ли-т-турас ва аль-‘улом аш-шар‘иййа», б. г. – 62 с.
2. ‘Абд аль-Малик ‘Абд ар-Рахман ас-Са‘ди. Шарх ан-Насафия фи аль-‘ақыда аль-исламия. – Багдад, 1988 г.
3. Абу Хамид Мухаммад ибн Мухаммад аль-Газали ат-Туси. Высочайшее из устремлений в раскрытии смыслов прекрасных имен Аллаха/ перевод с арабского Саяхова Р.Л. – Уфа, 2007. – 232 с.
4. Адыгамов Р. К. Исламское вероучение. – Казань: Российский исламский университет, 2011. – 236 с.
5. Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (ақыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – 224 с.
6. Валиуллин К. Гакыйда. – Казань: Иман, 1999. – 87 с.
7. Габдрахман Абу аль-Хасан аль-Джавзи. Борьба с сомнениями антропоморфистов. – Казань: Иман, 2006. – 72 с.
8. Габдулла аль-Кахтани. Кто они неохариджиты? / пер. с араб. – Казань: Иман, 2006. – 362 с.

9. Ибн-Касир И. Тафсир аль-Кур’ан аль-‘азим. – Дамаск: Изд-во Дар аль-файха’, 1994. – Т.1–4.

10. Ибрагим Т. Антропоморфные описания Бога в Коране// Минарет, №3 (006), 2005. – С. 2–9.

11. Крачковский И. Ю. Коран (перевод). – Минск, 1990.

12. Курсави Г. Тафсир байан. – Казань: Типография Домбровского, 1915. – 192 с.

13. Марджани Ш. Зрелая мудрость в разъяснении догматов ан-Насафи (аль-Хикма аль-балига), предисл. и пер. с араб. Д. Шагавиева. – Казань: ТКИ, 2008. – 479 с.

14. Ульрих Р. Аль-Матуриди и суннитская теология в Самарканде. – Алматы: Фонд «XXI век», 1999. – 286 с.

15. Хасан бин Гали ас-Саккаф. Наставление высоким умам о достоверных и недостоверных аспектах «Хадиса о рабыне». – Казань: Иман, 2006. – 78 с.

Үз-үзенне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр

1. Аллахка ышануның мәгънәсен аңлатыгыз?

2. Аллахның 99 исеме мөселманнар өчен нинди әһәмиәткә ия? Алардан ничек файдаланалар?

3. Аллаһы Тәгаләнең Аллаһ, әр-Рахмән, әр-Рахим, әл-Мөтәкаббир, әл-Гаффәр, әр-Раззәк, әл-Хафиз дигән исемнәренә мәгънәсен кыскача аңлатыгыз.

4. Түбәндәге Илаһи сыйфатларны аңлатыгыз: әл-Вөжүд, әл-Кыйдәм, әл-Бәка, әл-Мүхаләфәт лил-хәвәдис, әл-Кыям би нәфсиһи, әл-Вәһданийә, әл-Хәят, әл-Гыйлем, әл-Ирадә, әл-Кудрат, әл-Каләм, әт-Тәквин, әс-Сәмиг, әл-Бәсар. Корьәндә алар турында әйтелгән аятьләргә сөйләгез.

5. Аллаһның барлығын раслаучы нигезле дәлилләр китереgez.

6. Аллаһның Бердәнберлеген раслаучы дәлилләр китереgez.

7. Аллаһка карата кулланылганда «күктә», «Тәхеттә», «кул» сүzlәрен ничек аңлатырга кирәк?

* * *

العقيدة

2 БҮЛЕК

ФӘРЕШТӘЛӘРГӘ ЫШАНУ

«Мәләк/мәлә'икә» төшенчәсенәң терминологик яктан килеп чыгышын тел белгечләре «'аләка» һәм «лә'ака» фигыльләренә бәйләп карыйлар. Аларның мәгънәсе илчелек, нинди дә булса мәгълүматны житкерү, тапшыру дигәнне аңлата. Тикшеренүчеләрнең бер өлеше (мүхаккыйкын) «мәләк»нең нигезен «мәлик» («хөкемдар») сүзгә тәшкил итә, дигән фаразны куәтли. Алар идарәчә вазыйфаларын башкаручы фәрештәләр «мәләк», ә идарә итүчә кешеләр «мәлик» («король, патша, хөкемдар») дип атала, дигән фикердә торалар.

Һәр мөселман фәрештәләрнең барлыгына, аларның нурдан яратылганлыгына һәм Аллаһы Тәгаләнең аларга вазыйфалар йөкләвенә ышанырга тиеш. Коръәндә фәрештәләргә ышану турында болай диелгән:

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ

«Илче һәм иманлылар Аллаһ индергәннәргә ышандылар. Барысы да Аллаһка, Аның фәрештәләренә... ышанды» (2:285). Икенче бер аяттә әйтәлгән:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ رَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

«Аллаһка һәм Аның фәрештәләренә, Аның Китапларына, Аның Илчеләренә, Ахирәт көненә ышанмаучылар бик нык ялгыша» (4:136). Фәрештәләр Аллаһның гүзәл, тәкъва, пакь, эчкерсез саф коллары саналалар.

Фәрештәләрне күз белән күрәп булмый. Әмма бу хәл аларның барлыгын кире какмый. Фәрештәләрнең барлыгына акыл белән төшенү өчен күзгә күренмәс ультрамиләүшә һәм инфракызыл нурларның барлыгын искә төшерү житә.

2.1. Фәрештәләрнең сыйфатлары

Фәрештәләр беренче кеше һәм пәйгамбәр Адәм галәйһиссәламгә кадәр үк барлыкка китерелгәннәр. Бу хактагы аят:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

«Әйтте Аллаһ фәрештәләргә: “Жирдә башлык булдырам”, – дип» (2:30). Башлык дигәндә кеше күз алдында тотыла. Кешене барлыкка китерү турында әйтәлгәндә фәрештәләр инде булган, күрәсәң.

Фәрештәләр армый-талмый һәм бертуктаусыз Аллаһка табыну өчен барлыкка китерелгәннәр. Корьәндә бу хакта болай диелгән:

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

«Алар [Аллаһны] көндөз дө, төнлө дө армыйча мактыйлар» (21:20). Икенче бер аятытө әйтелгән:

فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ

«...синөң Хужаң каршында булучылар Аны төнлө дө, көндөз дө армый-талмый мактыйлар» (41:38).

Шул рөвешле хөзмөт итсеннәр өчен Аллаһы Тәгалә фәрештәләрне үзенчәлекле сыйфатлар һәм мөмкинлекләр белән бүлөклөгән. Фәрештәләр, мәсәлән, нурдан яратылганнар. Гаишә, Аллаһ аннан разый булсын, сөйләп калдырган хәдистө әйтелгән: «Фәрештәләр нурдан яратылган...»¹ Шуңа күрә аларның кешеләрнеке кебек гәүдәләре юк.

Гәүдәләре булмаганга күрә, физиологик ихтыяжлары да юк, ягыни алар ашамый да, эчми дө, йокламый да, үрчемиләр дө. Моны бер вакыйга раслый. Берзаман пәйгамбәр Ибраһим галәйһиссәлам янына кеше рөвешендө фәрештәләр килгөч, ул аларның ризыкка кагылмауларыннан хафага калган булган².

Гәүдәләре булмаган фәрештәләрнең женесләре дө юк. Фәрештәләрне Аллаһның кызлары дип атаган мәжүсиләрне Аллаһы Тәгалә шөлтөлөгән бер аятытө түбөндөгеләр сөйлөнөлө:

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

¹ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алам аль-мала’икати аль-абрар. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2001. – С. 9.

² Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алам аль-мала’икати аль-абрар. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2001. – С. 17.

«Рахимленең коллары булган фәрештәләрне алар хатын-кызлардан санаган. Фәрештәләрне барлыкка китергәндә алар бар идемени? Аларның бу сүзләре язып куелды һәм моның өчен алардан сорау алыначак» (43:19).

Матди ихтыяжлары булмау сәбәпле, фәрештәләр гөнаһ кылмый һәм тулысынча Аллахка буйсынганнар. Бу хакта Коръәндә болай диелгән:

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

«Аның янында булганнар табынудан туктамыйлар һәм авырыксынмыйлар» (21:19). Башка бер аяттә әйтелә:

لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

«...Аллаһ кушканнарны карышусыз үтиләр һәм Ана итагать белән буйсыналар» (66:6).

Фәрештәләр акыллы затлар. Дин белгечләре моңа дәлил итеп, Аллаһы Тәгалә фәрештәләргә кешене барлыкка китерәчәге турында әйткәч, аларның биргән жавабын китерәләр. Коръәндә фәрештәләр Аллахтан болай дип сораганнар диелә:

أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ

«Җирдә бозыклык кылучы һәм кан түгүчеләрне барлыкка китерәсеңмени?» (2:30) Риваятьләренең берсендә әйтелгәнчә, кешелек цивилизациясенә кадәр җирдә женнәр цивилизациясе хөкем сөргән булган. Гөнаһларга батканнары аркасында алар юк ителгән. Фәрештәләр шуларны күздә тотып, Аллахка шундый сорау биргәннәр.

Акыллары булгач, фәрештэләрнең аларга Аллаһы Тәгалә биргән берникадәр белемнәре дә бар. Ләкин алар барысын да белә алмыйлар. Фәрештэләр Аллаһтан кешене барлыкка китерү турында: «Жирдә бозыклык кылучы һәм кан түгүчеләрне барлыкка китерәсеңмени?» – дип сорагач, Аллаһы Тәгалә аларга болай дип жавап кайтарган:

إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

«Чынлыкта Мин сез белмәгәннәре беләм!» (2:30) Шулу вакытта Аллаһ аларны үзлектән, мөстәкыйль белем туплау мөмкинлегеннән дә мәхрүм иткән. Коръәндә бу хакта әйтелгән:

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (31) قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (32)

«Аллаһ Адәмгә барлык исемнәре өйрәткәннән соң, фәрештәләрдән шулу исемнәре аңлатып күрсәтергә кушып сораган: “Ә хәзер, ихлас булсагыз, әлеге исемнәренң [асылын] аңлатып бирегез”, – дигән. Фәрештәләр: “Сина шөкер итәбез! Без Син өйрәткәннәре генә беләбез. Чыннан да, Син барысын да Белүче, Гыйлем иясе»» (2:31-32).

Аллаһ кушканнарны үтәү өчен, Ул аларны үзенчәлекле сәләтләр белән дә бүләкләгән.

Беренчедән, алар төрле кыяфәтләргә керә алалар. Коръәндә әйтелгәнчә, Жәбраил фәрештә Мәрьям каршысына чибәр ир-ат рәвешендә килә торган булган. Аятьләреннән берсендә әйтелә:

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

«Без аның янына Безнең рухыбызны жибәрдек һәм ул кеше рәвешенә керде» (17:19). Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам сахабалары каршына Жәбраил фәрештә ап-ак киёмнәр кигән, чем-кара чөчлө кеше кыяфәтендә килеп баскан¹.

Икенчедән, фәрештәләр бик зур тизлек белән хәрәкәт итәләр. Мәгълүм булганча, Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам янына сахабалары төрлө сораулары һәм мөрәжәгәтләре белән еш килгәлөгәннәр. Кайвакыт Жәбраил фәрештә эзер җавап белән Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламгә сахабалар сорауларын әйтеп бетергәнчә килеп житә торган булган. Андый тизлек белән хәрәкәт итү өчен Аллаһы Тәгалә аларга канатлар биргән. Коръөндә бу хакта болай диелә:

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ

«Күкләрне һәм жирне барлыкка китерүче, вәкил итеп икешәр, өчәр, дүртәр канатлары булган фәрештәләрне билгеләгән Аллаһка шөкер» (35:1). Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам Жәбраил фәрештәнең алты йөз канаты барлыгы турында сөйләгән булган².

Өченчедән, фәрештәләр зур көчкә һәм мөмкинлекләргә ия. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам

¹ Кара.: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алам аль-мала’икати аль-абрар. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2001. – С. 26.

² Кара.: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алам аль-мала’икати аль-абрар. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2001. – С. 14.

Мөккәдән ерак булмаган Таиф шөһөре халкына вәгазь сөйләргә дип килгәндә, мәжүсиләр аны ташлар атып куганнар. Шулкаыт Аллаһы Тәгалә Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам янына Жәбраил фәрештәне хәбәр белән жибәргән: «Сине мәсхәрәләгән кешеләр хақында син әмер бирсен өчен¹, Аллаһ мине синен яныңа жибәрде»².

Әмма фәрештәләр дә, барлык жан ияләре кебек үк, мәңгелек түгел, ягъни алар да үлчәк. Мондый нәтижәне дин галимнәре түбәндәге аяткә нигезләнәп ясаган:

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

«Аннан³ башка барлык нәрсәләр дә, затлар да фани (мәңгелек түгел)» (28:88).

2.2. Фәрештәләрнен вазыйфалары

Аллаһ фәрештәләргә алар карышмыйча башкара торган аерым вазыйфалар бүләп биргән. Дин галимнәре күп санлы фәрештәләр арасыннан дүрт бөөк фәрештәне аерып карыйлар.

1. Жәбраил фәрештәнең төп вазыйфасы – Аллаһның вәхиләрен пәйгамбәрләргә һәм илчеләргә житкерү. Ул баш фәрештә санала. Шуңа күрә аны «Сәйид әл-мәлә'икә» («Фәрештәләрнең башлыгы») дип тә атыйлар. Жәбраил дигән исемнен башка, аять һәм хәдисләрдән билгеле булганча, аның тагын Рух, Рух әл-әмин, Рух әл-куддус, Расүл кәрим, Намус Әкбәр, Габдулла, Жәбралла, Жәбәруталла дигән исемнәре дә бар.

¹ Шушы кабиләне юк итү турында сүз бара.

² Мухаммад аль-Худри. Нур аль-йақын. – б. м.: Мавераннахр, 1992. – С. 53.

³ Аллаһыдан.

2. Микаил фәрештә табигать күренешләре, һава торышы һәм Аллаһның мәхлуклары арасында ризыкны тарату өчен жаваплы санала. Жәбраил һәм Микаил фәрештәләр Коръәндә дә исемнәре белән искә алыналар:

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ
لِلْكَافِرِينَ

«Аллаһка һәм Аның фәрештәләренә, илчеләренә, Жәбраилгә, Микаилгә дошман булганнар [белсеннәр]: Аллаһ Үзе дә имансызларның дошманы Ул» (2:98). Бу исә аларның Аллаһка якин булуларын күрсәтә.

3. Исрафил фәрештәнен вазыйфасы – Сур мөгезенә ике тапкыр өрү. Сур мөгезенә беренче тапкыр өрү Кыямәт көне башлануын белдерә һәм шуннан соң барлык жан ияләре үлеп бетәчәк. Сур мөгезенә икенче тапкыр өргәч, жир йөзәндә аның башлангычыннан алып яшәгән барлык жан ияләре терелеп чыгачак. Хәдисләрдән мәгълүм булганча, Исрафил фәрештә Сур мөгезенә өререргә кушканны көтеп кенә тора икән.

4. Газраил фәрештә жанны тәннән аерып алып китүче фәрештәләрнең башлыгы. Бу фәрештәнең Газраил дигән исеме шикле чыганақлардан алынган, дигән фикер бар. Аның чын исеме – «Мәләк әл-мәүт» («Үлем фәрештәсе»). Аның кеше жаннарын алучы ярдәмчеләре дә бар.

Югарыда атап кителгән бөек фәрештәләрдән тыш аять һәм хәдисләрдә шулай ук башка фәрештәләр дә искә алына.

Кирамән катибин («Намуслы язмачылар»). Гомере буе кешенең янында йөрөп, аның гамәлләрен язып баручы ике

фәрештә. Аларның уң як иң башы янында торучысы – яхшы гамәлләрне, ә икенчесе – сул як иң башы янында торучысы – гөнаһларны язып бара. Коръәндә алар турында түбәндәгеләр әйтелгән:

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ (10) كِرَامًا كَاتِبِينَ (11) يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ (12)

«Чыннан да сезнең яныгызда һәрвакытта да күзәтчеләр бар: намуслы язмачылар сезнең һәр гамәлегезне белеп тора» (82:10-12). Кыямәт көнендә әлегә фәрештәләр кешене яклап чыгачаклар, яисә аңа каршы шаһитлык кылачаклар¹.

Мөнкир һәм Нәнкир – кешеләр үлгәннән соң, алардан каберләрендә сорау алучы ике фәрештә. Үлгән кешеләргә күз күрмәгән, колак ишетмәгән кыяфәттә күрәнгәнлекләре аркасында аларга шундый исемнәр биргәннәр. Алар үлгән кешедән «Син кемгә табынасың? Пәйгамбәрәң кем сиңең?» дип сорарлар. Кешенең гамәлләренә һәм жавапларына карап алар аңа яхшы яки тискәре мөнәсәбәттә булырлар.

Хамәләт әл-Гарш («Утыргычны тотып торучылар») Утыргычны (әл-Гарш) тотып торучы сигез фәрештә. Алар турында Коръәндә әйтелгән:

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

«Фәрештәләр күкләргә күтәрелер һәм [фәрештәләрнең] сигезе Аллаһның Утыргычын өсләренә күтәреп алып барырлар» (69:17).

Хазанәт жәннәт вә жәһәннәм («Жәннәт белән Жәһәннәмне саклаучылар») – Жәннәт белән Жәһәннәмдә булган гамәлләр

¹ Монда һәм алга таба кара: Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – С. 159–162.

өчен жаваплы фәрештәләр. Жәннәт фәрештәләре бик күп санлы, алар тәкъва мөселманнарга хезмәт итәләр.

Зобаний – Жәһәннәмне саклаучы фәрештәләр. Коръәндә язылганча, аларның саны унтугыз.

Мәлик – Жәһәннәмне саклаучы фәрештәләрнең башлыгы.

Ридван – Жәннәтне саклаучы фәрештәләрнең башлыгы.

Югарыда искә алынган фәрештәләрдән тыш күп кенә бүтән төрле вазыйфаларны һәм гамәлләрне башкаручы фәрештәләр дә бар. Мәсәлән:

Аллаһның Утыргычы тирәсендә булучы фәрештәләр.

Кешегә жан өрүче фәрештәләр.

Кешене саклаучы фәрештәләр.

Кайбер фәрештәләр кешеләрне илһамландырлар һәм аларга гаделлек белән хакыйкәт төшенчәләрен аңларга ярдәм итәләр.

Фәрештәләрнең бер өлеше хак мөселманнар өчен дога кыла.

«Әл-Фатиха» сүрәсен укыганнан соң, намаз кылучы белән бергә «әмин» дип торучы фәрештәләр бар.

Кайбер фәрештәләр иртәнге һәм ахшам намазлары укылганда һәрвакыт янда торалар.

Фәрештәләрнең бер өлеше Коръән укылганда жиргә төшеп тыңлап торалар.

Фәрештәләрнең тагын бер өлеше Аллаһны шөкер итүчеләрне эзләп табалар.

Иманлы кешеләр һәм бигрәк тә мөселман дин галимнәре өчен Аллаһтан рәхим-шөфкәт сораучы фәрештәләр дә бар.

Кайбер фәрештәләр хак мөселманнарға турылыклы булырға ярдәм итәләр.

Шулай ук мөселманнарны Жәннәт турындагы хәбәр белән сөендерүче, ә имансызларны Жәһәннәм турындагы хәбәр белән көендерүче фәрештәләр дә бар.

Галәм өчен җаваплы, даими рәвештә Аллаһка табынуда булган фәрештәләр бар. Алар һаман да рокугда (билдән бөгелеп) торучыларга һәм һаман да сәждәдә булучыларга, шулай ук Аллаһны даими мактап торучыларга аерылалар.

Тугры юлда булган яки белем туплаучы һ. б. мөселманнар өчен Аллаһка дога кылучы фәрештәләр бар.

Фәрештәләрнең аерым вазыйфалары, ә кайберләренен хәтта галәм өчен җаваплы булуларына карамастан, Аллаһ аларның хезмәт итүләренә мохтаж түгел. Чөнки Аның куәте чиксез. Ул дөнья белән фәрештәләрдән башка да идарә итә ала.

Фәрештәләрнең саны бик күп, аларның исәбен бер Аллаһ гына белә.

Йа Аллаһы Тәгалә, шушы нурлы затларга биргән рухи пакьлеккә безне дә ирештерсәң иде.

2.3. Жәннәр

Аллаһы Тәгалә барлыкка китергән һәм кеше күзенә күренмәгән тагын бер төрле жан ияләре – ул жәннәр. Коръән белән Сәннәт буенча алар утган яратылган. Фәрештәләр Аллаһның карышусыз коллары, Аның барлык кушканнарын да үтәүчеләр булса, жәннәр асыллары һәм рәвешләре белән кешегә охшаган. Коръән белән Сәннәттә жәннәрнең барлыгына ышануның мәжбүрилеге турында аерым искә алынмаса

да, Коръэндә һәм Сөннәттә әйтелгәннәрнең барысы да хакый-
кәт булуга ышану мәжбүри саналганга күрә, аларга ышану
да кирәк. «Жен» термины «ижтинан» фигаьленнән барлык-
ка килгән. Ул «яшеренгән, күзгә күренми торган» дигәнне
аңлата. Женнәргә бу исем кешеләргә күренмәгәнлекләре
аркасында бирелгән. Шуның белән алар исеме «анаса»
(«сизәргә, күрәргә, тоемларга») фигаьленнән барлыкка килгән
кешегә – «инсан»га каршы куела.

2.3.1. Женнәрнен сыйфатлары

Женнәр дә, кешеләр кебек үк, Аллахка табыну өчен генә
барлыкка китерелгәннәр. Аятьләрнең берсендә бу хакта бо-
лай диелгән:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي

«Женнәрне һәм кешеләрне Миңа табынсыннар өчен генә
барлыкка китердем» (51:56).

Дин галимнәре Коръән белән Шәригать женнәр өчен дә
жибәрелгән, дип санылар. Шуңа күрә алар да, кешеләр ке-
бек үк, Аллахка табынырга тиеш.

Кыямәт көнендә женнәр дә гамәлләре өчен Аллаһы Тәгалә
каршында жавап тотачак. Коръэндә Аллах кешеләргә һәм
женнәргә түбәндәге сүзләр белән мөрәжәгать итәр диелә:

يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا

«Әй, кешеләр һәм женнәр көтүе! Яныгызга сезнең [туган-
нарыгыздан] [Аллаһ] илчеләре килеп, Минем аятьләремне

сөйләп, сезне Кыямәт көне җитү турында кисәтмәдемни?»
(6:130) Аларның жавабы:

قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا

«Без үз-үзебезгә каршы шаһитлык кылабыз» (6:130).
Нәтижәдә, Аллаһы Тәгалә болай дип әйткән:

وَعَرَّثَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

«Бу дөнья тормышы аларны кызыктырган һәм алар үзләренең гөнаһлы булуларын таныганнар» (6:130).

Җеннәр иманлы һәм имансызларга аерылалар. Имансызлары шайтаннар¹ дип атала һәм Иблис гаскәрен тәшкил итәләр. Бу хакта Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең төрле хәдисләрендә дә әйтәләр. Аларда ул, иманлы җеннәргә зыян китермәү максатыннан, теге яки бу гамәлләрдән тыелып калырга өнди.

Җеннәр кешеләргә кадәр үк барлыкка китерелгәннәр. Бу хакта Коръәннең бер аятендә әйтелгән:

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ (26) وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ (27) وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

«Чыннан да Без кешене коры балчыктан һәм ләмнән билгеле бер калыпта барлыкка китердек. Аннан алда без янган уттан җеннәрне [барлыкка китердек]» (15:26-27). Җеннәр цивилизациясе җирдә беренче кеше Адәм барлыкка китерелгәнгә кадәр ике мең ел элек хөкем сөргән инде. Ләкин алар, кан ко-

¹ «Шайтан» бүлекчәсендә жентекләбрәк язылган.

юлары һәм гөнаһларга батканлыклары сәбәпле, фөрөштөлөр гаскәре тарафыннан юк ителгәннәр¹.

Женнәргә физиологик ихтыяжлар хас. Шуна күрә дә алар үз яшәешләрендә кешеләргә охшаган: ашыйлар да, эчәләр дә, балалар да тудыралар һ. б. Хәдисләрдә әйтелгәнчә, женнәр сөякләр һәм тирес белән тукланалар². Икенче бер риваятьтә Катаданың «женнәрнең балалары кеше баласы кебек үк туалар, тик аларның саны гына күбрәк була», дигән фикере бирелә³.

Шул ук вакытта женнәр кеше күзенә күрәнмәүләре белән фөрөштөләргә охшыйлар. Ә алар кешеләрне күрә. Хәдисләрдә язылганча, Кыямәт көнөндә бу хәл үзгәрәчәк, ягъни кешеләр женнәргә күрәнмәс булып, женнәр кеше күзенә күрәнә башлаячаклар.

Коръәндә һәм хәдисләрдә женнәрнең үзенчәлекле сәләтләре барлыгы турында әйтелә.

Беренчедән, алар төрле кыяфәтләргә керергә мөмкин. Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламнең Сөннәтендә Бәдер сугышы көнөндә шайтан, мәжүсиләргә Суракә ибн Мәлик рәвешендә килеп, аларга ярдәм итәчәген вәгъдә иткән, дип белдерелә⁴. Шулай ук, казнаны саклаганда Әбу Хурайраның кеше рәвешендәге шайтан белән сөйләшүе турындагы риваять тә бар.

¹ Малик Ибраһим. Параллельный мир или многое, но не все о джиннах. – Казань: Идел-Пресс, 2004. – С. 47.

² Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алам аль-джинни ва аш-шайатин. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2002. – С. 25.

³ ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алам аль-джинни ва аш-шайатин. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2002. – С. 27

⁴ ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алам аль-джинни ва аш-шайатин. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2002. – С. 37–40.

Икенчедән, алар зур тизлек белән хәрәкәт итә алалар. Бу хакта Бәлкыйс патшабикәнең көрсиенә кагылышлы риваять бар. Пәйгамбәр Сөләйман галәйһиссәлам үзенә буйсынучылардан сараена Бәлкыйснең көрсиен китерергә таләп иткәч, аларның берсе болай дип җавап кайтарган:

قَالَ عَفْرَيْتُ مِنْ الْجِنَّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

«Син үз урыныңнан торып басканчы, мин аны китереп бирәчәкмен» (27:39), ә икенчесе әйткән:

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ
«Мин аны, күз ачып йомганчы, алып килеп бирәм» (27:40)¹.

Өченчедән, женнәр күкләргә күтәрелә алалар. Корьәндә бу хакта женнәр сүзләре китерелгән:

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا

«Без күкләргә күтәрелергә омтылдык, тик анда безне көчле сакчылар һәм нур ияләре каршы алды» (72:8).

2.3.2. Шайман

«Шайтан» сүзе гарәп телендә «каршы күтәрелгән, дошманлашкан» дигән мәгънәне белдерә. Аның Иблис дигән исеме дә бар. Ул гарәпчә «габләса» («өметсез, рухы төшкән») дигән фигыльдән ясалган. Аның мәгънәсе – «Аллаһның ра-

¹ Беренчесе – жен, ә икенчесе үзенчәлекле белемле кеше булган. Ягъни кешеләр арасында үзләренә мөмкинлекләре белән женнәргә дә уздырган тәкъвалар була ала. Тик бу гадәттән тыш күренеш.

химлегенә өмет өзгән». Шайтан иләмсез-ямьсез һәм куркыныч кыяфәтле, ике мөгезле жан иясе¹. Риваятьләрнең берсендә сөйләнгәнчә, фәрештәләр жирдә кешеләргә кадәр яшәгән женнәр цивилизациясен тар-мар иткәннән соң, бер исән калган женне тапканнар һәм аны үзләре белән күккә алып менеп киткәннәр. Анда алар аңа белем бирә башлаганнар һәм ул, үзенең тырышлығы нәтижәсендә, фәрештәләрдә уздырып жибергән. Аңа Газазил исеме бирелгән.

Аллаһы Тәгалә, Адәмне барлыкка китергәннән соң, фәрештәләргә аның каршында сәждә кылырга кушкан. Газазилдән башкалар барысы да буйсынганнар. Шул мизгелдән соң ул Иблис дип йөртелә башлаган. Корьәндә бу хакта түбәндәгеләр языган:

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

«Шулвакыт Без фәрештәләргә: “Адәм каршында сәждә кылыгыз”, – дидек. Иблистән башкалар сәждә кылды. Ә ул [сәждә кылудан] баш тартты, тәкәбберләнде һәм имансызга әверелде» (2:34).

Аллаһы Тәгалә Иблистән ни өчен Адәм каршында сәждә кылмавы турында сорагач, ул болай дип җавап биргән:

أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

«Мин аннан яхшырак: Син мине уттан яраттың, ә ул балчыктан ясалган» (7:12). Нәтижәдә, ул Аллаһның рәхмәтеннән мәхрүм ителгән.

¹ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алам аль-джинни ва аш-шайатин. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2002. – С. 23.

Шушы вакыйгадан соң Иблис Аллахка үзенең үлемен һәм жәзасын Кыямәт көненә кадәр кичектерү турында үтенгән. Үтенече кире кагылмагач, ул кешене төрлө ысуллар һәм чаралар белән аздырырга вәгъдә биргән. Коръәндә бу хакта болай әйтелгән:

ثُمَّ لَا تَنبَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

«Мин алар янына алдан да, арттан да, уңнан да, сулдан да һичшиксез килеп караячакмын һәм Син алардан күбесенең [Сина] шөкер итмәүләренә инанырсың» (7:17).

Соңрак, Адәм белән Һава¹, Жәннәттә яши башлаганнан соң, Иблис аларны Жәннәттән кудырту өчен бик нык тырышкан. Ләкин, Иблистән аермалы буларак, Адәм белән Һава үзләренең хаталарын аңлаганнар һәм ярлыкау сораганнар. Шуңа да карамастан, алар жирдә яшәргә сөрелгәннәр. Иблис тә шунда жибәрелгән. Бу хакта Коръәндә Аллахның сүзләре бар:

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

«Әмма алар шайтан коткысы белән Жәннәттә гөнаһ кылдылар һәм аннан сөрелделәр. Шулвакыт Без әйттек: сезнең арада һәм [нәселләрегез арасында] дошманлык булсын!» (2:36). Шуңа күрә кеше белән шайтан арасындагы каршылык Кыямәт көненә кадәр дәвам итәчәк.

¹ Библиядә Ева дип бирелгән.

«Шайтанны барлыкка китерү ни өчен кирөк булган соң?» дигән сорау туа. Өлбөттө, хакыйкаты бары Аллаһы Тәгаләгә генә мөгълүм, ләкин без дә фараз кылып карый алабыз: 1. Шайтанны барлыкка китерү – ул Илаһи Кодрәт һәм Гыйлемнең чагылышы. 2. Иманлы кеше өчен Шайтан яхшылык белән яманлык критерие булып тора. 3. Шайтан – иманлы кеше Жәннәткә керү өчен узарга тиешле сынау да өле ул¹.

Тәкъдим ителгән әдәбият

1. ‘Абдалгани аль-Гунайми аль-Майдани. «Шарх аль-‘ақыда ат-тахавиййа аль-мусамма «Байан ахль ас-сунна валь-джамаа». – Палестина: Джамгиййа аль-бейт ли-т-турас ва аль-‘улюм аш-шар‘иййа», б. г. – 62 с.
2. ‘Абд аль-Малик ‘Абд ар-Рахман ас-Са‘ди. Шарх ан-Насафия фи аль-‘ақыда аль-исламия. – Багдад, 1988 г.
3. Адыгамов Р. К. Исламское вероучение. – Казань: Российский исламский университет, 2011. – 236 с.
4. ‘Али ат-Тантави. Та‘риф ‘ам би дин аль-Ислам. – Джидда: Дар аль-Манар, 1989.
5. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алам аль-джинни ва аш-шайатин. – Амман: Дар ан-Нафа‘ис, 2002. – 208 с.
6. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алам аль-мала‘икати аль-аббар. – Амман: Дар ан-Нафа‘ис, 2001. – 103 с.
7. Адыгамов Р. К. Мусульманское вероубеждение (ақыда). – Казань: Иман, 2003. – 79 с.
8. Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (ақыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – 224 с.

¹ Кара: Малик Ибраһим. Параллельный мир или многое, но не все о джиннах. – Казань: Идел-Пресс, 2004. – С. 220–228.

9. Валиуллин К. Гакыйда. – Казань: Иман, 1999. – 87 с.
10. Крачковский И. Ю. Коран (перевод). – Минск, 1990.
11. Малик Ибрахим. Параллельный мир или многое, но не все о джиннах. – Казань: Идел-Пресс, 2004. – 432 с.
12. Марджани Ш. Зрелая мудрость в разъяснении догматов ан-Насафи (аль-Хикма аль-балига), предисл. и пер. с араб. Д. Шагавиева. – Казань: ТКИ, 2008. – 479 с.
13. Топбаш О-Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 3, 356 с.

Үз-үзенне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр

1. «Мәлә’икә» термины кайсы тамырдан килеп чыккан һәм ул нинди мәгънәне белдерә?
2. Коръәннән фәрештәләргә ышану турындагы аятьне әйтеп күрсәтегез.
3. Фәрештәләр кемнәр ул? Алар нәрсәдән яратылган?
4. Фәрештәләрнең кешедән алда барлыкка китерелүенә дәлил китерегез.
5. Фәрештәләр гөнаһ кыламы? Ни өчен?
6. Сөннәттән фәрештәләрнең канатлары булуга дәлил китерегез.
7. Фәрештәләрнең жиде сыйфатын атап бирегез.
8. Жәбраил, Микаил, Исрафил, Газраил фәрештәләрнең вазыйфаларын санап чыгыгыз.
9. Жәһәннәмне саклаучы фәрештәләрне һәм аларның башлыгын ничек атыйлар?

10. Кирамән катибин кемнәр ул? Алар нинди вазыйфа башкара?

11. Мөнкир һәм Нәнкир кемнәр ул? Алар нинди вазыйфа башкара?

12. Сез тагын кайсы фәрештәләрне беләсез?

13. «Жен» сүзе кайсы тамырдан килеп чыккан һәм ул нинди мәгънә белдерә?

14. Женнәрнең жиде сыйфатын атап чыгыгыз.

15. Женнәр Кыямәт көнендә үзләренең гамәлләре өчен жавап тотачакмы? Раслап күрсәтегез.

16. Женнәрнең кыяфәтләрен үзгәртеп, төрле рәвешләргә керүләренә мисаллар китерегез.

17. «Иблис» исеме гарәп телендәге кайсы фигыльдән ясалган?

18. Адәмгә баш имәвен шайтан ничек дәлилләде?

19. Шайтанны барлыкка китерү ни өчен кирәк булган?

20. Женнәр кеше тормышына ничек тәэсир итә алалар?

العقيدة

3 БҮЛЕК

ИЛАҢИ КИТАПЛАРГА ЫШАНУ

Аллаһы Тәгалә дөнъяны һәм кешеләрне барлыкка китергән. Һәм шушы дөнъяда кешеләрне яшәргә өйрәтү өчен Ул кешеләр арасыннан илчеләр сайлый торган булган. Аларга Аллаһ Жәбраил фәрештә аша Илаһи Китапларга теркәлгән вәхиләр жибергән. Коръәндә бу хакта әйтелгән:

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ

«Кешеләр бер дини жәмгыятьне тәшкил иткәннәр. Аллаһы Тәгалә, кешеләргә фикер аермалыкларын бетерү өчен, илчеләр һәм алар белән бергә хакыйкый Китап жибергән» (2:213). Иң танылган Илаһи Китапларның исемнәре Коръәндә искә алына. Аз танылганнары һәм исемсезләре турында Сөннәттә әйтелә. Әлеге Илаһи Китапларның кайберләре язма рәвештә сакланып калган. Еш кына Илаһи Китапларның берсе икенчесен тулыландыра торган булган. Бу Тәурат, Забур һәм Инжилгә кагыла. Бары Коръән генә ан-

нан алдагы барлык Илаһи Китапларны кире какты һәм «әр-Рисалә әл-халидә» («Мәңгелек юллама») дип аталды. Илаһи Китапларда Аллаһы Тәгалә дин тәгълиматының нигезләрөн, аерым кешенә һәм жәмгыятьнә тормышын жайга салучы нормалар һәм тыюлар, боерыклар кушылмасыннан гыйбарәт гамәли кануннарны аңлатып биргән. Коръәнгә кадәр булган Илаһи Китапларның текстларына монахлар һәм руханилар тарафыннан төзәтмәләр, ялгышлар һәм кеше сүзләре кертелгән. Бу хакта Коръәндә дә әйтелгән:

أَفْتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ
يَحْرِفُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

«Алар арасында Аллаһның әйткәннәрөн ишетүчеләр дә булган, ләкин соңрак, аның мәгънәсен аңлагач, алар аны белә торып үзгәрткәннәр» (2:75). Шулар рәвешле алар яшәү өчен кулланма була алмыйлар. Әмма без, мөселманнар, әлегә Илаһи Китапларның Аллаһ тарафыннан кешеләргә яшәеш кулланмасы буларак жиберелүен һичшиксез танырга тиеш. Коръәндә бу хакта әйтелгән:

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

«Сина тапшырылганнар һәм сина кадәр тапшырылганнар-га ышанучыларны» (2:4). Әлегә Китапларның Аллаһы Тәгалә тарафыннан индерелүен кире кагу ышанмауга тинләштерелә һәм кешене Исламнан чыгара.

3.1. Вәхи: Илаһи Китапларны тапшыру ысулы

Вәхи – ул Аллаһы Тәгалә белән Аның пәйгамбәрләре арасындагы үзенчәлекле элемент. Аның максаты: Аллаһның кануннарын кешеләргә тапшыру. Вәхи сүзенә лексик мәгънәсе «пышылдарга, сер итеп әйтергә, мөрәжәгать итәргә, сөйләшергә, хатлар язарга» дигәнне аңлата.

«Вәхи» төшенчәсенә түбәндәгеләрне кертәп карарга мөмкин:

- Аллаһ белән турыдан-туры аралашу. Бу хәл Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам белән Мигъраж кичәсендә булган. Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам бу кичәдә Аллаһы Тәгалә белән күрешкән һәм сөйләшкән. Хәдисләрдә әйтелгәнчә, шушы күрешүдә Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламгә биш вакыт намаз уку кушылган.

- Хәбәр бирүче төшләр. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам күргән төшләр чынбарлыкта тормышка аша торган булган. Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламның хатыны Гаишә¹ бу хакта түбәндәгеләрне әйтеп калдырган: «Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам күргән төшләр чынбарлыкта барлык нечкәлекләре белән чыңга ашты. Алар иртәнге таң кебек ап-ачык була иде». Хәдисләрдә әйтелгәнчә, Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламның сахабалары бу хакта белгәнгә, үзе йокысыннан торганчыга кадәр аны уятмаганнар.

- Илһам. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам уяу чагында Жәбраил фәрештә Аллаһның кушканнарын Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи

¹ Нижри буенча 58 нче елда (б.э. 678 нче елында) үлгән.

вәсәлламнең каләбенә сәндәрә торған булған. Бу төрдәгә вәхиләр турында Корьәндә болай диелгән:

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (194) بِلِسَانٍ
عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195)

«Чыннан да, Корьән – Дөнъялар Хужасының хәбәре. Үгетлөчеләрнең берсе булсын өчен, аны синең каләбенә саф гарәп телендә Тугрылыклы Рух (Жәбраил) сәндәрде» (26:193-195). Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам хәдисләренең берсендә бу төр вәхи турында әйтелгән: «Изге Рух (Жәбраил фәрештә) насып ризыгы бетмичә берәү дә үлмәчәк дигән хәбәрне минем каләбемә сәндәрде. Аллаһка буйсынмаудан сакланыгыз. Насып ризыгыгызны эзләгәндә тугры юлдан язмагаыз».

• Жәбраил фәрештә аша тапшырылган вәхиләр. Бу төр вәхине тагы да өч төркемгә бүлөп карыйлар:

✓ Кыңгырау чыны. Бу очракта Жәбраил фәрештә күзгә күренмәгән. Ләкин ул килер алдыннан Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам кыңгырау чыны ишетә торған булған. Харис ибн Хишам¹ исемле бер сахаба Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнан: «Әй, Аллаһның Илчесе, вәхиләр ничек иңә сина?» – дип сораган. Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам аңа: «Кайвакыт алар кыңгырау чыны кебек ишетелә. Бу минем өчен иң авыры. Бу халәттән чыгарга өлгергәнче, фәрештә миңа сөйләгән сүзләргә мин инде хәтердә калдырган булам», – дип жавап биргән.

¹ Нижри буенча 18 нче елда (б.э. 639 нчы елында) үлгән.

✓ Фәрештәнең кеше кыяфәтендә килүе. Вәхи иңүнөн иң җайлы юлы санала ул. Жәбраил фәрештә Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам янына еш кына Духья әл-Калби исемле сахаба кыяфәтендә килә торган булган. Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам бу хакта әйткән: «Кайвакыт фәрештә минем каршыма кеше рәвешендә килә, минем белән сөйләшә һәм мин аның әйткәннәрен хәтергә сендереп барам».

✓ Фәрештәнең чын кыяфәтендә күренүе. Бу рәвештә вәхиләр ике тапкыр тапшырылган. Беренче тапкыр Коръәннең беренче аятләре иңгән кәнне Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам Хира¹ тау куышында чакта булганда. Икенче тапкыры Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам күкләргә менгән вакытта була.

3.2. Коръәнгә кадәр иңдерелгән Илаһи Китаплар

Сухуф (Төргәкләр)

Бу төр Илаһи Язмалар башкалардан үз исемнәре булмау һәм аз күләмлеләкләре белән аерылып тора. «Сухуф» «сәхифә» («бит, төргәк») сүзенен күплек сандагы формасы. Алар Аллаһы Тәгалә тарафыннан аерым халыкларга аларның ихтыяжларына карата тапшырылган төргәк яки берничә бит рәвешендә булган. Коръәндә бу төр Илаһи Язмалар турында түбәндәгеләр язылган:

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ (36) وَإِنِّي وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى (37)

¹ Вәхи иңү алдыннан Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам шушы тау куышында аулак калып, Аллаһыга табына торган булган. Нәкъ менә шушы тау куышында аңа беренче вәхи иңгән. Хәзерге вакытта әлеге тау куышы Мәккә жирлегендә урнашкан һәм хаж кылучылар аны карап узалар.

«Муса һәм дини кануннарға тугрылыклы булган Ибраһим Төргәкләрендә язылганнар турында аңа әйтмәделәрмени? (53:36-37).

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى (14) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (15) بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (16) وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى (17) إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى (18) صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى (19)

«[Дин ярдәмендә] пакъләнгән, Раббысының исемен зеркер иткән (искә алган) һәм гыйбадәт кылганнар уңышка ирешкәннәр. Юк шул! Сез мондагы тормышны якын күрәсез. Әмма киләсе тормышыгыз хәзергесеннән күпкә яхшырак һәм мөңгелек. Чынлыкта бу сүзләр элеккеге халыкларның Төргәкләрендә, яғни Ибраһим белән Муса төргәкләрендә язылган» (87:14-19).

Тапшыру чылбыры зәгыйфь булган һәм Әбу Зарр¹ тапшырган хәдисләрнең берсендә Аллаһы Тәгалә йөз төргәк индергән, диелә. Аларның иллесе – пәйгамбәр Шис галәйһиссәламгә, утызы – пәйгамбәр Идрис галәйһиссәламгә, унысы – пәйгамбәр Ибраһим галәйһиссәламгә һәм тагын унысы пәйгамбәр Муса галәйһиссәламгә жибәрелгән була. Соңгы унысы Муса галәйһиссәламгә Тәүрат индерелгәнчегә кадәр тапшырылган.

Тәурат

«Тора» белән тәңгәлләштерелгән Тәурат пәйгамбәр Муса галәйһиссәламгә индерелгән. Ул Китапта Муса галәйһиссәламгә иярүчеләргә кушылган Илаһи канун-

¹ Сахабаларның берсе һижри буенча 32 нче елда (б.э. 652 нче елында) үлгән.

нар язылган була. Коръэндө бу Илаһи Китап турында әйтелгән:

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

«Һичшиксез, Без тугры юлга өндөүче һәм иман нуры белән яктыртучы кулланма булган Тәуратны индердек. Аллахка буйсынган пәйгамбәрләр шуңа нигезләнеп яһүдиләр арасында карар кылганнар. Аллахка тапшырылган тәкъвалар һәм галимнәр Аллаһы Тәгалә Китапта кушканнарны үтәгәннәр һәм алар моңа шаһит» (5:44).

Тәурат безгә беренчел рәвешендә килеп житмәгән: ана үзгәрешләр кертелгән. Бүгенге «Тора» (аны тагын Пятикнижие дип тә атыйлар) биш өлештән тора.

Зәбур

Псалтырь белән тәңгәлләштерелгән Зәбур Пәйгамбәр Дауд галәйһиссәламгә индерелгән. Коръэндө бу хакта болай диелгән:

وَأَتَيْنَا دَاوُودَ زُبُورًا

«...һәм Без Даудка Зәбур тапшырдык» (17:55). Зәбур Тәуратка өстәмә булган, дип исәпләнә. Ул иң аз күләмле Илаһи Китап. Аңа яңа дини күрсәтмәләр кертелмәгән. Пәйгамбәр Дауд галәйһиссәламгә индерелгән Зәбурның эчтәлеге мәгълүм түгел.

Бүгөнгө Псалтырьгә псаломнар – дини-лирик эчтәлекле гимнар тупланган. Псалтырь христиан дине таралганчыга кадәр дә, христиан дине яңа ғына тарала башлаган чорда да киң кулланылган була. Псалтырь грек теленә тәржемә ителеп, христианча гыйбадәт кылуның нигезен тәшкил итә.

Инжил

Евангелие белән тәңгәлләштерелгән Инжил пәйгамбәр Гайсә галәйһиссәламгә индерелгән. Корьәндә бу хакта әйтелгән:

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعَيْسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ
الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً
لِّلْمُتَّقِينَ

«Пәйгамбәрләрдән соң Без, элегрәк Тәуратта язылганнарның хакыйкыйлығын раслату өчен, Мәрьямнең улы Гайсәне жибәрдек. Аңа Без Инжилне бирдек. Ул Китапта тугры юлдан язмау турында кулланма һәм иман нуры бар иде. Ул элегрәк Тәуратта язылганнарны раслап, тәкъва кешеләр өчен кулланма һәм нәсихәт булып торды» (5:46).

Хәзерге заманда бүгөнгә Евангелиедән аерылып торган Инжилнең төп нөсхәсе юк. Христиан дине тарала башлаган чорда эчтәлекләре берсеннән-берсе нык аерылган йөзләгән Евангелиеләр булган. Шуң сәбәпле христианнар арасында еш кына каршылыктар, чуалышлар һәм фетнәләр купкалаган. Нәтижәдә, Византия императоры Константин христиан ел исәбе белән 325 нче елда христиан дине өйрәтмәләрен

тәртипкә салу өчен духовный собор жыйган. Әлеге жыенда катнашкан меңнән артык христиан кешеләре дүрт Евангелиене канунлаштырганнар һәм аларга «Яңа Завет» дигән исем кушканнар.

3.3. Коръән

Коръән – Аллаһы Тәгаләнен Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламгә¹ индергән сүзгә-сүз Сөйләме. Кодси хәдисләрәннән аны, беренчедән, Коръәннең барлык өлешләренең дә чын хакыйкый булуы, икенчедән, Коръәннең Аллаһы Тәгалә Сөйләме булуы аерып тора, ә хәдисләр бары тик аның мәгънәсен генә белдерә.

Коръән һәркайсы жүз дип аталган утыз өлешкә бүленә. һәр жүз хизб дип аталган дүрт өлешкә бүленә.

Моннан тыш, Коръән сүрә дип аталган йөз дә ундүрт бүлеккә бүленгән. һәр сүрә аять дип аталучы өлешләргә бүленә. Коръәндә барлыгы якынча 6236² аять бар. Иң озын сүрә – «әл-Бәкара» («Сыер сүрәсе»): 286 аятьтән гыйбарәт. Ә иң кыска сүрә – «әл-Кәүсәр» («Муллык») сүрәсендә 3 кенә аять бар. Коръәннең иң озын аяте – «әл-Бәкара» сүрәсенәң 282 нче аятеңдә 172 сүз һәм 579 хәреф бар. Иң кыска аятыләрдә берничә хәреф кенә язылган. Коръәндә 77 437 сүз һәм 323 015 хәреф бар.

Коръәннең «әт-Тәүбә» (Гафу үтенү) сүрәсеннән башка һәр сүрәсе «БисмиЛләхи-р-Рахмәни-р-Рахим» сүзләре белән башлана. Ә «ән-Нәмл» (Кырмыскалар) сүрәсендә әлеге сүзләр ике тапкыр: сүрә башында һәм 30 нчы аятытә кабатлана.

¹ Кара: Маджд Макки. Аль-Байан фи аркан аль-иман. – Джида: Дар нур аль-матабат, 1999. – С. 160.

² Башка төрле саннар да бар. Коръән аятыләренең саны хакындагы каршылыклы фикерләр кайбер галимнәрнен аерым урыннарда ике аятыне бер итеп, ә икенчеләренең ике аятыне ике аять буларак карауларына бәйле.

Эчтәлегенә килгәндә, Коръәндә төрле пәйгамбәрләр, илчеләр, тәкъвалар һәм аларның замандашлары тормышыннан гыйбрәтле хикәяләр бирелгән. Аллаһы Тәгаләнең төрле мөхлуклары барлыкка китерелүенең камиллеге турында фикерләргә өндүрү белән искә алына. Аллаһның төрле боеры-клары һәм тыюлары санап кителә һәм аңлатыла. Дөнья яратылышы, дөнья корылышы һәм дин тәғълиматы мәсьәләләре карала.

Коръәннең аның үзенчәлекләрен тасвирлаучы илледән артык исеме бар: «Китаб» (Китап), «Фуркан» (Хакыйкәтне ялганнан аеручы), «Тәнзил» (Аллаһ тарафыннан индерелгән), «Зекер» (Аллаһы Тәгаләне искә алу (зекер итүче) китап), «Хакк» (Хакыйкәт), «Нур» (Иман нуры), «Каләмуллаһ» (Аллаһ Сүзе), «Хаблүллаһ» (Аллаһка илтүче жеп) һ. б.

Коръән Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу гәләйһи вәсәлләмгә егерме өч ел дәвамында Пәйгамбәребез салләллаһу гәләйһи вәсәлләм һәм аның сахабалары тормышындагы төрле вакыйгаларга мөнәсәбәтле рәвештә индерелгән. Шунда да искәртүгә кирәк: Коръән дип аның бары гарәп телендәгә нөсхәсе генә атала. Башкалар я тәржемә, яисә аңлатма (тәфсир) дип йөртелә. Шуңа күрә тәһарәтсез гарәп телендәгә аятьләр булмаган тәфсирләргә һәм Коръән тәржемәләренә генә кагылырга рөхсәт ителә. Гарәп телендәгә төп нөсхәне кулга алуы өчен мөселманның гөсәллә һәм тәһарәтле булуы шарт.

Без Коръәннең, чыннан да, Илаһи Китап булуына ышанырга тиеш. Моны раслаучы берничә дәлил китерәбез.

Беренчедән, Аллаһы Тәгалә кешеләрне һәм женнәрне чакырып, аларга Коръәнгә охшаш әсәр иҗат итәргә кушкан. Ләкин, әдәби гарәп телен искиткеч яхшы белүләренә дә карамастан, алар кушканны башкара алмаганнар.

Икенчедән, Коръән тәвәтүр ысулы белән тапшырылып килгән, ягъни Коръәнне тапшыручылар чылбырының һәр буынында тапшыручылар саны бик күп һәм аларның үзара килешеп Коръәнне үзгәртә алуларына шик туа.

Өченчедән, Коръәндә фәнни мәгълүмат бирелгән. Ул мәгълүматка галимнәр фәнни тикшеренүләр юлы белән бүгенге көндә төшенәләр. XIV гасыр элек андый тикшеренүләрне алып бару өчен гыйлемнәр дә житәрлек булмаган, әсбап-жиһазлар да.

Коръән кешелек өчен соңгы Илаһи ачыш булып тора. Анда язылганнар Кыямәт көненә кадәр гамәлдә булачак. Моны Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнән соң бүтән пәйгамбәр булмагачагы турындагы хәдис раслый.

Югарыда әйтелгәннәрдән чыгып, мондый нәтижә ясарга мөмкин: Коръән үзгәртелмәгән бердәнбер Илаһи Китап ул. Аллаһы Тәгалә аны Үзе сакларга вәгдә биргән:

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

«Без искәртү индердек һәм Без аны саклыйбыз» (15:9).

Башка Илаһи Китаплардан аермалы буларак, Коръән беренчел чыганак телендә сакланган.

Шулай ук Коръәнне тапшыручылар чылбырының төзелү тәртибе турында да әйтеп узарга кирәк. Бүгенге көндә Коръәннен Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламгә барып тоташкан күпсанлы тапшыручылар чылбырлары бар. Һәм Коръәнне белүчеләр (хафизлар) ятган тулысынча Коръән текстын гына түгел, хәтта аны тапшыручылар чылбырларын да беләләр.

Коръән Аллаһы Тәгаләнең Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам пәйгамбәрлегенә дәрәсләген раслаучы мөгжизасы. Бер хәдистә бу хакта әйтәлгән: «Үзенә замандашларына алар ышанмаслык мөгжиза бүләк итмәгән бер генә пәйгамбәр дә юк. Миңа мөгжиза буларак Аллаһның кушканнары бирелде». Билгеле булганча, Коръән гарәп әдәбиятының¹ чәчәк аткан чорында, аның иң югары дәрәжәдә булган чагында иңдерәлгән. Әмма Коръәннең теле ул чорның сүз осталарын шактый аптырашта калдырган. Чөнки моңа кадәр аларның аңа охшаш берни дә ишеткәннәре булмаган. Коръәндә бу хакта болай диелгән:

قُلْ لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ
بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

«Әйт, [Мөхәммәд]: “Кешеләр һәм жәннәр Коръәнгә охшаш берәр әсәр ижәт итү өчен сәләт-мөмкинлекләрен бергә туплаган һәм бер-берләренә ярдәмләшкән булсалар да, алар моны башкара алмаслар иде”» (17:88).

Йа, Аллаһы Тәгалә, безнең һәркайсыбызга Коръәнне уку мөмкинлегә бир һәм аны дәрәс аңларга насыйп ит. Ул безнең һәркайсыбыз өчен дә рухи камилләшү юлында якты нур белән балкысын иде.

¹ Бигрәк тә шигърияте.

Тэкъдум ителгэн эдэбият

1. ‘Абдалгани аль-Гунайми аль-Майдани. «Шарх аль-‘акыда ат-тахавиййа аль-мусамма «Байан ахль ас-сунна валь-джамаа». – Палестина: Джамгийя аль-бейт ли-т-турас ва аль-‘улюм аш-шар‘иййа», б. г. – 62 с.
2. ‘Абд аль-Малик ‘Абд ар-Рахман ас-Са‘ди. Исламское вероучение: толкование акыды «Ан-Насафиййа». Перевод с арабского языка. – Казань: Изд-во «Иман», 2006. – 232 с.
3. ‘Абд аль-Малик ‘Абд ар-Рахман ас-Са‘ди. Шарх ан-Насафия фи аль-‘акыда аль-исламия. – Багдад, 1988 г.
4. Адыгамов Р. К. Исламское вероучение. – Казань: Российский исламский университет, 2011. – 236 с.
5. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Ар-Русул ва ар-рисалат. – Амман: Дар ан-Нафа‘ис, 2000. – 268 с.
6. Аль-Бухари. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997).
7. Ахмад ибн Ханбал. Муснад. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997).
8. Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – 224 с.
9. Ибн-Касир И. Тафсир аль-Кур‘ан аль-‘азим. – Дамаск: Изд-во Дар аль-файха’, 1994. – Т.3, 769 с.
10. Муслим. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997).

Үз-үзенне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр

1. Кешеләргә Илаһи Китапларны индерүнең хикмәте нидә?
2. Кайсы Илаһи Китаплар язма рәвештә сакланып калган?
3. Вәхигә билгеләмә бирегез.
4. Вәхинең төрләрән әйтеп чыгыгыз.
5. Фәрештә кеше кыяфәтендә китергән вәхиләргә мисаллар китерегез.
6. «Сухуф» дип аталган Илаһи язмалар турында сөйләгез.
7. Пәйгамбәрләрнең исемнәрен аларга индерелгән Илаһи Китапларның исемнәре белән уklar ярдәмендә тоташтырыгыз:

Тәурат	Мөхәммәд
Зәбур	Муса
Инжил	Дауд
Коръән	Гайсә

8. Коръәнгә билгеләмә бирегез. Аның хәдисләрдән аермасы нидә?
9. Коръән сүрәләренең һәм Коръәндөгә сүзләренең исәбен әйтеп бирегез.
10. Коръәннең биш исемен әйтеп чыгыгыз.
11. Тәһарәтсез килеш Коръәнгә кагылырга рөхсәт ителәме? Ни өчен?
12. Коръәннең үзенчәлекләрен санап чыгыгыз.
13. Коръәннең мөмкинчәлекләре нидә?

العقيدة

4 БҮЛЕК

ПЭЙГАМБЭРЛЭРГЭ НЭМ ИЛЧЕЛЭРГЭ ЫШАНУ

Пэйгамбэр гарэпчэ «набаъ» («хэбэр») сүзэннөн ясалган «нөбий» диелэ. «'набаа» тамырдаш фигыленең мэгънәсе – «хэбэр итү», шуна күрә «нөбий» кемгәдер нәрсәдер хакында хэбэр итүче була. Гакыйдәдә «нөбий» дип, билгеле бер кешеләр төркеменә (пэйгамбөрнең кабиләдәшләренә) Раббыбызның хэбәрләрен житкерү өчен Аллаһы Тәгалә тарафыннан сайланган кеше атала¹.

Гарәп телендәге «рәсүл» («илче») сүзе «ирсәл» («жибәрү») нигезеннән килеп чыккан. «Гарсәлә» тамырдаш фигыле «жибәрде» мэгънәсен белдерә. Димәк, «рәсүл» – илче, вәкил була. Гакыйдәдә «рәсүл» дип Аллаһы Тәгаләдән билгеле бер максат белән жибәрелгән кешегә әйтәләр².

Белгәнәбезчә, Аллаһы Тәгалә дөньядагы барлык нәрсәне дә яраткан. Димәк, Ул барлык нәрсәләр турында хэбәрдар. Ул галәмне, күк жисемнәрен, кешене, хайваннарны, жан-

¹ Кара: 'Умар Сулейман аль-Ашкар. Ар-Русуль ва ар-рисалят. – Амман: Дар ан-Нафа'ис, 2000. – С. 13.

² Шунда ук кара. – Б. 13–14.

сыз әйберләрне, шулай ук әлеге мәхлуклар буйсынып яши һәм эшли торган кануннарны барлыкка китергән. Әлеге кануннарның бер өлешен кеше төпле фәнни эзләнүләр нәтижәсендә танып белергә мөмкин. Алар физика, химия, биология һәм башка төрле табигать, гуманитар һәм бүтән фәннәрнең кануннарыннан гыйбарәт. Кайбер кануннар-га кеше төшенә алмый. Боларга жәмгыять, дини гамәлләр, теге дөньяга һ. б. кагылышлы аерым кануннар керә. Шуна күрә дә Аллаһы Тәгалә вакыты-вакыты белән кешелек цивилизациясенең үсеше дәрәжәсенә бәйле рәвештә кеше гадәтләрен төзәтүгә юнәлтелгән теге яки бу кануннарны жибәрә торган булган. Кешеләргә кануннарны житкерү өчен Ул теге яки бу халык яки кабиләдән иң яхшы вәкилле сайлап алган һәм Жәбраил фәрештә аша аңа дини кануннарны иңдергән. Әлеге сайланган кешеләр пәйгамбәр яки илче дип атала. Алар кешеләр арасында иң яхшылары һәм үзләренең сыйфатлары белән хәтта фәрештәләрдән дә өстен булырга мөмкин. Ләкин сайланып алынганлыклары һәм үрнәк сыйфатларга ия булуларына да карамастан, Коръәндә аларның гади, үлемгә дучар ителгән кешеләр икәнлегә асызыклана. Пәйгамбәрлекләре дә, илчелекләре дә аларның казанышы түгел. Ул Аллаһның Үзе теләгән кешесенә насыйп итә торган рәхим-шәфкате. Шулай да Аллаһы Тәгалә аларны аеруча хөрмәт итәргә куша.

Үзләренең вазыйфаларын пәйгамбәрләр кешеләргә Жәннәт вәгдә итеп яки Жәһәннәм белән куркытып үтәргә тиеш булганнар. Коръәндә бу хакта болай диелә: «Без илчеләрне яхшы хәбәр китерүче һәм үгет-нәсыйхәт бирүче буларак кына жибәрәбез» (6:48). Шушы кешеләрнең пәйгамбәрлекләрен раслату өчен, Аллаһ аларның вәгазыләрен төрле мөҗизалар белән дәлилди.

Барлык пәйгамбәр һәм илчеләргә дә бер үк төрле вазыйфа – үзләре яшәгән жәмгыятьтөгә кешеләрне Бераллалыкка өндәү йөкләнелгән була. Шуна күрә дә барлык пәйгамбәрләрнен дин тәгълиматлары һәм әдәп-әхлак нормалары тәңгәл булган. Аермалар бары тик гыйбадәт кылуда һәм кайбер хокукый нормаларда чагылыш тапкан.

Иң беренче пәйгамбәр – Адәм галәйһиссәлам, ә соңгысы Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам булган. Гадәттә, пәйгамбәр итеп алардан алда булган пәйгамбәрләрнең нәсел дәвамчылары сайланган. Пәйгамбәрләрнең шәжәрәләре дә бар хәтта¹.

Пәйгамбәрләргә һәм илчеләргә ышану диннең төп баганаларыннан берсен тәшкит итә һәм һәр мөселманның бурычы була. Коръәндә бу хакта болай диелә:

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ

«Илче һәм иманлы бәндәләр аңа Аллаһтан индерелгәннәргә ышандылар. Барысы да Аллаһка, Аның фәрештәләренә, Аның Китапларына, араларында бернинди дә аерма күрмичә, Аның илчеләренә ышандылар» (2:285).

Дин галимнәре Коръәндә атап кителгән түбәндөгә егерме биш кешене пәйгамбәр дип танылар: 1) Адәм галәйһиссәлам, 2) Идрис галәйһиссәлам, 3) Нух галәйһиссәлам (Ной), 4) Худ галәйһиссәлам, 5) Салих галәйһиссәлам, 6) Ибраһим галәйһиссәлам (Авраам), 7) Лут галәйһиссәлам (Лот), 8) Исмәгыйль галәйһиссәлам (Измаил), 9) Исхак галәйһиссәлам (Исаак), 10) Ягъкуб галәйһиссәлам (Иаков), 11) Йосыф

¹ Кара: 2-нче кушымта.

галәйһиссәлам (Иосиф), 12) Әйүб галәйһиссәлам (Иова), 13) Шүгаиб галәйһиссәлам, 14) Муса галәйһиссәлам (Моисей), 15) Харун галәйһиссәлам (Аарон), 16) Юныс галәйһиссәлам (Енох), 17) Дауд галәйһиссәлам (Давид), 18) Сөләйман галәйһиссәлам (Соломон), 19) Ильяс галәйһиссәлам (Илия), 20) Өл-Ясагъ галәйһиссәлам (Елисей), 21) Зәкәрийә галәйһиссәлам (Захария), 22) Яхья галәйһиссәлам (Иоанн), 23) Зөл-Кифел галәйһиссәлам (Иезекииль), 24) Гайсә галәйһиссәлам (Иисус), 25) Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам.

Пәйгамбәрлекләре Корьәндә яки Сөннәттә искә алынмаган башка танылган кешеләрне пәйгамбәр дип тану һич ярамый¹. Шулай да Аллаһы Тәгаләнең Корьәндә һәм Сөннәттә аталмаган башка күптөрле пәйгамбәрләре жиберүе хакында Корьәндә әйтелә. Аятләренең берсендә бу турыда әйтелгән:

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِّنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقُصِّصْ عَلَيْكَ

«Без сиңа кадәр дә илчеләр жибердек, әмма аларның кайберләре турында сиңа сөйләдек, ә кайберләре хакында – юк» (40:78). Икенче бер аяттә болай диелә:

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ

«Һәр халыкка – үзенең илчесе» (10:47). Бу Илаһи Гаделлекнең чагылышы дип санала.

¹ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Ар-Русул ва ар-рисалат. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2000. – С. 26.

Корьөндө искө алынган пөйгамбөрлөр арасыннан дин галимнөре бишесен аерып алып, аларны «улүл-газыйм» («бөеклек иялөре» яки «бөеклөр») термини белөн атыйлар. Болар: Мөхөммөд, Ибраһим, Муса, Нух, Гайсө. Корьөндө алар турында өйтөлгөн:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

«Без пөйгамбөрлөрдөн вөгдө алдык: синнөн дө, Нухтан да, Ибраһимнан да, Мусадан да, Мөрямнең улы Гайсөдөн дө катгый вөгдө алдык» (33:7).

4.1. Пөйгамбөр белөн илче нөрсө белөн аерылалар?

Пөйгамбөр – вөхи индерү өчен Аллаһы Төгалө тарафыннан сайлап алынган кеше. Раббыбыз аңа аннан алдагы пөйгамбөрлөргө жибөрөлгөн кануннарны индерө һәм шуларны кешелөр арасында таратырга куша. Илче шул ук пөйгамбөр ул, тик Аллаһ аңа яңа Илаһи Кануннарны индерө.

Шулай итеп, пөйгамбөр белөн илче арасындагы аерма – илчегө яңа Илаһи Кануннар һәм Китаплар индерелүдөн, ө пөйгамбөрнең аннан алдагы пөйгамбөр һәм илчелөргө тапшырылганнарны өйрөтүдөн гыйбарөт. Югарыда өйтөлгөннөрдөн чыгып нөтижө ясарга мөмкин: һөр илче пөйгамбөр була, әмма һөр пөйгамбөр дө илче була алмый.

4.2. Пөйгамбөрлөр һәм илчелөрнең вазыйфалары

Югарыда өйтөлгөнчө, Аллаһы Төгалө кешелөр арасыннан пөйгамбөрлөр һәм илчелөрне сайлап алган һәм алар-

га вәхи инү, аны башка кешеләргә тапшыру, сахабаларны өйрәтүгә һ. б. бәйле аерым вазыйфаларны йөкләгән. Аларны тәфсилләбрәк карап узыйк:

1. Пәйгамбәрләр Аллаһ индергән мөгълүматны кабул итәләр. Муса галәйһиссәламне пәйгамбәр итеп сайлагач, Аллаһы Тәгалә ана әйткән:

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

«Мин сине [башка кешеләр] арасыннан сайлап алдым, инде сиңа вәхи буларак әйтелгәннәрне ишет» (20:13). Ягъни пәйгамбәр вәхине кабул итәргә һәм аңа индерелгән хәбәрне төшенергә тиеш булган.

2. Аллаһның хәбәрләрен кешеләргә тапшыралар. Коръәндә бу хакта түбәндәгеләр әйтелгән:

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ

«Әй, Илче! Сиңа Раббыбыз житкергәннәрне [кешеләргә] ирештер. Әгәр син моны үтәмәсән, [шунуң белән] син [кешеләргә] Аның кушканнарын житкермәгән буласың» (5:67). Аллаһы Тәгаләнең кушканнарын кешеләргә житкерү пәйгамбәр һәм илчеләрнең төп вазыйфаларыннан берсе санала. Шуңа күрә дә хушлашу хажы вакытында Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам үзенең «Хушлашу хажы вәгазе»ндә: «Мин сезгә динне тапшырмадыммени?» – дип сорагач, сахабалары аңа: «Әлбәттә, тапшырдың», – дип жавап кайтарганнар. Шуннан соң ул: «Йә, Раббым, шаһит бул»¹, – дигән.

¹ Бикбулат С. Хәзрәт Мөхәммәд. – Чистополь, 1999. – Б. 217.

3. Вәхиләрнең мәгънәләрен кешеләргә аңлаталар. Коръәндә бу хакта әйтелгән:

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ
الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ

«Әй, Китап әһелләре! Сөзгә Китаптагы сөз яшереп калдырган күп нәрсәләрне аңлату өчен, [гөнаһларыгызының] күбесен гафу итү өчен Безнең илчебез килде» (5:15). Коръәннең кайбер аятләре Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең саһабаларына аңлашылмаган очракта, алар сораулар белән аның янына килгәч, ул мәгънәләрен аңлата торган булган. Мәсәлән: түбәндәге аят индерелгәннән соң:

كُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ
الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ

«Ак жептән карасын аерып булмаганга кадәр, ягъни таң атканчыга кадәр ашагыз һәм эчегез. Аннан соң төн житкәнчегә кадәр тагын ураза тотыгыз» (2:187), – саһабаларның бер өлеше аны үзләренчә аңлаган, ә икенче өлеше бөтенләй дә аңламаган һәм Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламгә ураза аенда таң житүне ничек билгеләргә дигән сорау белән мөрәжәгать иткәннәр.

4. Аллаһы Тәгаләнең Китапларда кушканнарын үтиләр. Пәйгамбәр яки илче Аллаһның кушканнарын үтәмәсә, аның дәвамчылары да моны башкармаячак: бу табигый. Шуңа күрә Раббыбызның кушканнары иң беренче чиратта нәкъ менә пәйгамбәр яки илчегә юнәлдерелгән. Мөхәммәд салләллаһу

галәйһи вәсәллам һәм аның сахабаларының гыйбадәт кылуларын тасвирлап, Аллаһ Коръәндә әйткән:

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثَلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ

«Чыннан да, Аллаһның синең һәм кайбер сахабаларыңның төннең икедән өч өлөшкөнә азрак вакытын яки аның яртысын, яки өчтән бер өлөшкөнә гыйбадәттә уздыруыгызны белә» (73:20).

5. Аллаһка ышанырга һәм табынырга үгетлиләр (өндиләр). Коръәндә бу хакта болай диелгән:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِي

«Синнән алда жибәрелгән илчеләрнен барысы да “Миннән башка илаһ юк, шулай булгач Миңа гына табыныгыз”, дигәнне каләбәнә сәңдерде» (21:25). Бер Аллаһка ышану һәм Аңа гына табынуга өндәү барлык пәйгамбәр һәм илчеләр тәғлиматларының нигезен тәшкил итә.

6. Үзенә сахабаларын өйрәтә (тәрбияли). Коръәндә бу вазыйфа хакында әйтелгән:

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

«Ул, белемсезләр арасынан сайлап алып, аларга илче Жибәрүче. Илче аларга Аның аятьләрен ирештерә, аларның күнәлләрен сафландыра, аларны Китапта язылганнарға өйрәтә» (62:2).

7. Жәннәт рәхәтлекләре белән кызыктыралар һәм жәһәннәм жәзаларыннан тыелырга үгетлиләр. Коръәндә бу турыда түбәндәгечә сөйләнелә:

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

«Халык бер дини жәмгыять булып оешкан иде һәм Аллах аларга хәбәр китерүче һәм үгетләрүче буларак пәйгамбәрләрне жиберде» (2:213). Әлегә аятың гарәп телендәге вариантыңда «хәбәр китерүчеләр» сүзе «мөбәшширин» («сөендерүчеләр») сүзе белән, ә «үгетләрүчеләр» сүзе – «мүнзириң» («кисәтүче, искәртүче») сүзе белән бирелгән.

8. Үз халыклары белән идарә итәләр һәм казый (хөкемдар) вазыйфаларын башкаралар. Коръәндә Аллахның Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламгә бу хакта кушканнары язылган:

فَأَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

«Аллаһ кушканча хөкем ит аларны» (5:48). Тик пәйгамбәр һәм илчеләрнең барысы да дәүләт башлыклары булмаган, күбесе бары үзләренең сахабалары белән генә житәкчелек иткән.

9. Кыямәт көнендә үзләренең халыкларын яклап яки каршы шаһитлык кылырга тиешләр. Бу вакыйгалар хакында Коръәндә болай диелгән:

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ

«Һәр жәмгыятьнең кешеләренә каршы алар арасыннан шаһитны билгеләгән көнне Без сине дә [Мөккә мәжүсиләренә] каршы шаһит итеп бастырдык» (16:89). Аллах пәйгамбәр һәм илчеләргә Үзенә боерыкларын кешеләргә тапшырырга кушкан һәм алар моны намус белән башкардылар. Кешеләр шул Китапларда кушканнар буенча яшәргә тиеш. Кыямәт көнөндә пәйгамбәр һәм илчеләр кешеләренә Аллаһы Тәгалә кушканнарны ничек үтәүләренә шаһит булачаклар.

4.3. Пәйгамбәрләрнең сыйфатлары

1. Барлык пәйгамбәрләр дә гади кешеләрдән булган (әл-бәшәрийә). Коръәндә Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламгә болай дип әйтергә кушылган:

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ

«Әйт: “Чыннан да, мин сезнең кебек үк кеше”» (18:110). Аллахның кушканнарын кешеләргә бары тик кеше генә тапшырырга, аңлатырга мөмкин, үзенә яшәеше белән башкаларга Илаһи Китап буенча ничек яшәргә тиешлекне үрнәк итә ала. Пәйгамбәр яки илче итеп башка жан ияләре сайланган булса, бу хәл кешеләргә Аллахның Кануннарын үтәүдән баш тартырга сылтау булыр иде. Бу турыда Коръәндә әйтелгән:

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا

«Әгәр Без [илче буларак] фәрештәне жибәргән булсак та, Без аны кеше кыяфәтендә жибәрер идек» (6:9)¹. Әлбәттә, женнәренә үзләренә генә алар арасыннан сайланган пәйгамбәр һәм илчеләр жибәрелгән булырга мөмкин.

¹ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Ар-Русул ва ар-рисалат. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2000. – С. 69–70.

Тик бу хәлнең Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам пәйгамбәрлегенә кадәр генә булуы ихтимал.

2. Барлык пәйгамбәрләр дә ир-атлар булган (әз-зукура). Хатын-кызлар йорт-хужалык эшләре, балалар тәрбияләү өчен кулай булганга, ир кешеләрнең пәйгамбәрлек вазыйфаларын башкаруга мөмкинлекләре күбрәк. Чөнки аларга вәгаз сөйләргә, дөүләт белән идарә итәргә, кайвакыт хәтта сугышларда гаскәр башлыгы да булырга туры килгән. Коръәндә бу хакта болай диелгән:

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا

«Без [Әй, Мөхәммәд] сина кадәр дә илче итеп ир-атларны гына жибердек...» (21:7).

3. Пәйгамбәрләр һәм илчеләрнең тышкы кыяфәтләре күркәм һәм чибәр булырга тиеш булган.

4. Кабиләдәшләрен һәм сахабаларын өйрәтергә тиеш булганга күрә, пәйгамбәр һәм илчеләр үрнәк әхлакка ия булганнар. Аерым алганда, Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам турында Коръәндә әйтелгән:

وَأَنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

«Син, чыннан да, искиткеч күркәм холькы (әхлакы) кеше» (68:4).

5. Тугрылык (сидк) Исламда күркәм холькның иң мөһим өлеше санала. Шул рәвешле барлык пәйгамбәр һәм илчеләр дә тугрылыклы булган. Киресенчә булган очракта аларның пәйгамбәрлекләре ялганнары аркасында кабул ителмәс иде¹.

¹ Кайбер дин галимнәре «амана» («ышанычлылык») кебек сыйфатны да өстиләр. Кара: Ахмед Саим Кылауз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – С. 119.

6. Барлык пәйгамбәрләр аск акыллы булганнар (сәламәт әл-гакл)¹ һәм бернинди дә психик авырулар белән авырмаганнар.

7. Югарыда атап узылган сыйфатлар белән беррәттән пәйгамбәр һәм илчеләрнең тагын берничә сыйфаты аерып карала: хәерле нәсел жебе (хайр ән-нәсәб), коллыктан азат булу (әл-хөрийәт), тумыштан аерым осталыклары булу.

8. Бары тик пәйгамбәр һәм илчеләргә генә хас сыйфатларны аерым төркемгә кертәп карарга кирәк. Алар арасында түбәндәгеләр бар:

а) Пәйгамбәр һәм илчеләр гөнаһсыз булганнар. Әлеге сыйфат «гыйсмә» («сакланган, гарантияләнгән») термины белән белдерелә.

б) Барлык пәйгамбәр һәм илчеләргә дә Аллаһы Тәгаләдән вәхи индерелгән.

в) Пәйгамбәр һәм илчеләр йоклаганда, аларның йөрәкләре уяу, Аллаһны зекер итә һәм Аңа табыналар. Бер хәдистә бу хакта әйтелгән: «Пәйгамбәрнең күзләре йоклый, ә йөрәге уяу. Башка пәйгамбәрләрнеке дә шулай ук: күзләре йоклаганда, йөрәкләре уяу була»².

г) Үләр алдыннан пәйгамбәр һәм илчеләргә бу дөньяда муллыкта яшәү яисә жәннәт рәхәтлекләрен сайлау мөмкинлеге бирелә. Хәдисләрнең берсендә әйтелгән: «Пәйгамбәрләрнең теләсә кайсы авырый башлауга аңа шушы дөнья яки мәңгелек дөнъяны сайлау мөмкинлеге бирелә»³⁴.

¹ Кайбер дин галимнәре әлеге сыйфатка тагын «фатана» («зирәклек») кебек сыйфатны да өстәп карыйлар. Кара: Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – С. 120.

² ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Ар-Русул ва ар-рисалат. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2000. – С. 90.

³ Ягъни шушы дөньяда яшәп калырга теләме ул, яисә, үлөп, бакый дөнья рәхәтлекләре белән ләззәтләнәргә теләме.

⁴ ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Ар-Русул ва ар-рисалат. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2000. – С. 91.

д) Барлык пәйгамбәр һәм илчеләр үлгән жирләрендә үк күмелгән. Бер хәдистә әйтелгән: «Пәйгамбәрләрне нәкъ менә үлгән жирләрендә күмәләр»¹.

е) Пәйгамбәр һәм илчеләрнең мәетләре каберләрендә череп таркалмый. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам әйткән: «Аллаһы Тәгалә жиргә пәйгамбәрләрнең тәннәрен ашауны тыйган»².

ж) Пәйгамбәр һәм илчеләр үлгәннән соң да Аллаһка табынуларын каберләрендә дәвам итәләр. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам бу хакта әйтеп калдырган: «Пәйгамбәрләр исән, алар каберләрендә дә гыйбадәт кылалар»³.

з) Пәйгамбәр һәм илчеләр төрле мөгжизалар күрсәткәннәр һәм моны алар Аллаһның Кодрәте белән аңлатканнар.

4.4. Мөгжизалар

Коръәндә һәм хәдисләрдә мөгжиза, карамәт, мәгунә, истидраж кебек мөгжизалар атап кителә.

Мөгжиза⁴ – пәйгамбәр башкара торган, күнегелгән хәлләр кысаларына сыешмаган гадәттән тыш гамәл. Ул пәйгамбәрнең бер генә замандашы да аны кабатлап күрсәтә алмый. Мөгжиза әлеге пәйгамбәрнең хакыйкый булуын раслый.

¹ ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Ар-Русул ва ар-рисалат. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2000. – С. 91.

² ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Ар-Русул ва ар-рисалат. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2000. – С. 92.

³ ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Ар-Русул ва ар-рисалат. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2000. – С. 93.

⁴ «Әгжәза» («сәләтсез, көчсез, куәтсез итү») фыгыленнән ясалган. Әлеге гамәлне берәүнең дә кабатлап күрсәтә алмавы күздә тотыла.

Нинди дә булса гамәлне мөгжиза дип тану өчен, ул түбәндәге шартларга туры килергә тиеш:

1. Пәйгамбәр яки илче әлеге мөгжизаның аның кулы белән түгел, ә Аллаһ тарафыннан башкарылуын белдерергә тиеш.

2. Күнегелгән, гадәти хәлләр яки билгеле кануннарга туры килмәгән ниндидер табигый булмаган вакыйга булырга тиеш.

3. Ул вакыйганы үзен пәйгамбәр дип атаган кеше башкарырга тиеш.

4. Мөгжиза күрсәткән пәйгамбәр яки илченең кешеләргә таратасы, өйрәтәсе тәгълиматы булырга тиеш.

5. Таләп ителгән нәрсәләр булырга тиеш, киресенчә түгел.

6. Мөгжизаның максаты – мөгжиза күрсәтүченең шәхси амбицияләрен канәгатьләндерүе түгел, ә пәйгамбәрлекнең хакыйкыйлыгын раслау.

7. Пәйгамбәрнең замандашларыннан берсе дә әлеге мөгжизаны кабатлап күрсәтә алмаска тиеш.

Коръәндә һәм хәдисләрдә пәйгамбәрләр тарафыннан күрсәтелгән күп төрле мөгжизаларга мисаллар китерелгән. Түбәндә аларның кайсыберләре тасвирлана.

Пәйгамбәр Ибраһим галәйһиссәлам мәжүсиләрнең потларын жимергәч, мәжүсиләр Немруд исемле хөкемдарлары житәкчелегендә аны учакта яндырырга булганнар. Әмма учак аны яндырмаган¹. Коръәндә бу хакта болай язылган:

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

¹ Кара: Топбаш О-Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 1, с. 219–224.

«Без әмер бирдек: “Әй, учак! Ибраһим өчен суык бул һәм коткар аны”» (21:69). Риваятьләрнең берсе буенча учак жәннәт бакчасына әверелгән.

Пәйгамбәр Салих галәйһиссәлам кавеменен мәжүсиләре аңа кыядан кызыл¹ ана дөя белән баласын чыгаруын сорап мөрәжәгать иткәннәр. Ул Аллаһы Тәгаләдән ярдәм сорап дога кылган һәм шуннан соң кыядан ана дөя белән баласы килеп чыкканнар². Коръәндә бу хакта әйтелгән:

أَنَا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَبِعْهُمْ وَاصْطَبِرْ

«Чыннан да, Без сынау өчен ана дөя жибәрербез, ә син, [Салих], аларны сабыр гына күзәтеп тор» (54:27).

Фиргавеннең тылсымчылары белән пәйгамбәр Муса галәйһиссәлам арасындагы ярыш барышында Муса галәйһиссәламнең таягы, еланга әверелеп, тылсымчыларның таякларын һәм бауларын кабып йоткан³. Коръәндә бу вакыйга түбәндәгечә тасвирланган:

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

«Шулвакыт Муса үзенен таягын ташлаган да ул таяк тегеләр сихерләгән нәрсәләрнең барысын да кабып йоткан» (26:45). Муса галәйһиссәлам үз халкы белән Фиргавеннән качып китеп барганда, дингез алар алдында юл биреп чигенгән һәм Исраил угыллары шул рәвешле коткарылганнар⁴. Коръәндә бу хакта әйтелгән:

¹ Дөяләрнең бу токымы сирәк очравы аркасында гарәпләрдә бик кыйммәт бәяләнә.

² Кара: Топбаш О-Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 1, с. 188–190.

³ Кара: Топбаш О-Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 2, с. 176–180.

⁴ Кара: Топбаш О-Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 2, с. 198–201.

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ (63) وَأَزَلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ (64) وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ (65)

«Шулвакыт Без Мусага вәхи индердек: “Таягың белән диңгезгә сук. [Ул сукты] һәм диңгез икегә аерылды, аның һәр өлеше тау кадәрле күтәрелде. Шуннан соң без Фиргавен гаскәрен [икегә аерылган диңгезгә] яқынайттык, ә Мусаны һәм аның белән булган кешеләрне коткардык”» (26:63-65).

Пәйгамбәр Гайсә¹ галәйһиссәлам мөгжизалары турында Коръәндә болай әйтелгән:

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَانْفُخْ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَبْرَأُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

«...Исраил улларына илче итеп [жибәрде аны] [һәм ул әйтер аларга]: “Мин сезгә Раббыгыздан хәбәр алып килдем. Мин сезгә балчыктан кош әвәләп күрсәтәм дә, аңа өргәч, Аллаһның рөхсәте белән ул кошка әверелеп очып китәчәк. Мин суқырны һәм проказалы авыруларны сәламәтләндерермен, Аллаһның рөхсәте белән мәтләрне терелтермен. Мин сезнең нәрсә тукланып яшәгәнегезне һәм өйләрегездә нинди маллар барын әйтеп бирә алам. Чыннан да, боларның барысы да, әгәр сез иманлы булсагыз, сезнең өчен хикмәт”» (3:49).

¹ Кара: Топбаш О.Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 3, с. 296–298.

Пәйгамбәр Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең иң күренекле мөгжизаларыннан түбәндәгеләр санала:

1. Айның ярылуы (иншикак әл-камәр).
2. Күкләргә күтәрелүе (әл-исрагъ вәл-мигъраж).

Болардан тыш төрле хәдисләрдә Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең күп санлы башка мөгжизалары турында да сөйләнелә. Әмма мөгжизаларының иң бөеге – Коръән.

Карамәт – изгеләр һәм тәкъвалар (әүлиялар) кылган гайре табигый гамәлләр. Тышкы яктан бу гамәл пәйгамбәр тарафыннан башкарыла торган мөгжизадан берни белән дә аерылмый. Әмма асылы белән пәйгамбәрнең мөгжизасыннан аермасы шунда: карамәтнең максаты әүлиянең тәкъвалыгын раслау түгел. Мәсәлән, пәйгамбәр Гайсә галәйһиссәламнең анасы Мәрьямне Аллаһы Тәгалә жәен кышкы жиләк-жимешләр белән, ә кышын – жәйгеләре белән тукландыра торган булган. Коръәндә бу хакта болай әйтелә:

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

«Раббыбыз аны кабул итте һәм күркәм итеп үстерде һәм Зәкәриягә тапшырды. Зәкәрия Мәрьямнең бүлмәсенә кергәндә аның янында һаман да ризыклар күреп аптыраган. [Берзаманны] ул сораган: “Әй, Мәрьям! Бу ризыклар сиңа кайдан килә?” – дип. Мәрьям: “Болар – Аллаһның нигъмәтләре”, – дип жавап биргән. Чыннан да, Аллаһы Тәгалә Үзе теләгәннәре чиксез ризыкландыра» (3:37).

Әулияләрнең иң бөөк карамәте – «әл-истикамәт» (гомерләре буге Ислам кануннарына буйсынып яшәүләре).

Мәгунә – Аллаһның Тәгаләнең гап-гади мөселманга күрсәткән мөҗизалы ярдәме яки коткаруы.

Истидраж – гөнаһлы кешеләр яки имансызлар тарафыннан кылынган гадәттән тыш гамәлләр. Моңа мисал итеп ялган пәйгамбәр Мүсайләм әл-Каззабәнең мөҗизаларын китерергә була.

4.5. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам

Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам башка пәйгамбәр һәм илчеләрдән түбәндәгеләр белән аерылып тора:

1. Аннан алдагы пәйгамбәрләр бары тик үз халыкларына гына жибәрелгән була, ә Мөхәммәд – бөтен кешелек өчен. Үз хәдисләренең берсендә Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам бу хакта болай ди: «[Миңа кадәрге] пәйгамбәрләр үз халкына гына жибәрелде, миңе барлык халыкларга да жибәрделәр»¹.

2. Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам пәйгамбәрләрнең соңгысы, ягъни аннан соң бүтән пәйгамбәрләр булмагачак. Коръәндә әйтелгән:

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

¹ Маджд Макки. Аль-Байан фи аркан аль-иман. – Джида: Дар нур аль-матабат, 1999. – С. 242.

«Мөхөммөд – сезнең ирләрегездән берәрсенең атасы түгел, ул Аллаһның Илчесе һәм пәйгамбәрләрнең тамгасы (мөһөре)» (33:40)¹.

3. Аның дошманнары шактый була торып та аннан курыкканнар. Хәдисләрнең берсендә әйтелгән: «...миңа дошманнарымны бер айлык юл ераклыгында да куркуга салып тоту рәвешендә ярдәм күрсәтелде...»²

4. Аллаһ Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламгә рәхим-шәфкатен күрсәтеп, жирне, пакъләнү һәм гыйбадәт кылу өчен, чиста дип белдерде. Хәдисләрнең берсендә бу хакта әйтелгән: «...жир минем өчен гыйбадәт кылу һәм чистарыну (пакъләнү) урыны булды...»³

5. Аллаһы Тәгалә ганимәтлөрдән файдалануны рөхсәт итте. Алдагы хәдистә: «...миңа ганимәтләр рөхсәт ителде...» – диелгән ⁴.

6. Аллаһы Тәгалә аңа Кыямәт көнне кешеләрне берничә тапкыр яклап чыгу (шәфәгать) мөмкинлеге бирде⁵. Бер хәдистә әйтелгән: «...миңа яклау мөмкинлеге бирелде»⁶.

¹ Хәдисләрнең берсендә Пәйгамбәребез Мөхөммөд салләллаһу галәйһи вәсәллам шулай ук: «Мин һәм миннән алда килгән пәйгамбәрләрнең үрнәге искиткеч гүзәл бина төзеп тә аның бер почмагында кирпеч куймый калдырган кеше үрнөгенә тин. Бу бина яныннан узган кешеләр моны күрәләр дә сорыйлар икән: “Ничек бер генә кирпечне куймый калдырганнар инде?” – дип. “Мин менә шушы [соңгы] кирпеч инде. Мин пәйгамбәрләрнең мөһөре (тамгасы)”, – дип тә әйткән». Кара: Маджд Макки. Аль-Байан фи аркан аль-иман. – Джилла: Дар нур аль-матабат, 1999. – С. 243.

² Муслим. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997). – Хадис № 810.

³ Шунда ук. – Хәдис № 812.

⁴ Шунда ук. – Хәдис № 812.

⁵ Пәйгамбәребез Мөхөммөд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең яклавы турында «Кыямәт көне» бүлегеннән укыгыз.

⁶ Муслим. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997). – Хадис № 810.

7. Ул барлык пәйгамбәрләр арасыннан иң ихтирам ителә торганы.

Сира буенча китапларда Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам Фил елында (Григориан календаре белән 570 нче елга туры килә) Рабигул-Әүвәл аеның уникальчә көнөндә (дүшәмбе) туган диелә. Аның атасы ул туганчы ук үлгән, ә анасы Мөхәммәдкә алты яшь чагында вафат булган. Шуннан соң ул ике ел дәвамында бабайсында яшәгән. Бабайсының үлеменнән соң ул агасы Әбу Талиб карамагына күчә. Агасы белән ул сәүдә эшләре белән Шамга (Сүриягә) баргач, Бәхирә исемле монах (дәрвиш) агасына Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламның соңгы пәйгамбәр булачагын хәбәр иткән. Тиздән булчак Пәйгамбәр салләллаһу галәйһи вәсәллам үзе дә сәүдә белән шөгыйльләнгән башлы, кәрваннар белән Сүриягә йөри. Егерме биш яшендә ул Хадичә исемле хатынга өйләнә. Кырык яшендә аның янына Жәбраил фәрештә килеп, Коръәннең беренче юлларын житкерә һәм пәйгамбәр итеп сайлануы хакында хәбәр итә. Шушы вакыттан соң Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам унөч ел дәвамында Мәккәдә һәм якын тирәдәге авыл-шәһәрләрдә вәгазьләр сөйлә. Шушы унөч ел буена ул һәм аның сахабалары куылып яшиләр һәм, нәтижәдә, Мәдинәгә күченеп китәргә мәжбүр булалар. Мәдинәдә бу вакытка мөселманнарның шактый нык һәм зур жәмгыятье тупланып өлгерә. Мәккә мөселманнарының һәм Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламның Мәдинәгә күчүләре бүгенге көн Ислам цивилизациясенең тарихы башланган иң әһәмиятле вакыттан беренчелә. Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламның Мәдинәгә күчүеннән соң мөселман жәмәгатьчелеге тагы да ныгы. Сигез ел узгач, Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи

вәсәллам ун меңлек гаскәр белән Мәккәгә кире кайта. Шәһәрне кан коюсыз гына алалар, Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам үзенең барлык дошманнарын да гафу итә. Мәккәдә яшәгән корайш кабиләсе халкы Исламны кабул итә. Шушы вакыйгадан соң Ислам дине бөтен Гарәп ярымутравына тарала. һижри ел исәбе белән 10 нчы елда (632 нче ел) Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам хушлашу хажына бара һәм анда ул хушлашу вәгазе дип аталган вәгазь сөйли. Әлеге вәгазьдә ул пәйгамбәрлек эшчәнлегенә йомгак ясап, Исламның төп кагыйдәләрен аңлата һәм безгә Коръән белән Сөннәтне катгый рәвештә үтөргә васыять әйтеп калдыра. Шушы ук елның Рабигул-Әүвәл аенда Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам бу дөньядан китеп бара. Аннан соң ислам дөүләте (хәлифәт) белән кырык ел дәвамында тугрылыклы хәлифләр Әбу Бәкер, Гомәр, Госман, Гали¹ идарә итәләр. Йә, Аллаһы Тәгалә, безнең һәркайсыбызны Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам өммәтеннән итсәң иде, безгә аның яклавын насыйп ит, аның белән жәннәттә янәшә булырга һәм Сине күрергә насыйп ит. Йә, Аллаһы Тәгалә, ул безнең һәркайсыбыз өчен рухи атабыз булсын иде. Аңа иминлек һәм Синең рәхмәтең ирешсә иде.

Тәкъдим ителгән әдәбият

1. ‘Абдалгани аль-Гунайми аль-Майдани. «Шарх аль-‘ақыда ат-тахавиййа аль-мусамма «Байан ахль ас-сунна валь-джамаа». – Палестина: Джамгийя аль-бейт ли-т-турас ва аль-‘улюм аш-шар‘иййа», б. г. – 62 с.

¹ Кайбер галимнәр алар исәбенә тагын Хәсән ибн Галине дә кертеп карыйлар, чөнки нәкъ менә аның берничә ай идарә итүе белән югарыда искә алынган шәхесләрнең житәкчелек вакыты 40 елга тула.

2. ‘Абд аль-Малик ‘Абд ар-Рахман ас-Са‘ди. Шарх ан-Насафия фи аль-‘ақыда аль-исламия. – Багдад, 1988 г.
3. Адыгамов Р. К. Исламское вероучение. – Казань: Российский исламский университет, 2011. – 236 с.
4. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Ар-Русул ва ар-рисалат. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2000. – 268 с.
5. Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (ақыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – 224 с.
6. Валиуллин К. Гакыйда. – Казань: Иман, 1999 – 87 с.
7. Ибн-Касир И. Тафсир аль-Кур’ан аль-‘азим. – Дамаск: Изд-во Дар аль-файха’, 1994. – Т.3, 769 с.
8. Крачковский И. Ю. Коран (перевод). – Минск, 1990.
9. Курсави Г. Тафсир байан. – Казань: Типография Домбровского, 1915. – 192 с.
10. Марджани Ш. Зрелая мудрость в разъяснении догматов ан-Насафи (аль-Хикма аль-балига), предисл. и пер. с араб. Д. Шагавиева. – Казань: ТКИ, 2008. – 479 с.
11. Муслим. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997).
12. Топбаш О-Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 1, 296 с.
13. Топбаш О-Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 2, 272 с.
14. Топбаш О-Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 3, 356 с.

Үз-үзенне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр

1. Пәйгамбәр һәм илчеләргә ышануга билгеләмә бирегез.
2. Пәйгамбәр һәм илчеләр кешелек өчен нигә кирәк? Дәлилләп күрсәтегез.
3. Барлык егерме биш пәйгамбәрнең исемнәрен атап чыгыгыз.
4. Биш бөек пәйгамбәрнең исемен атагыз. Жавабыгызны Коръәннән өзекләр китереп раслагыз.
5. Пәйгамбәрләрнең нинди төп вазыйфалары булган?
6. Пәйгамбәр һәм илчеләр нинди сыйфатларга ия булганнар? Жавабыгызны Коръәннән һәм Сөннәттән өзекләр китереп дәлилләгез.
7. Пәйгамбәр һәм илче арасындагы аерманы аңлатыгыз.
8. Пәйгамбәр мөгжизасының шартларын санап чыгыгыз.
9. Мөгжиза, карамәт, истидраж, мәгунә терминнарына билгеләмә бирегез.
10. Пәйгамбәрләр Мөхәммәд салләллаһу галәйһи-вәсәллам, Муса галәйһиссәлам, Ибраһим галәйһиссәлам, Гайсә галәйһиссәлам, Салих галәйһиссәламнәр күрсәткән мөгжизалардан берәр мисал китерегез.
11. Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең башка пәйгамбәрләрдән жиде төрле аермасын әйтеп бирегез.
12. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам ничәнче елда туган?
13. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам Мөккәдә һәм Мәдинәдә ничөшәр ел вәгазьләр сөйләгән?

14. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең Мәдинәгә күченеп китүе Ислам өчен нинди әһәмияткә ия?

15. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең мөселманнарға Коръән белән Сөннәтне катгый рәвештә үтәргә кушкан васыятең мәгънәсен аңлатып бирегез. Ул мөселманнар тарихына, фәненә һәм мөселманнарның тормышына ничек тәәсир итте?

* * *

العقيدة

5 БҮЛЕК

КЫЯМӘТ КӨНЕНӘ ЫШАНУ

Коръәндә һәм Сөннәттә кешенең ике гомере бар: беренчесенә – вакытлы, билгеле бер срок белән чикләнгән фани дөнья тормышы, икенчесенә – мәңгелек, бакый дөнья тормышы, үлгәннән соң яки Кыямәт көненнән соңгы яшәеш, диелә. Беренчесе Аллаһы Тәгалә биргән сынаулардан гыйбарәт, имтихан була, икенчесе – кешенең беренче тормышындагы шушы сынауларны ничек узуына карап хисап тоту. Ягъни сынаулар уңышлы узылган булса – кешене рәхәтлекләр, ә гөнаһлар кылынган икән – жәзалау көтә. Исламда «кыямәт әс-сугра» («кече Кыямәт көне») һәм «кыямәт әл-кубра» («бөек Кыямәт көне») дигән төшенчәләр бар. Кече Кыямәт көне дип кешенең үлүе һәм кабердә булуына, ә бөек Кыямәт көне дип түбәндәге вакыйгаларның кушылмасына әйтәләр: башта Кыямәт көненең кечкенә һәм зур билгеләре күренә башлый, соңрак үлгәннәр каберләреннән кубарылып чыга, кылган гамәлләре өчен исәп-хисап тоталар, гамәл үлчәвендә эш-гамәлләре үлчәнелә, әс-Сират күпереннән узалар һәм, ниһаять, Жәннәттә рәхәтлекләргә ирешәләр яки Жәһәннәмдә жәзалануга дучар булалар.

Һәркайсыбыз Кыямәт көненең житүенә ышанырга тиеш. Дөньядагы барлык тере нәрсәләр үлеп бетәчәк һәм яңадан тереләчәк, Аллаһ һәрбереннән гомере буена кылган гамәлләре хақында сорау алачак, ахырдан иманлы бәндәләрне һәм тәкъваларны Жәннәт рәхәтлекләре белән бүләкләчәк, ә имансызларны һәм гөнаһлыларны Жәһәннәмдә жәзалаячак. Корьәндә һәм Сөннәттә Кыямәт көне турында хәбәр ителгән барлык мәгълүматка да ышанырга кирәк. Корьәндә Кыямәт көненә ышану турында түбәндәгеләр әйтелгән:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

«Чыннан да, соңгы көнне дә игелекләр кылган диндар кешеләр һәм яһүдилеккә күчкәннәр, христианнар һәм Аллаһка ышанган сабигыйларга әжерләрен Аллаһы Тәгалә насыйп итәчәк, шуңа күрә дә алар бернидән дә курыкмыйлар һәм хәфаланмыйлар да» (2:62). Шулай ук Корьәндә болай дип тә әйтелгән:

وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَعِيدًا

«Аллаһка, Аның фәрештәләренә, Аның Китапларына, Аның илчеләренә һәм Кыямәт көненә ышанмаучылар бик нык ялгышалар» (4:136). Шуңа күрә Кыямәт көненә ышанмаган кеше мөселман була алмый.

Кыямәт көне житүенәң мөмкинлеген дәлилләү максатыннан Коръәндә бер риваять китерелгән. Бер мәжүси иске сөякне тузан рәвешенә килгәнче уа да тузанын Пәйгамбәрәбез салләллаһу галәйһи вәсәлламнең йөзенә өрөп очыра һәм сорый: «Тузанга әверелгән шушы сөякне кем терелтсен, ди?» Аллах Пәйгамбәрәбез салләллаһу галәйһи вәсәлламгә әлеге сорауга түбәндөгечә җавап бирергә кушкан:

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

«Әйт: “Аларны тәүге тапкыр барлыкка китерүче терелтәчәк һәм Ул барлыкка китерелгән һәр нәрсә хакында белә”» (36:79). Күргәнебезчә, бу дәлил Аллахның барлыгына ышанган кешеләр өчен бирелгән. Аның мәгънәсе Аллаһы Тәгаләнең Көч-Кодрәтен раслау, ягъни Ул бу дөнъяны бер тапкыр барлыкка китергән икән, икенче тапкыр да барлыкка китерергә һәм терелтергә мөмкин.

Кыямәт көне житүенәң мөмкинлеген нигезле дәлилләүгә килгәндә, дин галимнәре, гадәттә, «абсолют (чикләнмәгән) гаделлек дәлиле» дип аталган дәлилне китерәләр. Аның асылы кешеләрнең төрле тормыш белән яшәүләренә бәйле. Берәүләр гаделәшсәләр, жәмәгатьчелеккә файда китерсәләр, үз милекләрен мохтажларга ярдәм рәвешендә сарыф итсәләр, яманлык белән көрәшсәләр, икенчеләр шул ук вакытта боларга капма-каршы рәвештәге тормышта яшиләр. Кайбер кешеләрнең гаебе белән йөз меңләгән һәм хәтта миллионлаган кешеләр үлә. Нәтижәдә, беренчеләре – рәхәт күрмичә, ә икенчеләре җәзаланмыйча үлеп китәләр. Сәламәт кеше психикасы гаделлекне таләп итә. Ягъни явызларның җәзалануын, ә юньле, инсафлы кешеләрнең игелекләргә ирешүләрен сорый. Димәк, Аллаһы Тәгаләнең диндә Кыямәт көне дип

аталган абсолют (чикләнмэгән) гаделлек мизгеле житәргә тиеш¹. Шушы дәлилне дин галимнәре ике төркемгә бүлөп карыйлар: беренчесенә асылы – Барлыкка Китерүченә гаделлеге Кыямәт көнөндә күренәчәк, икенчесенә – кешенә гаделлеккә сусавы аның барлыгына ишарәли (суга сусау суның барлыгына ишарәләгән кебек).

Исламда Кыямәт көне «гыйлем әл-гайб»² категориясенә кертеп каралганга күрә, аның башлануына ышану аеруча зур бәйләнә. Коръән һәм Сөннәттә Аллаһка ышану белән беррәттән искә алына.

Ислам тәгълиматы Кыямәт көненә һичшиксез житәчәге турында өйрәтә. Коръәндә бу хакта әйтелгән:

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

«Чыннан да, [Кыямәт] сәгәте котылгысыз рәвештә житәчәк, шик юк. Әмма, [шуңа да карамастан], кешеләрнен күбесе моңа ышанмый» (40:59). Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам хәдисләрәннән билгеле булганча, Кыямәт көне бик тиздән житәчәк. Бервакыт сахабаларына вәгазь сөйләгәндә, Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам әйткән: «Аның якынлыгы шушы ике бармак кебек кенә», – һәм имән бармак белән урта бармакны бергә кушып күрсәтә. Әмма шул ук вакытта хәтта Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламгә дә Кыямәт көненә кайчан башлануы тәгаен мәгълүм түгел. Коръәндә бу хакта болай әйтелгән:

¹ Кара: Маджд Макки. Аль-Байан фи аркан аль-иман. – Джида: Дар нур аль-матабат, 1999. – С 302.

² Яшерен, серле, күзгә күренми торган нәрсәләр турында гыйлем.

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ(24) وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ(25) قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ(26)

«Әйт: “Ул сезне шушы жирдә таратып яшәтүче һәм сез Аның каршына жыелачаксыз”. Алар сорарлар: “Сез дәресең сөйләсез икән, вәгдәгез кайчан [тормышка ашырылачак соң]”? Жавап бир: “Бу хакта бары тик Аллаһы Тәгалә генә белә, мин Аның хөкөмнәрен ачык итеп тапшыручы гына”» (67:24-26).

Кыямәт көнөнә ышануның асылы кешегә бу дөньяда вакытлыча яшәвен аңлату һәм аның бу гомерен ничек үткәреүенә игътибарын юнәлтүдән гыйбарәт. Кыямәт көнөнә ышану кешенең матди байлыктарга омтылышын киметергә, аны рухи кыйммәтләр эзләүгә, тыелганнардан тыелырга һәм Илаһи кануннарны намус белән үтәүгә этәрергә тиеш. Жәмәгәтьчелекне исә Кыямәт көнөнә ышану рухи кыйммәтләргә, ижтимагый гаделлеккә, яманлык белән көрәшкә, бер-береңә ярдәмләшүгә, социаль һәм сәяси тотрыклылыкка юнәлдерергә, жинаятьчелек белән бозыклыктардан арындырырга тиеш.

5.1. Үлем

Ислам буенча үлем гомернең ахыры түгел, ә башлангычы гына. Үлем – кеше гомеренең дөньяви тормышы төгәлләненп, башка дөнья, бүтән төрле формадагы яшәеш башлана торган вакыйга. Бу хакта дин галимнәре әйткәннәр: «Үлгәннәр өчен Кыямәт көне житкән инде», – дип. Коръәндә кеше үлеменә котылгысызлыгын раслап болай диелгән:

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

«Һәр жанны үлем көтө» (3:185), – шулай ук:

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ (26) وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (27)

«Жирдә яшәүче һәркем үлчәк. Бары тик шөһрәтле һәм мактаулы Аллаһы Тәгалә генә мәңгелек» (55:26-27). Күргәнебезчә, бары тик Аллаһ гына үлемсез. Шуңа бәйле рәвештә Ислам кешенең игътибарын үлемгә түгел, ә аның шушы мизгелдә нинди йөгө булуына юнәлтә. Фани дөнъяның күп кенә өлешләре вакытлы, шуның нәтижәсе буларак, алар хыялый булып тоела. Үлеменнән соң кешене чын тормыш көтә: кабердәге тормыш һәм Кыямәт көне тормышы. Өстәвенә, үлем фани дөнъя хыялларыннан уяну була. Бу хакта дин галимнәре әйткәннәр: «Кешеләр йоклайлар һәм үлгәч кенә уяналар». Иманлы кешеләргә исән чакта ук ничек уянырга соң? Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам хәдисләренең берсендә мондый кинәш биргән: «Ләззәтләренә һәлак итүченә [ягъни үлемне] ешрак исегезгә төшерегез».

Кешенең асылы ике өлештән – тән һәм жаннан гыйбарәт. Тән – аерым химик элементлардан тупланган, материал дөнъяның юкка чыга торган өлеше. Жан – рухи дөнъяның үлемсез өлеше һәм аның ничек тасвирлануы мәгълүм түгел. Коръндә жан турында түбәндәгеләр әйтелгән:

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

«Алар синнән рух турында сорарлар. Жавап бир: “Рух Раббыбыз боерыгы белән [инә]. Ләкин сезгә [бу хакта] бик аз белергә тиешле”» (17:85). Әлеге ике субстанция кешенен гомере буена бергә, симбиозда яши. Үлем мизгелендә жан тәннән аерылып китә. Шуннан соң тәннен яшәеше туктала, ә жан яшәвен дәвам итә.

Аллаһы Тәгалә һәр кеше өчен гомер озынлыгын һәм үлем вақытын билгеләгән¹ һәм беркем дә билгеләнгәннән артык та, кимрәк тә яши алмый². Ләкин бу срок бары тик Аңа гына мәгълүм³. Коръәндә бу хакта болай әйтелгән:

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي
نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ

«Чыннан да, Кыямәт сәгатенең кайчан житәчәген бары Аллаһ гына белә. Ул янгырлар яудыра, ана карынындагы [яралгының] нинди булуын белә. Бер генә кеше дә иртәгә нинди хәлләргә юлыгачагын белми; бер генә кеше дә кайсы жирдә үләчәгеннән хәбәрдар түгел. Чыннан да, Аллаһ – барысын да Белүче, барысыннан да Хәбәрдар» (31:34).

5.2. Кабер

Кабер («Әл-Кабр») сүзе ике төрле мәгънәгә ия. Беренчесе – жир астындагы физик яктан тоемлана торган, үлгән кешенең жәсәде

¹ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 19.

² Бу хакта шулай ук «Тәкъдир» бүлегеннән дә карагыз.

³ ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 20.

яткан урын. Икенчесе – үлгөн кешенең жаны рәхәтлекләргә ирешә яисә жәзалауга дучар ителә торган теге дөнъядагы урын.

Кешенең үлем мизгеле житкәч, Аллаһы Тәгалә аның янына фәрештәләрен жиберә. Коръәндә бу хакта болай диелгән:

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ

«Ул Үзенең колларына хужа һәм берәрегеzneң үлем сәгәте житкәнчегә яннарыгызга саклаучы [фәрештәләрне] жиберә. [Үлем сәгәте житкәч], ул кешене безнең илчеләребез мәңгелек йокыга талдырырлар. Алар бернәрсәне дә күз уңыннан яздырмыйлар» (6:61). Иманлы һәм тәкъва кешеләр янына әлеге фәрештәләр искиткәч гүзәл кыяфәттә киләләр, ә имансызлар һәм гөнаһлыларга алар коточкыч һәм бик куркыныч сурәттә күренәләр икән. Беренчеләре турында Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәлламнең хәдисендә болай диелгән: «...алар ак йөзле, кояш кебек нурлы һәм үзләре белән жәннәт кәфене алып киләләр...»¹ Икенчеләре турында шушы ук хәдистә әйтелгән: «...алар көчле, кара йөзле, үзләре белән жәһәннәмнән тупас тукуыма алып киләләр...»²

Болардан соң үлем фәрештәсе килеп, мәетнең баш очына утыра да аңа әйтә: «Әй, гүзәл жан, Аллаһның рәхмәтенә һәм ризалыгына [ирешү өчен] чык»³. Имансызлар һәм гөнаһлы кешеләргә исә үлем фәрештәсе башкача әйтә: «Әй,

¹ «Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’-ис, 2004. – С. 21.

² Шунда ук. – Б. 22.

³ Шунда ук. – Б. 21.

кабахәт жан, Аллаһның ачуына [дучар булу өчен] чык»¹. Беренчеләрнен тәнненән жан бик жиңел генә аерыла, ә менә икенчеләренекеннен бик авырлык белән, газап-жәфа чигеп кенә чыга.

Корьәндә тәннен аерылып киткән жан, гомере буе кылган хаталарын төзәтү өчен, кире үз тәнненә кайту теләген белдерә, диелгән. Аятләрнен берсендә түбәндөгечә әйтелгән:

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ (99) لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا

تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ (100)

«Алардан берсенә үлем килгәч, ул дога кыла башлар, ди: Йа, Раббым! [Шушы дөнъяга] кире кайтар мине. Бәлки мин элегрәк игътибар бирмәгән нәрсәләргә кагылышлы игелекле гамәл кылырмын. Юк шул! Аның сөйләгәнә бары тик [буш] сүзләр генә. Шушы дөнъядан китүчеләрнен артында алар кубарылып чыкканчыга кадәр киртә [булачак]» (23:99-100).

Үләр алдыннан кеше янына иблис килә. Кайбер дин галимнәре, иблис, үләсе кешене аздырып диненнен яздыру максатыннан, аның ата-анасы кыяфәтендә килә, дип уйлыйлар. Шулай ук, кайбер риваятьләр буенча, үлем хәлендөгә кеше бик нык сусый икән һәм, шул вакыт аның янына иблис килеп, динен суга алыштырырга кушып су тәкъдим итә.

Тәннен аерылган жан күкләргә очып китә. Хәдисләрнен берсендә әйтелгәнчә, иманлы кешенең жаны күкнең жиденче катына ук менеп житә, ә имансызларның жаннары күкнең беренче катыннан да ары уздырылмый. Моннан соң жаннар үзләренен тәннәре янына кире жиргә әйләнәп кайта. Бу вакытта тәннәр каберләргә жирләнгән була инде.

¹ ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 22.

Хәдисләрдә әйтелгәнчә, бу хәлләрдән соң жан янына Мөнкир белән Нәнкир¹ исемле ике фәрештә килә. Алар мәеткә торып утырырга кушалар һәм: «Синең Раббың кем? Динен нинди дин? Пәйгамбәрең кем? (яки: Син бу кеше [Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам күздә тотыла] турында нәрсәләр сөйләдең?)», дигән өч сорау бирәләр. Иманлы кеше шушы сорауларга дәрәс җавап бирә, ә имансызлар бөтенләй җавап бирә алмый.

Моннан соң, мәрхүмнәр, нинди җавап бирүләренә һәм гомерләре буе нинди гамәлләр кылганнарына карап, савапларга ирешә башлыйлар яисә җәзалауларга дучар булалар. Бер хәдистә бу хакта әйтелгән: «Кабер – Жәннәт бакчаларының берсе яки Жәһәннәмнең бер чокыры». Болардан тыш, кабердәге мәет Жәннәттән яки Жәһәннәмнән үзенә әзерләнеп куелган урынны күреп ятачак.

Кабердәге мәет исәннәр дөньясындагы вакыйгалар, хәлләр турында белеп ята. Бу хакта бер хәдис тә бар: үлгән кеше үзен кабергә күмеп китүче кешеләрнең аяк тавышларын ишетә икән. Тагын бер хәдистә Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең Бәдр сугышынан соң һәлак булган мәжүсиләр белән сөйләшүе һәм Гомәр ибн әл-Хаттабның соравына: «Алар мине синнән дә яхшырак ишетәләр, ләкин җавап кына бирә алмыйлар», – дип әйтүе турында хәбәр ителә.

Хәнәфиләр мәзһәбе өйрәтмәләре буенча, исәннәрнең мәетләргә карата игелекле гамәлләре үлгәннәрнең тәкьдирләрен җиңеләйтергә һәм хәлләрен яхшыртырга мөмкин².

¹ Алар турында шулай ук «Фәрештәләр» бүлегеннән укыгыз.

² Кара: Малик Ибраһим. Смерть: конец или начало? – Казань: Идел-Пресс, 2007. – С. 195–197.

Барлык үлгән кешеләр дә Кыямәт көнендә кубарылып чыкканнарына кадәр шушы халәттә булачаклар.

5.3. Кыямәт көне билгеләре

(«әшрат әс-сәгатъ» яки «аять әс-сәгатъ»)

Югарыда язылганча, Кыямәт көненең кайчан житүен берәү дә белми. Әмма Корьәндә һәм хәдисләрдә Кыямәт көне житүнең билгеләре турында хәбәр ителә. Билгеләр дип шушы вакыйганың якынаюына ишарәләүче аерым күренешләр, хәл-вакыйгалар күздә тотыла. Алар барысы да Кыямәт көне житкәнче булып узарга тиеш. Кыямәт көненең билгеләре ике зур төркемгә: кечкенә билгеләр һәм зур билгеләргә бүленә.

5.3.1. Кыямәт көненең кечкенә билгеләре

Кыямәт көненең кечкенә билгеләре бик күп санлы. Аларның берсе – Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнен пәйгамбәрлеге һәм үлеме. Хәдисләрнең берсендә: «Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам, Кыямәт көненең үз пәйгамбәрлегенә якынлыгын хәбәр итү өчен, баш һәм имән бармакларын кушып күрсәткән», диелә¹. Икенче бер хәдистә Пәйгамбәребез салләллаһу галәйһи вәсәллам сахабаларының берсенә: «Кыямәт көне житәр алдыннан алты [билге] булырга тиеш: минем үлемем...»² – дип әйткән диелә.

Инде булган тагын бер билге – айның ярылуы³. Корьәндә бу хакта әйтелгән:

¹ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 145.

² Шунда ук. – Б. 146.

³ Шунда ук. – Б. 147.

أَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ⁽¹⁾ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ⁽²⁾

«Кыямәт сәгәте якыная, ай да ярылды. Ләкин алар (ягыни күпаллалыкка ышанучылар), нинди дә булса билгене күрсәләр дә, йөз чөереп, «Чын күз буу (сихер)» дип кенә әйтәләр» (54:1-2). Бу хакта «Пәйгамбәрләр һәм илчеләр» бүлегендәге «Могҗизалар» бүлекчәсендә тәфсилләбрәк язылган.

Тормышка ашырылган киләсе билге турында Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам болай хәбәр иткән: «Хижаздан Бусрадагы¹ дөяләрнең муннарын яктыртачак ут чыкканчыга кадәр Кыямәт сәгәте житмәс»². Танылган мөселман дин галиме һәм тарихчы Ибн Касир 654 нче елгы (1256 нчы ел) бу вакыйганы тасвирлап язган. Шаһитләр сөйләвенчә, шәкертләр әлеге утның яктылыгында дәрес әзерли алганнар икән³.

Инде булган тагын бер билге турында хәдистә әйтелгән: «Гыйракта дирхәм⁴ белән кафизлар, Шамда (Сүриядә) мул белән динарлар, Мисырда ирдиб белән динарлар бетереләчәк. Сөз башлангычыгызга кайтачаксыз. Сөз башлангычыгызга кайтачаксыз»⁵. Бүгенге көн дин галимнәре фикеренчә, әлеге хәдистә сүз мөселман илләренә яулап алынулары һәм колонияләштерелүләре турында бара.

¹ Ән-Нәвави фикеренчә, бу Сүриядәге Хауран шөһәре.

² Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 160.

³ Шунда ук.

⁴ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 160.

⁵ Библиядә Гог һәм Магог дип бирелә.

5.3.2. Кыямәт көненен зур билгеләре

Кыямәт көненең зур билгеләреннән әле берсе дә чынга ашмады. Әлеге билгеләрнең барысы да Пәйгамбәрбез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең хәдисендә искә алына: «...Ун билгесен: төтен чыгу, Дәжжал килү, дөббат дигән [хайванның] барлыкка килүе, кояшның көнбатыштан чыгуы, Мәрьям улы Гайсә галәйһиссәламнең күкләрдән иңүе, Яжүж һәм Мәжүж¹ [кавемнәренең] килеп чыгуы, жирнең өч тапкыр улылуы (яки ай тотылу)²: берсе – көнчыгышта, икенчесе – көнбатышта, өченчесе – Гарәп ярымутравында улылачак һәм соңгысы – Йәмәннән кешеләрнең барысын бер урынга куып китерәчәк ут чыгуны сез күрмичә ул [Сәгать] башланмаячак»³.

Төтен чыгу

Коръәндә әлеге билге турында түбәндәгечә язылган:

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ (10) يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ
الْيَوْمِ (11)

«Күктән, ап-ачык күренә торган төтен төшөп, кешеләрне чолгап алачак көнне көтегез. Бу газаплы жәза булачак» (44:10-11).

¹ Гарәп телендә «хасф» сүзе ике мәгънәгә ия: 1) Жир улылу; 2) Ай тотылу.

² Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 225.

³ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 225.

Дәжжалнын барлыкка килүе

Дәжжалнын барлыкка килүе кешелек өчен бөөк сынау булачак, коткы һәм фетнә чыгарачак. Дәжжал гадәттән тыш көчкә ия кеше булачак һәм үзен алла дип белдерәчәк. Хәдисләрнең берсендә бу хакта болай әйтелгән: «...Адәм барлыкка китерелгәннән бирле жир йөзөндә Дәжжал кебек башка коткы булмаган...»¹

Хәдисләрдә әлеге кешенең сыйфатлары бик тәфсилләп сурәтләнә. Мәсәлән, берсендә әйтелгән: «Тыгыз бәдәнле, тәне кызгылтрак тиреле, бөдрә чөчлө, бер күзә суқыр, кипкән йөземгә охшаган...»² Тагын бер хәдистә ул кыска буйлы буларак тасвирлана. Ләкин аның өч сыйфаты: бер күзенең суқырлыгы (гадәттә, уң күз, диелә), күзләре арасында «кәфер» («имансыз») дип язылуы һәм үрчемсез булуы аеруча игътибарга лаеклы. Алар Дәжжалнын илаһилыгын кире кагалар. Чөнки Аллаһы Тәгалә камил, ә Дәжжалнын физик кимчелекләре бар.

Дәжжал күрсәткән һәм, кешеләрне коткыга салып, бозыклыкка илтүче мөгжизалар арасында түбәндөгеләре атала:

- Бик тиз хәрәкәтләнүе: «жил кудырган яңгыр кебек...»³
- Жәннәт белән Жәһәннәмне гәүдәләндергән елгаларнын булуы. Хәдисләрдә сулы һәм утлы ике елга турында сөйләнелә. Пәйгамбәрәбез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам сахабаларына хәтта утлы елгдан эчәргә тәкъдим иткән.

¹ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 234.

² Шунда ук. – Б.241.

³ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 247.

- Шайтаннарның ярдәменнән файдалануы. Хәдисләрнен берсендә моңа мисал китерелә: «Коткыларның берсе шул булыр: ул бәдәвидән сорар ди: «Мин сиңең атаң белән анаңны терелтсәм, син мине аллаң, дип танырсыңмы?» Бәдәви: «Әйе», – дип жавап бирәчәк. Шулчак шайтан аның ата-анасы кыяфәтенә кереп: «Улым, ул сиңең аллаң, ана табынырга кирәк», – диячәк¹».

- Хайваннарның һәм тере булмаган әйберләр белән күренешләрнең ана буйсынулары. Боларга мисал рәвешендә мөселманнарның дини китапларында түбәндәгеләр язылган: «Ул күкләргә кушар – алар янгыр яудырыр, жиргә [кушар] – уңыш үсеп чыгар, хайваннарны чакырыр – алар аның артыннан кузгалып китәр, хәрабәләргә асларында күмелеп калган хәзинәләрне китереп чыгарырга кушар – алар да аның боерыгына буйсыначаклар»².

- Үлгәннәрне терелтүе. Хәдисләрнең берсендә әд-Дәжжалның бер мөселманны башта урталай ярып, аннан соң аны терелтүе хакында жентекләп сөйләнелә. Ләкин ул мөселман моңа жавап итеп: «Мин [сиңең ялганыңа] тагын да ныграк ышандым хәзер», – диячәк³.

Әд-Дәжжалның мөгжизалары истидраж⁴ төркеменә кертеп каралганга күрә, әлеге зур мөгжизаларның күплеге кешеләр өчен зур сынау булачак һәм араларында фетнәләр тудырачак. Шуңа бәйле рәвештә ана иярүчеләрнең саны артчак, хәтта кайбер мөселманнар да тугры юлдан язарга мөмкин.

¹ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 249.

² Шунда ук. – Б. 249.

³ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 250–251.

⁴ «Пәйгамбәрләр» бүлегендәге «Мөгжизалар» өлешен кара.

Әд-Дәжжал жирдә кырык көн генә булачак. Ләкин ул көннәрнен берсе – бер елга, икенчесе – бер айга, өченчесе – бер атнага, башка көннәре гадәти көннәргә тиң булачак. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам мөселманнарга гыйбадәт вакытларын елны айларга, айларны – көннәргә, көннәренә сәгатьләргә бүлеп билгеләргә тәкъдим иткән.

Дәжжалдан саклану чаралары

Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам кайбер хәдисләрендә Дәжжалдан саклану чараларын күрсәткән:

1. Йөгереп качу. Хәдисләрдә, Әд-Дәжжалның можжизаларын күреп, аның коткысына бирелмәс өчен, йөгереп качарга тәкъдим ителгән¹.

2. Ул барында «Әл-Кахф» («Мәгарә») сүрәсенен беренче ун аятен яки, башка хәдисләрдә бирелгәнчә, ахыргы ун аятне укырга киңәш ителә².

3. Гыйбадәтне үтөгәннән соң дога кылу. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам түбәндөгечә дога кылырга кушкан: «Йә, Аллаһым, кабердә һәм жәһәннәмдә жәзаланудан, шушы һәм киләсе дөнья сынауларыннан, әл-Мәсих Әд-Дәжжалның котыртуларыннан куркып Сина сыенам»³.

¹ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 256.

² Шунда ук. – Б. 257.

³ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 258.

Хэдислэрдэ мөселманнарның Өд-Дэжжал һәм аның иярченнәре белән сугышулары турында әйтелгән. Өмма диндәшләрөбез аны Гайсә күктән иңгәннән соң гына жиңә алачак.

Гайсәнен күкләрдән инүе

Без, мөселманнар, Гайсә галәйһиссәламне тәрөгә кадаклап куелып жәзаланмады, дип саныйбыз. Корьәндә аның турында түбәндөгеләр хәбәр ителә:

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ
وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ
إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا(157) بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا(158) وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا(159)

«...алар: “Без Мессияне, Мәрьям улы Гайсәне, Аллаһның илчесен үтердек бит, дип әйтерләр. Алар аны үтермәделәр һәм тәрөгә кадаклап куеп жәзаламадылар да, аларның күзләрөнә шулай күренгән; чыннан да, бу хакта сөйләнеп йөрүчеләр аның турында берни дә белмидәр, шикләнәләр, җәзәсәгә биреләләр”. Бу аятне дәвам итеп Аллаһы Тәгалә әйткән: “Алар аны үтермәделәр дә, тәрөгә дә кадаклап куймадылар, алар моны күз алдына китергән генә. Аллаһ аны Үзе янына алдырган, чөнки Аллаһы Тәгалә Бөек һәм Хикмәт иясе!”» (4:157-159) Безнең дин галимнәрөбез исәпләвенчә, Аллаһ Гайсәненең бер шәкертен аның кыяфәтенә керткән һәм ул кешене Гайсә галәйһиссәлам урынына жәзалаганнар.

Гайсә күкләргә күтәрелгән һәм бүгенге көнгә кадәр ул исән, үзенең янадан жиргә төшерелүен көтә икән.

Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам хәдисләрендә язылганча, Дәжжалның жирдә үткәрелергә тиешле вакыты төгәлләнгәннән соң, Аллах, аны һәлак итү өчен, жиргә Гайсәне төшерәчәк. Гайсә галәйһиссәлам, жиргә иңгәннән соң, Бәйт әл-Мәкдискә¹ юнәлеп, Әд-Дәжжалны эзәрлекли башлаячак. Куып житкәч, аны Бәб Лүдд² тирәсендә үтерәчәк. Мөселманнар, Гайсә галәйһиссәламгә ияреп, әд-Дәжжалның гаскәрен жинеп юк итәчәкләр.

Жинүдән соң Гайсә галәйһиссәлам Корьән кушканча гадел идарә итәчәк һәм Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең онытылып баручы Сөннәтен төзәтәчәк. Гайсә галәйһиссәлам идарә иткән чорда кешеләр байлыкта һәм муллыкта яшәрләр. Әмма алар шул байлыкка табыначаклар. Жир йөзәндә сугышлар туктатылып, тынычлык хөкем сөрәчәк. Кешеләрнең күнәлләреннән нәфрәт, көнчелек, хөсетлек һәм башка тискәре сыйфатлар юкка чыгачак. Әхлак һәм рухи байлыктар беренче урынга чыгачак.

Яжүж һәм Мәжүж кабиләләренен килеп чыгуы

Бу вакыйга Гайсә идарә иткән чорда булачак. Яжүж һәм Мәжүж кабиләләре пәйгамбәр Нух галәйһиссәламнең углы Яфәснең нәсел дөвамчылары саналалар³. Кешелек тарихын-

¹ Иерусалим.

² Шамдагы (Сүрия) тау.

³ Риваятьләрдә сөйләнгәнчә, Нух пәйгамбәрнең дүрт углы булган. Су басканнан соң аларның өчесе генә – Хам, Сам һәм Яфәс кенә исән калган. Дин галимнәре кешелекнең нәселе алардан дөвам иткән, дип саный. Х.Габәши, мәсәлән, бу хакта болай язган: «Тарихчылар фикеренчә, бүгенге кешеләрнең нәселе Нух галәйһиссәламнең өч углы Хам, Сам һәм Яфәстән килеп чыккан.

да бу халыклар элек тә булган (тасвирланган). Корьәндә алар турында түбәндәгеләр язылган:

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا (92) حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا (93) قَالُوا يَا إِذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَا جُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا (94) قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا (95) أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قِطْرًا (96) فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا (97) قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا (98)

«Шуннан соң ул юлын дэвам итте. Ике тау аралыгына килеп житкәч, анда яшәүче халык белән очрашкан. Алар авырлык белән генә аңлашканнар. Алар әйткән: “Әй, Зөлкәрнәйн, Яжүж белән Мәжүжләр жирдә бозыклык тараталар. Безнен

Африка, Һиндстан, Америка һәм кайбер утраулардагы кара тәнле кешеләр Хамның нәсел дэвамчылары саналалар. Аларны кара тәнле яки негрлар дип атыйлар. Мисырлылар, ассириялеләр, кильдониялеләр, финикиялеләр, яһүдиләр, гарәпләр, арамиялеләреннән нәсел башы – Сам, диелә. Алар семитлар дип аталалар. Яфәснен нәсел дэвамчылары ике зур төркемгә бүленә. Беренче төркемгә – ариялеләр, арийлар, айранийлар, иранлылар, икенчесенә тураннар, төркиләр һәм монголлар керә. Тиреләренән төсенә карап, беренчеләрен – ак тәнле, икенчеләрен сары тәнле дип йөртәләр. Арийларга, ягъни ак расага индиецлар, иранлылар, әфганнар, греклар, арнаутилар, латиннар, французлар, инглизләр, алманнар һәм славяннар керә. Туран яки сары расага индиецлар, кытайлар, японнар, финнар, төркиләр, монголлар, татарлар һәм башкалар керә». Кара: Габаши Х. Подробная история тюрок. Перев. со старотатарского. – Казань: Иман, 2006. – С. 13.

белән алар арасында нинди дә булса киртә корып куйсаң, без сиңа салым түләр идек”, – дигәннәр. Ул әйткән: “Раббым миңа биргәннәр яхшырак. Сөз миңа көчегездән килгәнчә ярдәм итегез. Мин сезнең белән алар арасында киртә корып куярмын, дигән. Миңа тимер кисәкләре китерегез”. Ике тау аралыгын тигезләгәннән соң, ул әйткән: “Ут кабызыгыз! Моңың өстенә мин эретелгән металл коям”, – дигән. Алар моңың өстенә менә дә алмаганнар, аны тишеп тө чыга алмаганнар. Ул әйткән: “Бу Раббымның мәрхәмәт-шәфкәте. Ләкин Раббымның кушуы белән бу дивар (киртә) порошокка (тузанга) әйләнәчәк. Раббымның вәгдәсе чыңга ашачак”» (18:92-98). Коръәнне шәрехләүчеләр фикеренчә, әлегә аятьләрдә гадел хөкемдар Зөлкәрнәйннең хәрби походлары турында сөйләнелә. Шушы походларның берсендә әлегә хөкемдар ике тау үзәнлегендә бер халыкка тап була. Алар аңа Яжүж һәм Мәжүж кабиләләреннән котылдырту турында ярдәм сорап мөрәжәгать итәләр. Зөлкәрнәйн алар белән бергә шушы үзәнлектә бакыр һәм тимер эретмәсеннән плотина (буа, бөя) коеп куя. Ләкин, Коръәндә әйтелгәнчә, Аллаһ вәгдә иткән көн житәчәк һәм бу ике кабилә тоткынлыктан котылып чыгачак. Бу хакта Коръәндә дә әйтелгән:

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدْبٍ يَنْسِلُونَ

«...Яжүж белән Мәжүж котылып чыкканчыга кадәр. һәм алар тау башларынаннн ишелеп чыгарлар» (21:96).

Тоткынлыктан чыкканнан соң, бу халыклар үз юлларындагы барлык нәрсәләргә кырып, юк итеп барачак. Күп санлы булулары сәбәпле, аларга берәү дә каршы тора алмас. Бу вакытта Гайсә мөселманнар белән бергә Фәләстийндагы (Палестина) Тур тавында качып торачак. Алар шушы

кабилэлэр белән көрөшүдә ярдәм сорап Аллаһка ялварырлар. Аллаһы Тәгалә, аларның мөрәжәгатенә жавап итеп, шушы халыкларга аларны юк итәчәк кортларны жибәрәчәк¹.

Дәббанын барлыкка килүе

«Дәббат» сүзе гарәп телендә гади хайванны һәм атланып йөри торган хайванны аңлата. Коръәндә бу хайван турында әйтелгән:

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ
كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

«Аларга хәбәр иңгәч, Без аларга жир астыннан хайван чыгарып бирәчәкбез. Ул хайван алар белән сөйләшәчәк, кешеләрнең Безнең билгеләргә ышанмауларын аңлатачак» (27:82).

Өч тапкыр жир убылу/ай тотылу

Кыямәт көненең әлеге билгесе турында мәгълүмат бик аз. Бер хәдистә бары түбәндәгеләр генә хәбәр ителгән: «...өч тапкыр жир убылачак: берсе – көнчыгышта, икенчесе – көнбатышта һәм өченчесе Гарәп ярымутравында булачак...»²

¹ Хәдислөрдә әлеге кортлар «Ән-нәгаф» дип аталалар. Хәдислөрне шәрехлөчеләр, бу кортларны дөя һәм сарыкларның борын куышлыкларында яши яки шуларга охшаш кортлар, дип язалар.

² Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 225.

Кояшнын көнбатыштан чыгуы

Әлеге билге турында Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам болай дип әйтеп калдырган: «Кояш көнбатыштан чыкмыйча, Кыямәт көне житмәс. Бу хәлне күргөч, барлык кешеләр дә ышана башлаячак. Ләкин бу вакытта инде иман да, игелекле гамәлләр дә кешеләргә бернинди файда китермәс (берничек тә ярдәм итмәс)»¹.

Йәмәндә ут чыгу

Кыямәт көненең зур билгеләреннән соңгысы. Хәдисләрдә сөйләнелгәнчә, ут Йәмәндә чыгып, кешеләрне Шамда жыела торган урыннарына куа барачак. Шушы билгедән соң Кыямәт көне башланачак.

5.4. Кыямәт көненең башлануы

Кыямәт көне, Исафил² фәрештәнең Сур мөгезенә өргәнәннән соң, жирдә һәм күктә барлык тереклек һәлак булып беткөч башлана. Коръәндә бу хакта язылган:

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ
اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

«[Янадан терелгән көнне] мөгезгә өрәчәкләр һәм, Аллаһ Үзе [кичерергә] теләгәннәрдән тыш башкалар: күктәгеләр дә, жирдәгеләр дә яшен белән суккан [кебек] булырлар» (39:68).

¹ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – С. 294.

² Аның турында «Фәрештәләр» бүлегендә тәфсилләбрәк язылган.

Мөгезгә беренче тапкыр өргәннән соң, икенче тапкыр өрерләр һәм шулвакыт жирдә кайчан да булса яшәгән барлык жан ияләре дә терелеп чыга башлаячак. Коръәндә бу хакта әйтелгән:

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ

«Мөгезгә өргәннән соң, алар, каберләреннән кубарылып чыгып, Раббыларына юнәлчәкләр» (36:51).

Коръәндә Кыямәт көне бөек һәм шул ук вакытта коточкыч вакыйга буларак тасвирлана. Аятьләренң берсендә бу хакта болай сөйләнелә:

يَوْمَ تَرُؤْنَهَا تَذَهُلُ كُلُّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

«Бу көнне, сез [ничшиксез] аны күрәчәксез, бала имезүче хатыннар балаларын калдырыр, йөкле хатыннарның карындагы сабыйлары төшәр. Күрерсең син исерек [кебек алпан-тилпән килеп] йөрүчеләрне, ләкин алар исерек булмас. Алар Аллаһы Тәгаләнең кырыс жәзаларыннан [куркып] йөрерләр» (22:2). Бу вакытта барлык туганлык һәм дуслык мөнәсәбәтләре юкка чыгачак, алар бернинди дә мәгънәгә ия булмас. Алдагы аятьләр кешеләрнең Кыямәт көнендәге халәтләрен аңчык сурәтли:

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ (33) يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ (34) وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ (35) وَصَاحِبَتِهِ
وَبَنِيهِ (36)

«Ул көнне [икенче тапкыр] мөгезгә өргәч, бер туган үзенә икенче туганын, анасын, атасын, хатынын һәм үзенә балаларын ташлап китәчәк» (80:33-36). Ул ғына да түгел, Корьәндә кешеләр үзләренә котылулары өчен туганнарын да аямастар, диелә.

يُبْصِرُونَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بَيْنَهُ (11) وَصَاحِبَتِهِ
وَأَخِيهِ (12) وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ (13) وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ (14)

«Гөнаһлы кеше жәзалаудан үзенә угыллары, хатыны һәм туганы, үзенә яклаган нәселдәшләре, жир йөзәндәге барлык кешеләр ярдәмәндә котылырга телә» (70:11-14).

Моннан тыш, Корьәндә язылганча, Қыямәт көнәндә хәтта галәмдә дә үзгәрешләр булачак. Кояшның көнбатыштан чыгуынан һәм Исафил фәрештәненә Сур мөгезенә беренче тапкыр өрүеннән сон, жирдә коточкыч тетрәүләр башланачак. Бу хакта Корьәндә түбәндәгеләр язылган:

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا (1) وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا (2) وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا (3)

«Жир тетрәгәч һәм аның эчендәгеләр өслеккә чыккач, кеше әйтер: “Нишләде ул?” – дип» (99:1-3). Корьәнне шәрехләүчеләр фикеренчә, жир үзенә эченә яшерелгән яки күмелгән барлык нәрсәләренә, ягъни барлык хәзинәләренә, файдалы казылмаларны, кеше мәетләрен һ. б. өслеккә актарып чыгарачак. Алга таба Корьәндә тауларның тузанга әйләнүе, ә диңгезләренә шартлавы турында язылган:

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

«... таулар тетелгэн йон кебек калырлар...» (101:5),

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ

«...дингезлэр шартлагач...» (82:3).

Космостагы үзгәрешләр турында Коръәндә түбәндөгечә язылган:

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

«...күкләр көчлө тетрәнгән көнне...» (52:9),

إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ (1) وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَرتْ (2)

«...күк йөзе тишелеп, аннан йолдызлар коелгач...» (82:1-2),

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

«...күк йөзе тишелеп, кызарган тире кебек куе кызыл төскә кергәч...» (55:37),

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ (1) وَإِذَا النُّجُومُ انكَدَرَتْ (2)

«...кояш кысылгач, йолдызлар сүнгәч...» (81:1-2).

Аятләрнең мәгънәсенә караганда, сүз галәмнең глобаль һәлакәте турында бара.

Үлгәннән соң терелү¹

Үлгәннән соң терелү дип Кыямәт көнендә кеше гәүдәләрен янадан барлыкка китерү һәм аларга жан өрүгә әйтәләр. Кешеләрдән тыш женнәр, хайваннар, мөгезгә берен-

¹ Гарәпчә «әл-бәгъс» яки «әл-бәгъс вә ән-нушур».

че тапкыр өргәннән соң үтерелгән барлык бүтән нәрсәләр дә терелтеләчәк. Хәдисләрдә әйтелгәнчә, Сур мөгезенә беренче тапкыр өрү белән икенче тапкыр өргәнчегә кадәр «кырык» узачак, диелә. Ләкин ул «кырык»ның көнме, атнамы, елмы икәнлегә ачыкланылмый. Моннан соң Аллаһы Тәгалә жиргә яңгыр яудырыр һәм барысы да, жирдән үсентеләр шытып чыккан кебек, терелә башлаячак.

Жыен¹

Янадан терелеп чыкканнан соң, жан ияләре Хөкем урынына жыела башлаячаклар. Коръәндә бу хакта әйтелгән:

إِنَّ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَانِ عَبْدًا (93) لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا (94) وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا (95)

«Күкләрдә һәм жирдә [яшәгән] һәркем Мәрхәмәт иясе каршысына кол буларак килеп басачак. Чөнки Ул инде барлык кешеләрнең исәбен белә һәм Кыямәт көнендә Үзенә каршысына берәм-берәм килеп басарга тиешле һәркемне барлап чыккан инде» (19:93-95). Жыен урынына хәтта хайваннар да киләчәк. Коръәндә бу хакта болай язылган:

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

«...[барлык] кыргый хайваннар жыелгач...» (81:5).

Барлык кешеләр жыелып бетсә дә, аларны Хөкем итү тиз генә башланмаячак. Шуңа күрә Хөкемне озак көтеп сабырлыклары төкәнгән кешеләр яклау эзләп пәйгамбәрләргә мөрәжәгать итә торырлар. Һәр пәйгамбәр аларны башка пәйгамбәргә жиберәчәк. Шуңа рәвешле алар Пәйгамбәребез

¹ Гарәпчә «әл-хашр».

Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламгә кадәр килеп житәчәк. Ул Аллаһы Тәгаләгә Хөкемне башларга сорап мөрәжәгать итәчәк. Аллаһ аның үтенечен кабул итеп, Хөкем итә һәм исәп-хисап ясыи башлаячак.

Исәп-хисап

Исәп-хисап дип кешенең, Аллаһ каршына килеп, үзенең дөнъялыктагы тормышында кылган гамәлләре һәм сөйләгән сүзләре өчен жавап тотачак мизгелне атыйлар. Кудси¹ хәдисләрнең берсендә бу хакта түбәндәгеләр сөйләнелә: «... Әй, минем колларым! Бу чыннан да сезнең гамәлләрегез. Мин аларның барысын да исәплим һәм сезгә шуларның әжерен насыи итәрмен. Берәр кемсә савапларга ирешсә, Аллаһка шөкер итсен. Ә инде берәү жәзалануга дучар ителсә, үзенә үпкәләсен, үзен генә гаепләсен»². Шулай ук хәдисләрдә исәп-хисап барышында кеше белән Аллаһы Тәгалә арасында бернинди дә арадашчы булмаячак, дип хәбәр ителә.

Коръәндә язылганча, һәр кешегә аның гамәлләре язылган дәфтәрләр биреләчәк. Бу дәфтәрләрдә яки төргәкләрдә кешенең хәтта әһәмиятсез яхшы һәм гөнаһлы гамәлләре дә исәпкә алынган була. Коръәндә бу хакта әйтелгән:

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا

¹ Хәдисләрнең бер төре. Гади хәдисләрдән аермасы – Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең аларны Аллаһтан беренче зат исеменнән тапшыруында.

² Муслим. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997). – Хадис № 4674.

حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

«[Алар алдына] [гамәлләре язылган] китап (дәфтәр) куелачак һәм син күрерсең гөнаһлы кешеләрнең анда язылганнардан курыкканнарын. Алар әйтер: Хәсрәткә тарыдык! Нинди китап бу?! Анда зур гөнаһлар да язылган, кечкенәләре дә, берсе дә исәпсез калмаган. Үзләре кылганны үз күзләре белән күрәчәк алар. Әйе! Раббың берәүне дә [нахакка] үпкәләтмәс» (18:49).

Бу хакта тагын ике аяттә сөйләнелә:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (7) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (8)

«Кем дә булса тузан бөртөгә [кадәр генә] яхшылык кылган икән, аңа шуның өчен [әжер-савап] биреләчәк. Кем дә булса тузан бөртөгә [кадәр генә] яманлык кылган икән, аңа шуның өчен [жәза] биреләчәк» (99:7-8).

Коръән һәм хәдисләрдәге текстларда, тугрылыклы мөселманнар һәм иманлы кешеләргә гамәл дәфтәрләре уң яктан бирелер һәм алар моңа бик сөенер, дип әйтелә. Коръәндә бу хакта язылган:

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ مَا أُرْوُوا كِتَابِيَهُ (19) إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهُ (20) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (21) فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ (23) كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ (24)

«Гамәл дәфтәре уң кулына бирелгән кеше әйтәчәк: Мәнә минем дәфтәремне укып карагыз! Мин үземнең исәп-хисап тотачагымны уйлап яшәдем шул. Хәзер мине биек агачларның жимешләре түбәнгә кадәр төшеп торган бакча-

ларда тук мул тормыш көтө. Үзегезнең үткән тормышыгызда кылганнарыгыз өчен сөенеп, туйганчы ашагыз да, эчегез дө!» (69:19-24). Имансызлар һәм гөнаһлы кешеләргә гамәл дәфтәрләре сул якларыннан бирелер һәм алар моңа бик нык көенерләр. Коръәндә бу хакта түбәндөгеләр язылган:

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيهِ (25) وَأَلَمْ أُدْرِ مَا حَسَابِيهِ (26) يَا لَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ (27) مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ (28) هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ (29) خُذُوهُ فَغُلُّوهُ (30) ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ (31) ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ (32) إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ (33) وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ (34) فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ (35) وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ (36) لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ (37)

«Гамәл дәфтәре сул яктан бирелгән кеше әйтер: Аһ, миңа гамәл дәфтәрем бирелмәгән булса иде! Мине нинди исәп-хисап көтәчәген белмәс идем! Шушының белән генә тәмамланса иде барысы да! Мал-мөлкәтем дә коткармады мине! Хакимлегем дә ярдәм итә алмый! Тотып бөйләгез аны! Аннары Жәһәннәм утында яндырыгыз! Аннары озынлыгы житмеш терсәклек чылбырга утыртып куегыз аны! Чөнки ул Бөек Аллаһка ышанмады һәм мохтажларны ашатырга кушмады. Бүген аның монда дусты да юк, ашарына чүп-чардан башка нәрсә дә юк. Бу чүп-чарны гөнаһлы кешеләрдән башка берәү дә ашамый» (69:25-37).

Исәп-хисап барышында барысы да кешене яклап яки аңа каршы шаһитлек кылачаклар. Жир дә, кешенең гәүдә әгъза-

¹ «Аһ, гомерем үлем белән төгәлләнсен иде дө аннан соң янадан терелү булмасын иде», дип әйтү күздә тотыла.

лары да, Коръән дә, пәйгамбәрләр дә, фәрештәләр дә, башка кешеләр дә – барысы да шаһит булачак.

Шулай ук Коръәннен кайбер аятләрендә һәм хәдисләрдә кешеләрнең гамәлләре үлчәнәчәк үлчәү турында да хәбәр ителә. Мәсәлән, «Карига» сүрәсендә бу хакта әйтелгән:

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ(6) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ(7) وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ(8) فَأَمَّهُ هَاوِيَةٌ(9)

«Үлчәүдәге [яхшы гамәлләр] тәлинкаәсе авыррак булып чыккан кеше иркен, имин тормышта яшәячәк. Үлчәүдәге [яхшы гамәлләр] тәлинкаәсе жиңелрәк булып чыкса, ул кешенең сыеныр урыны [Жәһәннәм] упкынында булачак» (101:6-9).

Сират

Хәдисләрдән билгеле булганча, Сират Жәһәннәм өстеннән сузылган күпер ул. Бу күпердән иманлы бәндәләр дә, имансызлар да узачак. Коръән аятләренең берсендә бу хакта түбәндәгечә язылган:

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا(71) ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا(72)

«...арагызда анда (Жәһәннәмгә) кермәячәк бер генә кеше дә юк, синең Раббың шулай карар кылган инде. Ә Без иманлы, тәкъва кешеләрне коткарырбыз, гөнаһлы бәндәләрне шунда тезләнгән килеш калдырырбыз» (19:71-72).

Буа

Хәдисләрдә ызылганча, әлеге буаны Аллаһы Тәгалә Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламгә бүләк иткән. Буаның суы сөттән агырак, исе мускустан¹ да хушлырак, аның суын эчеп караган кеше бүтән беркайчан да сусамас.

5.5. Жәннәт

Жәннәт – бары тик игелекле һәм изгелекле гамәлләр кылган, гөнаһлардан читтә йөргән иманлы кешеләр генә керәчәк урын. Жәннәт бер төрле генә түгел, аның төрледән-төрле дәрәжәләре бар. Аятләренең берсендә бу хакта әйтелгән:

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى

«[Аның каршысына], яхшы гамәлләр генә кылып, иманлы бәндәләр булып килеп басканнарга [әжәр-савапларның] иң биекләре әзерләп куелган» (20:75). Бер хәдистә әйтелгәнчә, Жәннәтнең иң биек каты «әл-Вәсилә» дип атала һәм анда керү бары тик Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламгә генә насыйп булачак.

Коръәндә һәм хәдисләрдә Жәннәт күп тапкырлар тасвирлана. Шушы тасвирламалардан дин галимнәре түбәндәге нәтижәләргә ясый:

* Жәннәтнең кинлеге бары тик күкләр белән генә тиңләштереләргә мөмкин.

* Жәннәттә көйдергеч кояш та юк, өшеткеч суыклар да.

* Анда саф чиста сулы елгалар ага. Сөт елгаларының сөте беркайчан да әчеми, шәраб елгаларының шәрабы беркайчан да исертми. Шулай ук бал елгалары да ага.

¹ Хуш исле матдә.

* Жәннәт бакчаларында күптөрле жимеш агачлары үсә икән.

* Жәннәттә төрледән-төрле киекләр яши.

* Жәннәттә яшәүчеләр юка яшел ефәк, атлас һәм парчадан киёмнәр кия.

* Жәннәттә яшәүчеләр өчен искитеч өйләр, урын-жирләр, хезмәтчеләр әзерләнгән.

* Жәннәттә яшәүчеләрнең күңелләре көнчелек, нәфрәт һәм явызлык кебек тискәре сыйфатлардан азат.

Коръәндәге бер өзектә Жәннәт түбәндәгечә тасвирланган:

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (12) ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى (13) وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ (14) عَلَى سُرُرٍ
مَوْضُونَةٍ (15) مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ (16) يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ (17)
(بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ (18) لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ (19)
وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ (20) وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ (21) وَحُورٍ عِينٍ (22) كَأَمْثَالِ
اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ (23) جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (24) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
تَأْتِيهِمُ (25) إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا (26)

«Болар – рәхәтлек бакчаларында булучылар – беренче төркем, алардан калганнары азрак санда, матур бизәкле ятакларда бер-берләренә каршы ятыбрак торалар. Алар тирәсендә мәңге яшә егетләр агым чишмәдән касәләр, савытлар һәм кубоклар белән су тәкъдим итеп йөрәп торалар. Ул суны эчкән кешенең башы да сызламый, башка төрле сырхаулар да борчымый икән. Үзләре теләгән жиләк-жимешләренә,

үзлөре теләгән кошларның итен ашыйлар икән. Ә зур кара күзле, ялтырап торган энже кебек хур кызлары аларның кылган гамәлләре өчен бүләк була. Алар анда буш сүзләр дә, гөнаһлары өчен шелтәләү дә ишетмәс. Бары тик «Тынычлык, тынычлык!» дигән сүзләр генә кабатланыр» (56:12-26).

5.6. Жәһәннәм

Жәһәннәм – Жәннәтнең капма-каршысы, бу урында гөнаһлы һәм имансыз кешеләр булчак. Коръән аятләре һәм Пәйгамбәрбез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам хәдисләрендәге Жәһәннәмне тасвирлаулардан түбәндәге нәтижеләр чыгарырга мөмкин:

* Жәһәннәм жәзалары ут белән генә чикләнми, анда суык та, күлгә дә, су да бар. Тик боларның барысы да жәзалау өчен әзерләнгән.

* Жәһәннәм уты жирдәге утка охшамаган. Беренчедән, ул жирдәге утка караганда күп тапкырлар көчләрәк; икенчедән, жирдәге ут белән чагыштырганда, Жәһәннәм уты үтерми, юкка чыгармый, ул газапый, жәфалый.

* Жәһәннәм утыннан үлеп котылып булмый, чөнки жәһәннәмдәгеләр үлемсез.

* Үзенә керүчеләрне Жәһәннәм үкереп, ут-очкыннар чәчеп каршы ала.

* Гөнаһлылар һәм имансызлар өчен Жәһәннәмдә төрледән-төрле жәзалаулар каралган.

* Жәһәннәмдәгеләр үзләренә Аллаһларын күрмәсләр.

* Жәһәннәм ризыгы ашыйсы килүне һәм сусауны басмый, газапый гына.

Жәһәннәмдәгеләрнең ризыгы турында Коръәндә болай язылган:

لَا كُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ (52) فَمَا لَتُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ (53) فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنْ
الْحَمِيمِ (54) فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ (55)

«Аннан соң сез – тугры юлдан язганнар, ялганда гаепләнүчеләр – заккум агачының жимешләре белән карынарныгызыны тутырырсыз һәм кайнар сулар эчәрсез, бик нык сусаган кешеләр шикелле эчәрсез» (56:52-55).

Коръәннең икенче бер аятендә әлегә агачның жимешләре турында тәфсилләбрәк язылган:

إِنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ (43) طَعَامُ الْأَثِيمِ (44) كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ (45) كَغَلِيِّ
الْحَمِيمِ

«Заккум агачының жимешләре – гөнаһлыларның азыгы. Ул карыннарда бакыр кебек кайнап тора, су кайнагандай кайный» (44:43-46).

Тагын бер аяттә болай диелгән:

طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ

«Аның жимешләре шайтан башларына охшаган» (37:65).

Жәһәннәмнең жәзалары һаман яңартылып торачак. Коръәндә бу хакта болай әйтелгән:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمًا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ
جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

«Чыннан да, Безнең кушканнарга ышанмаучыларны Без утта яндырачакбыз! Аларның тиреләре чыдый, ияләнә генә

башлагач, Без аларның тиреләрен яңага алыштырып, жәзаларны дөвам иттерәчәкбез. Чыннан да, Аллаһы Тәгалә Бөек һәм Хикмәт иясе!» (4:56).

5.7. Шәфәгатъ

Хәдисләрнең берсендә әйтелгән: «Һәр пәйгамбәрнең Аллаһы Тәгалә һичшиксез кабул итә торган догасы бар. Барлык пәйгамбәрләр дә дога кылырга ашыктылар, ә мин яклау сорап дога кылуымны Кыямәт көненә кадәр калдырып торырга булдым. Минем догам миңа ияргән булып, Аллаһка ышанган килеш үлгән һәр кешегә дә кагылачак»¹. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең яклавы түбәндәге төрлөргә бүленә:

1. Зур шәфәгатъ – барлык кешеләр дә, бер урынга жыелип, Хөкем башланганны көткәндә, Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам Аллаһка Хөкем башлауны үтенеп дога кылачак. Бу төр яклау иманлы кешеләргә дә, имансыз бәндәләргә дә кагылачак.

2. Кайбер мөселманнарның Жәннәткә керүләрен сорап дога кылу.

3. Жәннәттәгеләрнең дәрәжәләрен арттыруны сорап дога кылу.

4. Кайбер гөнаһлы мөселманнарның Жәһәннәмгә кертелмәүләрен сорап дога кылу.

5. Жәһәннәмгә эләккән мөселманнарны аннан чыгару өчен ялварып дога кылу.

Моннан тыш, хәдисләрдә әүлияләренң, жәфаланучыларның, сабий чакларында үлгән балаларның, Коръән, дога, уразаның һ. б. яклавы турында да сөйләнелә.

¹ Кара: ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама аль-кубра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2002. – С. 174.

Төгъдим ителгэн эдэбият

1. ‘Абдалгани аль-Гунайми аль-Майдани. «Шарх аль-‘акыда ат-тахавиййа аль-мусамма «Байан ахль ас-сунна валь-джамаа». – Палестина: Джамгийя аль-бейт ли-т-турас ва аль-‘улюм аш-шар‘иййа», б. г. – 62 с.
2. ‘Абдаль-Малик ‘Абд ар-Рахман ас-Са‘ди. Шарх ан-Насафия фи аль-‘акыда аль-исламия. – Багдад, 1988 г.
3. Адыгамов Р. К. Исламское вероучение. – Казань: Российский исламский университет, 2011. – 236 с.
4. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама аль-кубра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2002. – 287 с.
5. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кийама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2004. – 310 с.
6. Адыгамов Р. К. Мусульманское вероубеждение (акыда). – Казань: Иман, 2003. – 79 с.
7. Аль-Бухари. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997).
8. Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – 224 с.
9. Валиуллин К. Гакыйда. – Казань: Иман, 1999 – 87 с.
10. Габаши Х. Подробная история тюрок. Перев. со старотатарского. – Казань: Иман, 2006. – 180 с.
11. Крачковский И. Ю. Коран (перевод). – Минск, 1990.
12. Курсави Г. Тафсир байан. – Казань: Типография Домбровского, 1915. – 192 с.
13. Марджани Ш. Зрелая мудрость в разъяснении догматов ан-Насафи (аль-Хикма аль-балига), предисл. и пер. с араб. Д. Шагавиева. – Казань: ТКИ, 2008. – 479 с.

14. Муслим. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997).

Үз-үзенне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр

1. «Кыямәт көне» бүлеге нәрсәләренә өйрәнә?
2. Исламда дөнъяви тормышка һәм мәңгелек яшәешкә нинди урыннар бирелгән?
3. Коръәннән Кыямәт көненә ышану турындагы аятне сөйләгез.
4. Кыямәт көне житүнең мөмкинлеген нигезле дәлилләүгә мисал китергез.
5. Ислам тәғлиматында үлем турындагы күзәлләүлар турында сөйләгез.
6. Үлгән кеше белән кабердә нинди хәлләр булуын сөйләгез.
7. Хәнәфиләр фикеренчә, исәннәрнең нинди гамәлләре мәетләргә жинеллек китерергә (ярдәм итәргә) мөмкин?
8. Кыямәт көненең вакыты билгеләме? Жавабыгызны Коръәндә һәм Сөннәттә язылганнар белән раслагыз.
9. «Әшрат әс-сага» терминына билгеләмә бирегез.
10. Кабердә фәрештәләр нинди сораулар бирә?
11. Кабердә сорау алучы фәрештәләрнең исемнәре ничек?
12. Кыямәт көненең барлык зур билгеләрен атап чыгыгыз.
13. Дәжжал кем ул һәм ул кайдан килеп чыгачак?
14. Дәжжал нинди мөҗизалар күрсәтәчәк һәм нәрсәләргә өндәячәк?
15. Дәжжалның үзенчәлекле сыйфатларын атагыз.

16. Мөселман галимнәре Дәжжалдан саклану өчен нинди чараларны атыйлар?

17. Гайсәнең күктән жиргә төшкәннән соң кылган гамәлләре турында сөйләгез.

18. Яжүж һәм Мәжүж кабиләләре кемнәр һәм алар кемнән барлыкка киләләр?

19. Алар турында Коръәндә нәрсәләр язылган?

20. Бу халыклар жирдә нишләчәк һәм алар ничек һәлак ителәчәкләр?

21. Дәббатның барлыкка килүе турында сөйләгез һәм Коръәннән дәлилләр китерегез.

22. Өч тапкыр жир убылган яки ай тотылган урыннарны санап чыгыгыз.

23. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам кояшның көнбатыштан чыгуы турында нәрсә әйтеп калдырган?

24. Йәмәндә ут чыгуы турында сөйләгез.

25. Кыямәт көнөндә жирдә нинди үзгәрешләр күзәтеләчәк?

26. Кыямәт көнөндә галәмдә нинди үзгәрешләр булачак?

27. Сур мөгезенә ничә тапкыр өреләчәк һәм өргән саен нинди хәлләр булачак?

28. Исәп-хисап нәрсә ул?

29. Сират нәрсә ул? Дин галимнәре фикеренчә, Сират турында әйтелгән аятьне сөйләгез.

30. Жәннәтне тасвирлап бирегез.

31. Жәннәтне тасвирлаучы аятьләре сөйләгез.

32. Жәһәннәмне сурәтләп бирегез. Жәһәннәмдәге жәзаларны тасвирлаган аятьләре сөйләгез.

33. Кыямәт көнөндә Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең яклау төрләрен санап чыгыгыз.

العقيدة

6 БҮЛЕК

ТӘКЪДИРГӘ ЫШАНУ

Тәкъдиргә ышану иманның алты багасыннан берсе була. Аларны тану мөселманнар өчен мәжбүри. Шуңа күрә дә тәкъдирне кабул итмәү яки кире кагу имансызлык санала.

Тәкъдир «әл-гайбият» (яшерен белем) өлкәсенә керә, шуңа күрә тәкъдиргә ышану аеруча кыйммәтле. Тәкъдирнең асылы Аллаһы Тәгаләгә кешеләрнең үткәндөгә кылган һәм киләчәктә кылачак барлык гамәлләренең һәм кешелек тарихындагы барлык вакыйгаларның мәгълүм булуыннан гыйбарәт. Аллаһ әлеге вакыйгаларны Үзенәң Кануны буенча тормышка ашыра.

Безнең дин галимнәребез тәкъдиргә ышануны ике өлешкә: кадә (алдан белү) белән кадергә (тәкъдир) бүлеп карыйлар.

Кадә – Аллаһның киләчәктә булачак вакыйгалар турында белүе ул. Кадер – Аллаһның шушы кадәгә, ягъни Үзенәң Белүенә карап әлеге вакыйгаларны тормышка ашыруы. Шушы бүленешкә карамастан, бу ике өлеш бербөтен булып кала. Шулай итеп, тәкъдир Аллаһы Тәгаләнең барлык булган

һәм буласы вакыйгаларны белүен, Үз Ихтыярын һәрвакытта да чынга ашыруын, Көч-Куәтенен чикләнмәгән булуын, Аның язганнарын берәүнен дә белә алмавын күздә тота.

Хәдисләрдән мәгълүм булганча, тәкъдирнен үз тарихы бар. Бер хәдистә Аллаһы Тәгалә беренче чиратта «каләм»не барлыкка китергән, диелә. Каләмне бар иткәч, Аллаһ аңа: «Яз!» – дип кушкан. Каләм: «Нәрсә языйм соң?» – дип сорагач, Аллаһ: «Кыямәт көненә кадәр булачак барлык нәрсәләрне дә яз»¹, – дип җавап биргән. Нәтижәдә, каләм Аллаһы Тәгаләнен кушуы белән «Ләүх әл-мәхфүз»гә бу дөнъянын барлыкка китерелүеннән алып Кыямәт көненә кадәр булачак барлык вакыйгаларны да язып куйган. Коръәндә бу хакта болай язылган:

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

«Аллаһның күктә һәм жирдәге вакыйгалардан хәбәрдар булуын син белмисеңмени? Чыннан да, болар тәкъдирдә язылган инде. Чыннан да, Аллаһы Тәгалә өчен мөмкин булмаган нәрсәләр юк!» (22:70)

Күргәнебезчә, тәкъдир ике Илаһи сыйфат – Аллаһның Бар нәрсәне белүенә һәм Көч-Кодрәтенә бәйле. Югарыда искә алынганча, Аллаһның Бар нәрсәдән хәбәрдар булуы абсолют, чикләнмәгән, уникаль (бердәнбер). Аңа бар нәрсә дә керә, Ул әлеге белемнәрне өйрәнәп тә, кайдандыр эзләп тә тапмаган. Шушы сыйфатка ия булу сәбәпле, Аллаһы Тәгалә дөнъя

¹ Ахмад ибн Ханбал. Муснад. – Электронный ресурс CD-диск «Маусу‘ат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997). – Хадис № 21649.

барлыкка китерелгәнчегә кадәр үк Үзе бар итәчәк нәрсәләр турында хәбәрдар булган. Ул кемне, нәрсәне һәм кайчан барлыкка китерәчәген дә, Үзе барлыкка китергәннәр белән нинди вакыйгалар буласын да алдан ук белгән инде. Шушы Белемгә бәйләп рәвештә каләм боларның барысын да «Ләүх әл-мәхфүз»гә язып куйган. Икенче Илаһи сыйфат ярдәмендә Аллаһы Тәгалә, Үзенә Белеменә нигезләнеп, барлык вакыйгаларны да чыңга ашыра.

6.1. Аллаһның Ихтыяры белән кеше ихтыярының бәйләнеше

Әлеге мәсьәләнең нигезен Коръәннен сүзгә-сүз мәгънәсе каршылыклы булган аятләре тәшкил итә. Берничә мисал китерик. Аятләренә берсендә әйтелгән:

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

«Аны [яхшылык һәм яманлык] дигән ике юлдан алып кителәр [ме]?» (90:10) Әлеге аятнең мәгънәсе кешенең яхшылык белән яманлык арасында сайлый алу мөмкинлеге барлыгына ишарәли. Ләкин шулай ук Коръәндә кеше ихтыярының Аллаһ Ихтыярына буйсындырылуы турында да аятләр бар. Мәсәлән:

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

«Ләкин, Аллаһы Тәгаләгә шулай кирәк булса, сез моны теләмәссез. Чыннан да, Аллаһ Барысын да Белүче, Хикмәт иясе» (76:30).

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا

«Аллаһы Тәгалә йөрткән кеше тугры юлдан бара; ә инде Ул ялгыштырса, яклаучыны да, [рухи] остазны да берничек тә табып булмый» (18:17).

Изге Китаптагы әлеге каршылыклар игътибарсыз калмаган. Әлбәттә, Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең сахабалары моңа беренче булып игътибар иткәннәр. Эт-Тирмизинен «Сахих сунан» исемле хәдисләр жынтыгында (223/2)¹ Әбү Һәрәйрә сөйләп калдырган бер хәдис китерелгән. Бу хәдистә: «Аллаһның Илчесе безнең янга без тәкъдир турында бәхәсләшәп торган вакытта килде...» диелә. Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам бәхәснең ни хакта булуын белгәч, бик нык ачуланган. Шушы ук хәдиснең икенче вариантында ул ачуланып: «Бер аятыләрне икенче аятыләргә ничек каршы куя аласыз соң сез? Шунуң аркасында сезгә кадәр яшәгән халыклар хараб ителде бит», – дигән икән². Әлеге хәдиснең беренче вариантында Пәйгамбәребез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам бәхәскә карата тискәре фикер белдерсә, икенче вариантта исә ул Илаһи Китапның аерым бер кисәкләренен икенчеләренә каршы куелуын тәнкыйтьли.

Әлеге мәсьәләне сөнни галимнәре кеше гамәлләрен икегә бүлеп хәл иткәннәр.

Беренче төргә гамәлләрнең барлыкка китерелүенә кешенең бернинди дә катнашы булмаган гамәлләр кертелгән. Әлеге гамәлләр өчен мәжбүр итү яки ихтыяр дигән төшенчәләр хас түгел. Дин галимнәре боларга яңгырлар, күк жисемнәре, үсемлекләрнең үсүе, йокы, авырулар, ярлылык, сәламәтлек, тетрәнү (мускулларның ирексездән кыскаруы), йөрәк тибә-

¹ ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Када ва аль-кадар. – Амман, 2002 – С. 50.

² Әхмәд нөсхәсендә – 2 т., 178–181 б. – һәм Ибн Мәжи нөсхәсендә – № 85.

ше, аш кайнату әғзаларының эшләве, зирәклек, ахмаклыкны һ. б. кертеп карыйлар. Алар фикеренчә, әлеге гамәлләр Аллаһы Тәгалә тарафыннан кеше ихтыярыннан башка гына барлыкка китерелә¹.

Икенче төргә кешенең ихтыяры белән барлыкка китерелгән гамәлләр, мәсәлән: ашау, эчү, басу, утыру, йөрү, ашарлык-яшәрлек өчен эшләү, кеше башкарырга тиешле дини гамәлләр керә. Асылы белән әлеге гамәлләр дә Аллаһ тарафыннан барлыкка китерелгән, ә менә сыйфатлары белән – юк².

Теге яки бу гамәлнең сыйфатламасына килгәндә, мәсәлән, аның тугры гамәл яки гөнаһлы эш булуын карасак, бу исә кешенең ихтыярына бәйле.

Моңа мисал итеп нинди дә булса жиһазның техник документларын алып карарга мөмкин. Техник документларда уйлап табучы инженер шушы жиһазның дәрәс эшләве өчен кирәкле шартларны, куркынычсызлык техникасы шартларын һ. б. санап чыга. Теге яки бу шарт бозылган очракта жиһазның ватылачагын инженер яхшы белә. Шуңа күрә дә ул шушы жиһаздан файдаланучы эшчегә искә алынган шартларны бозарга кушмый.

6.2. Аллаһка тапшырылу (әт-тавәккул)

Әт-тавәккул (Аллаһка тапшырылу) темасы да тәкъдир белән тыгыз бәйләнгән. Ислам безне теләсә кайсы хәлдә, очракта Аллаһы Тәгаләгә тапшырылырга, Ана ышанырга чакыра, әмма шул ук вакытта теге яки бу максатка ирешү

¹ ‘Абд аль-Малик ‘Абдар-Рахман ас-Са’ди. Исламское вероучение (Толкование акиды «Ан-Насафиййа»). – Казань, 2007 – С. 87.

² Шунда ук.

өчен, барлык мөмкин булган шартларны да үтәргә куша. Ягъни сәбәп-нәтижә мөнәсәбәтләре канунын башкарырга куша. Мәсәлән, нинди дә булса үсемлекнең уңышын жыеп алу өчен жирне эшкәртәргә, кирәкле ашламалардан файдаланырга, орлыкларны чөчәргә, вакытында сугарырга, корткыч бөжәкләр белән көрәшәргә һ. б. кирәк. Шуннан соң гына, Аллаһка тапшырылып, уңыш өлгергәнне көтәсе кала. Сәбәп-нәтижә мөнәсәбәтләре Аллаһ тарафыннан билгеләнгән һәм аларны үтәргә кирәк. Ләкин шул ук вакытта бар нәрсәнең дә Аллаһы Тәгалә Ихтыяры белән барлыкка килүен дә онытмаска ти-ешле.

Тәкъдим ителгән әдәбият

1. ‘Абдалгани аль-Гунайми аль-Майдани. «Шарх аль-‘ақыда ат-тахавиййа аль-мусамма «Байан ахль ас-сунна валь-джамаа». – Палестина: Джамгийя аль-бейт ли-т-турас ва аль-‘улюм аш-шар‘иййа», б. г. – 62 с.
2. ‘Абдальмалик ‘Абдаррахман ас-Са‘ди. Исламское вероучение: толкование ақыды «Ан-Насафиййа». Перевод с арабского языка. – Казань: Изд-во «Иман», 2006. – 232 с.
3. ‘Абд аль-Малик ‘Абд ар-Рахман ас-Са‘ди. Шарх ан-Насафия фи аль-‘ақыда аль-исламия. – Багдад, 1988 г.
4. Адыгамов Р. К. Исламское вероучение. – Казань: Российский исламский университет, 2011. – 236 с.
5. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Када ва аль-кадар. – Амман: Дар ан-Нафа’ис, 2002. – 117 с.
6. Абу Хамид Мухаммад ибн Мухаммад аль-Газали ат-Туси. Высочайшее из устремлений в раскрытии смыслов прекрасных имен Аллаха/ перевод с арабского Саяхова Р. Л. – Уфа, 2007. – 232 с.

7. Ахмад ибн Ханбал. Муснад. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997).

8. Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – 224 с.

9. Ульрих Р. Аль-Матуриди и суннитская теология в Самарканде. – Алматы: Фонд «XXI век», 1999. – 286 с.

Үз-үзенне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр

1. Тәкъдиргә ышану нәрсәне аңлата?
2. «Кадә» белән «кадер» терминнарына билгеләмә бирегез.
3. Тәкъдиргә бәйле рәвештә «Ләүх әл-мәхфүз» турында сөйләгез.
4. Тәкъдир нинди Илаһи сыйфатларга бәйле?
5. Безнең дин галимнәре Аллаһның Ихтыяры белән кеше ихтыярының бәйләнеше проблемасын ни рәвешле чишкәннәр?
6. Сөнни дин галимнәре кешеләрнең гамәлләрен нинди ике төркемгә бүлеп карыйлар?
7. Сөнни дин галимнәре «әт-тавәккул»нең мәгънәсен ничек аңлыйлар?

7 БҮЛЕК

ӨСТӘМӘ СОРАУЛАР

Әлеге бүлектә мөселман дин гыйлеменен алдагы алты бүлегендә каралмаган, ләкин аларның барысы белән дә бәйләнгән мәсьәләләр күтәрелә. Аерым алганда, бу бүлектә иман һәм имансызлыкка билгеләмә бирелә, иманның дәрәжәләре, аның үзгәрүчәнлегенә карала, шулай ук зур гонаһлар мәсьәләсә тикшерелә, аларга билгеләмә бирелә, аларның иман белән мөнәсәбәтә тикшерелә, зур гонаһларга мисаллар һәм гафу ителүләре өчен таләп ителә торган гамәлләр китерелә. Алдагы бүлекләр теоретик характерда бирелгән булса, әлеге бүлек гамәли характерга ия һәм мөселман дин гыйлеменен гамәли мәсьәләләренә игътибар итә.

7.1. Иман

Без, хәнәфиләр, иман дип Коръәндә һәм Сөннәттә язылганнарның барысын да күңелен белән кабул итү һәм аның турында телдән шаһитлек кылуға әйтәбез. Ләкин Коръәндә һәм Сөннәттә системалаштырылмаган мәгълүматның күп

булуы аркасында, дин галимнәре кабул итү өчен мәжбүри булган түбәндәге пунктларны аерып карыйлар: Аллаһы Тәгаләнең Барлыгына һәм Берлегенә ышану, фәрештәләреннән һәм пәйгамбәрләреннән барлыгына ышану, барлык Илаһи Китапларны кабул итү, Кыямәт көненә һәм тәкъдиргә ышану, шулай ук Аллаһның барлык кушканнарын үтәү өчен мәжбүри дип, ә Аллаһ тыйганнарны тыелган дип кабул итү. Димәк, югарыда аталганнарның барысын да күнелдән кабул итүче һәр кеше Аллаһы Тәгалә каршында иманлы бәндә була. Ә инде югарыда саналганнарға ышану турында телдән шаһәдәтлек кылу шаһәдәт кәлимәсен әйткән кешегә карата Шәригать кануннарын куллану өчен кирәк.

Китерелгән билгеләмәдән дин галимнәре нәтижә чыгардылар: беренчедән, кем дә булса иманны күңелә белән кабул итеп, аны телдән әйтмәгән икән, ул Аллаһ каршында иманлы кеше була, ә тормышта аңа карата имансызларга кулланылган кануннар кулланыла. Икенчедән, кем дә булса иманын телдән шаһәдәтлек кылып, күңелә белән кабул итмәгән икән, ул Аллаһ каршында имансыз бәндә була, әмма тормышта аңа карата иманлы кешеләргә кулланылган кануннар кулланыла.

Дин галимнәребезнең бу карашы «иман» сүзенең лексик мәгънәсенә («ышану, нәрсәне дә булса хакыйкать, дәрәслек дип кабул итү) нигезләнә. Шул ук вакытта алар түбәндәге Коръән аятен дәлил итеп китерәләр:

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذُّبُّ وَمَا
أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

«Алар әйттеләр: “Әй, атабыз! Без узыша башладык, ә Йосыфны әйберләрәбез янында калдырдык. Аны бүре ашаган. Ләкин без *дәрәсен сөйләгән* булсак та, син безгә *ышанмасың*”» (12:17).

7.2. Иман даими буламы, әллә ул үзгәрүчәнме?

Безнең хәнәфи мәзһәбе карашынча, иман артмый да, кимеми дә. Дин галимнәре моны түбәндәгечә раслыйлар: «Кабул итү нык ышанганлык дәрәжәсенә житкән икән, ул артырга да, кимергә дә мөмкин түгел». Ягъни кеше нәрсәнең дә булса хакыйкыйлығын таний яки танымый. Мәсәлән, бер кешегә китап күрсәткәндә ул шуның китап икәнән кабул итә яисә кире кага.

Аллаһы Тәгалә Коръән аятьләрендә иман һәм гамәлләрне грамматик яктан бәйләк белән берләштергән. Бу күренеш гамәлләр белән иманның төрле төшенчәләр булуына ишарәли. Мәсәлән:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

«Чыннан да, ышанган һәм яхшы гамәлләр кылганнар өчен» (18:107). Димәк, гамәлләр иманның бер өлеше түгел һәм аның артуы яки кимүенә берничек тә тәэсир итмиләр¹.

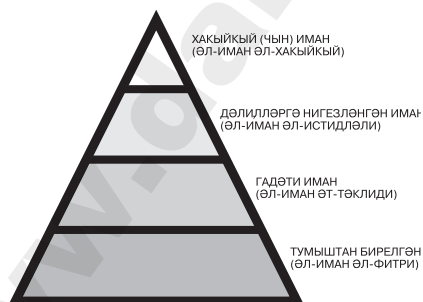
7.3. Иманның төрләре

Пәйгамбәрәбез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәллам хәдисләрендә иманның төрле дәрәжәләре булуы искә алына. Хәдисләрнең берсендә бу хакта болай әйтелгән: «Иманның

¹ Алар шулай ук беренче төркемдә китерелгән аятьләргә дә тиешле аңлатма биргәннәр.

житмеш яки алтмыштан артык тармагы бар. Шуларның иң югары дәрәжәдәгесе – «Аллаһтан башка Илаһ юк» дигән сүзләрне әйтү¹, ә иң түбән дәрәжәдәгесе – юлдан комачаулап яткан әйберләрне алып читкә кую. Оялчанлык та иман тармакларының берсе». Шушы хәдискә охшаш хәдисләрдән дин галимнәре иманның дәрәжәләрен эзләп тапканнар һәм аларны өйрәнгәннәр.

Шул ук вакытта иман башкача тәкъдим ителгән хәдисләр дә бар. Пәйгамбәрәбез Мөхәммәд салләллаһу галәйһи вәсәлламнең бер хәдисендә әйтелгән: «Һәр бала тумыштан иманлы була. Ә ата-аналары аны яһүди, христиан яки утка табынучыга әйләндерәләр...»² Моның ише хәдисләрдән дин галимнәре иманның түбәндәге дүрт төрен аерып чыгарганнар: әл-иман әл-фитри – һәр нарасыйга тумыштан бирелгән иман; әл-иман әт-тәкълиди – үзен нинди дә булса милләт яки дингә кертеп караган кешегә хас гадәти иман; әл-иман әл-истидләли – дәлилләргә нигезләнгән иман, ул акыл белән кабул ителгән иман; әл-иман әл-хакыйкый – рухи эзләнү нәтижәсендә кабул ителә торган хакыйкый, чын иман. Түбәндә китерелгән рәсемне карагыз.

¹ Муслим. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997). – Хадис № 51.

² Аль-Бухари. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусугат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997). – Хадис № 1270.

Хакыйкый (чын) иман (әл-иман әл-хакыйкый)

Дәлилләргә нигезләнгән иман (әл-иман әл-истидләли)

Гадәти иман (әл-иман әт-тәклиди)

Тумыштан бирелгән иман (әл-иман әл-фитри)

Татар дин галиме Г. Утыз-Имәни үзенә хезмәтләренә берсендә иманның аталган дүрт дәрәжәсеннән өчесен генә: гадәти иман, дәлилләргә нигезләнгән иман һәм хакыйкый иманны атап узган¹.

¹ «Иманның өч дәрәжәсе бар. Аларның беренчесе ныгыган иман дип атала. Ул саналган барлык сыйфатларны да кабул итү һәм аларга чиксез ышануны күздә тотта. Әлеге иманның дәрәжәсен барлык жан ияләренә имансызлыклары да какшата алмый, аңа теләсә нинди шартларда да шикләнү хас түгел. Ул Аллаһы Тәгаләнең сөекле бәндәләренә генә була. Иманның икенче дәрәжәсе – дәлилләргә нигезләнгән иман. Иманлы кеше, Аллаһы Тәгалә барлыкка китергән нәрсәләренә яшәшенә дәлилләр табып, Аның Барлыгына ышана. Бу дөнъяның үзеннән-үзе барлыкка китерелмәгәнлегенә һәм аның Барлыкка Китерүчесе булуына шик юк. Әлеге дөнъяның тотрыклы яшәеше шулай ук Аллаһның барлыгына дәлил була. Югыйсә, бу дөнъя әллә кайчан юкка чыккан булыр иде инде. Без жирдә эз күрсәк, аның кеше эзе икән беләбез; хайван эзе икән – аның хайванлык булуын беләбез. Ягъни эзне кем дә булса калдырган булырга тиеш. Икенче төрле әйткәндә, без бер нәрсәнең барлыгы турында башка нәрсәнең барлыгынан чыгып беләбез. Көн белән төннең, жәй белән кышның, яз белән көзнең даими һәм тотрыклы рәвештә алмашынып торулары шулай ук Аллаһы Тәгаләнең барлыгына дәлил булып тора. Иманның әлеге төре жирдәге барлык галимнәр дә имансызга әверелгән очракта да какшамас. Ул уртача дәрәжәдәге тәкъвалыкка ия кешеләргә хас. Иманның өченче төре – гадәти иман. Ул ата-бабаларның иманлы (мөселманнар) булуына нигезләнә һәм аның өчен Аллаһның Барлыгына нинди дә булса дәлилләр эзләү таләп ителми. Бу төр иман бик зәгыйфь. Кеше гомере буена шушы иман белән яшәгән булса, үләр алдыннан аның янына шайтан килеп, иманын какшатырга мөмкин, дигән фикер бар. Әлеге иман теләсә кайсы шикләнүләргә бирешүчән». Иманның икенче төрен галим тагын да ике төргә бүлеп карый: төпле дәлилләргә нигезләнгән иман (гакли) һәм Коръән белән Сөннәттәге дәлилләргә нигезләнгән иман (нәкли). Кара: Утыз-Имяни Г. Избранное. – Казань: ТКИ, 2007. – С. 256–257.

7.4. Имансызлык¹

Имансызлык («көфер») – Коръән белән Сөннәттәге мәғълүматны тулысынча яки өлешчә кабул итмәү. Без Коръәннен һәр хәрәфе һәм сүзенә «мөтәвәтир» дип аталган күп санлы ышанычлы юллар белән тапшырылган Аллаһның сөйләме булуына ышанырга тиеш². Сөннәткә килгәндә, ул хәдисләр дәрәҗәсигә яки шиклеләгенә теге яки бу аспекттың билгеләүче күп санлы төрләргә бүленә. Мона бәйлә рәвештә без Сөннәтнең һақыйкый өлешен генә танырга тиеш. Димәк, аның шикле өлешен кире кагу имансызлыкка керми.

«Көфер» сүзенә лексик мәғнәсә «яшерергә», «ябарга», «капларга» дигәнне аңлата. Дини терминологиядә ул сүз «һақыйкый динне яшеру» мәғнәсендә кулланыла. Бу дөньядан имансыз булып үткән кеше Жәһәннәмдә мәңгелек жәзалауларга дучар ителәчәк. Коръәндә бу һақта болай әйтәлгән:

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ (74) لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ (75)

«Гөнаһлы кешеләр, чыннан да, мәңге Жәһәннәм жәзалауларында булачак. Аларга бернинди дә жинеллек китерелмәс һәм алар анда өметсезлеккә, төшенкелеккә биреләчәкләр» (43:74-75).

¹ Кара: Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (ақыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – 224 с.

² Әлеге термин мөселман дин гыйлемендә төп Ислам чыгынакларының һақыйкыйлыгын тасвирлау өчен кулланыла. «Мөтәвәтир» төшенчәсенә төгәл билгеләмәсә түбәндәгечә: тапшыручыларның күпләге аларның сүз берләшүләренә шик тудырмаслык күп санлы чылбырлар буенча тапшырылган мәғълүмат блогы (гадәттә Коръән аятләре һәм хәдисләр).

7.5. Зур гөнаһлар¹

Безнең дин галимнәребез «зур гөнаһлар» төшенчәсенә түбәндәгечә билгеләмә бирделәр: «Гамәлне кылган өчен Аллаһ тарафыннан физик жәзалау, үлем жәзасы каралган яки Ул Үзенә ачуын, каһәрен, жәһәннәм белән жәзалауны вәгъдә иткән икән, әлеге гамәл зур гөнаһ санала».

Шушы билгеләмәгә нигезләнеп, дин галимнәре зур гөнаһларга мәжүсиләрнең ышанулары, төпле сәбәпсез кеше үтерү², зина кылу, исерткеч эчемлекләр эчү, караклык, ата-аналарның Аллаһ кушканнарга каршы килми торган³ сүзләрен тыңламау, сихерчелек, ятимнәрнең милкеннән шәхси максатларда файдалану, рибачылык, нахакка кешеләрне зинада гаепләү, сугыш кырыннан качу, ялган шаһитлек кылу, ялган сөйләү, иренәң Аллаһ кушканнарга каршы килмәгән⁴ гамәлләренә хатынның буйсынмавы, башка кешенең ата-анасына карата әшәке (әдәпсез) сүзләр сөйләү⁵, гайбәт сөйләү, яла ягу, тәкәбберлек, башкаларга күрсәтү өчен генә гыйбадәт кылу, талау, ирләргә ефәк һәм алтын әйберләр киеп яки тагып йөрү, Шәригатьнең мәжбүри кануннарын үтәмәү, тыелганнарны ашау һәм эчү, эшчегә хезмәт хакын вакытында түләмәүне кертәп карыйлар. Болардан тыш, дин галимнәренең хезмәтләрендә шушы төр гөнаһларга тагын башка күптөрле гамәлләр дә кертелгән. Шулай ук, кечкенә

¹ Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – 224 с. и ‘Абд аль-Малик ‘Абд ар-Рахман ас-Са’ди. Исламское вероучение: толкование акыды «Ан-Насафиййа». Перевод с арабского языка. – Казань: Изд-во «Иман», 2006. – 232 с.

² Үз-үзенә саклау максатыннан үтерү яки хөкөм карары белән жинаятьчәне жәзалап үтерү төпле сәбәп булып санала һәм зур гөнаһларга кертелми.

³ Ата-аналары балаларының иманнан язугарын яки тыелганнарны эшләүләрен таләп иткән очракта, Ислам аларның сүзләрен тыңламаска рөхсәт итә.

⁴ Ата-аналарның сүзләрен тыңламаудагы кебек үк шартлар.

⁵ Чөнки бу очракта ул кеше жавап итеп әдәпсез сөйләнүче кешенең ата-анасына карата да әшәке сүзләр сөйләргә мөмкин.

гөнаһ еш кылынган очракта зур гөнаһка әверелергә мөмкин, дип санала.

Зур гөнаһ кылган кеше «мөртәкиб әл-кабира» яки «фәсик» дип атала. Әгәр ул кеше, гамәленең гөнаһлы булуын танып, ниндидер сәбәпләр аркасында тәүбәгә килми икән, ул барыбер иманлы булып кала¹. Ләкин ул кылган гөнаһы өчен жәзалана чак. Ул кеше тәүбәгә килә ала һәм Аллаһ, Үзе теләсә, киләсе мәңгелек тормышта ярлыкап (гафу итеп), аны якларга рөхсәт итәргә мөмкин. Үзе теләмәсә, кылган гөнаһлары өчен бу кешегә тиешле жәзасын бирергә мөмкин. Әмма бу кешенең күңелендә иман булганга күрә, Аллаһы Тәгалә нәтижәдә аңа Жәннәткә керергә рөхсәт итә ала. Шуңа бәйле рәвештә, Шәригать, зур гөнаһ кылган кеше үлгәннән соң, аңа җәназа укып, Аллаһтан аның ярлыканыын сорарга куша.

Шул ук вакытта дин галимнәре зур гөнаһлардан арынуга һәм Жәһәннәм жәзалауларынан котылырга ярдәм итүче гамәлләрне аерып чыгаралар. Боларга ихлас күңелдән тәүбәгә килү, Аллаһка гафу, тәүбә сорап ялвару (үтенү, мөрәҗәгать итү), гөнаһлардан соң бары тик тугрылыклы гамәлләр генә кылу, бу дөньяда сынаулар һәм кайгы-хәсрәтләрне кичерү, кабердә жәзалану (Жәһәннәмдә жәзаланулардан коткарырга мөмкин), Кыямәт көненең коточкыч хәлләре, хокукы булганнарның яклавы², Аллаһның Рәхим-Шәфкәте белән кичерүе, мөселманнарның исән чакта да, үлгәннән соң да бер-берсе өчен дога кылулары (ягни исәннәрнең исәннәр һәм үлгәннәр өчен дога кылулары), тугрылыклы гамәлләр өчен үлгән туганнарга һәм дин кардәшләребезгә бүләкләр (саваплар) тапшыру (сәдака, Коръән уку, хаж кылу һәм ураза тоту) керә.

¹ Кеше әлеге гөнаһны рөхсәт ителгән гамәл дип санамаган очракта гына.

² Пәйгамбәрләр, илчеләр, тәкъвалар, дин галимнәре, Коръәнне тулаем белүчеләр, Коръән үзе, укылган догалар, тоткан уразалар һ.б.

Тәкъдим ителгән әдәбият

1. ‘Абдалгани аль-Гунайми аль-Майдани. «Шарх аль-‘ақыда ат-тахавиййа аль-мусамма «Байан ахль ас-сунна валь-джамаа». – Палестина: Джамгийя аль-бейт ли-т-турас ва аль-‘улюм аш-шар‘иййа», б. г. – 62 с.
2. ‘Абдальмалик ‘Абдаррахман ас-Са‘ди. Исламское вероучение: толкование ақыды «Ан-Насафиййа». Перевод с арабского языка. – Казань: Изд-во «Иман», 2006. – 232 с.
3. Адыгамов Р. К. Исламское вероучение. – Казань: Российский исламский университет, 2011. – 236 с.
4. ‘Абд аль-Малик ‘Абд ар-Рахман ас-Са‘ди. Шарх ан-Насафия фи аль-‘ақыда аль-исламия. – Багдад, 1988 г.
5. Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (ақыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – 224 с.
6. Утыз-Имяни Г. Избранное. – Казань: ТКИ, 2007. – 320 с.

Үз-үзенне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр

1. Иманга дин гыйлеменәң хәнәфиләр мәктәбенә хас билгеләмәне әйтеп бирегез һәм аңлатыгыз.
2. Иман даими буламы? Дәлилләрне санап чыгыгыз.
3. Иман фитри, иман тәклиди, иман истидләли һәм иман хакыйкый дип аталган иман дәрәжәләрен аңлатыгыз. Татар дин галимнәреннән кайсысы шушы темага язган?
4. Имансызлыкка билгеләмә бирегез.
5. Зур гөнаһка билгеләмә бирегез.
6. Зур гөнаһларга мисал китерегез.
7. Зур гөнаһ кылган кеше иманлы буламы? Ул Жәһәннәмдә мөңгелеккә калачакмы?
8. Зур гөнаһлардан арынырга ярдәм итүче гамәлләрне санап чыгыгыз.

ФАЙДАЛАНЫЛГАН ЧЫГАНАКЛАР ҺӘМ ТӘКЪДИМ ИТЕЛГЭН ЭДӘБИЯТ

1. ‘Абдалгани аль-Гунайми аль-Майдани. «Шарх аль-‘акыда ат-тахавиййа аль-мусамма «Байан ахль ас-сунна валь-джама‘а». – Палестина: Джам‘иййа аль-бейт лит-турас валь-‘улюм аш-шар‘иййа», б. г. – 62 с.
2. ‘Абд аль-Малик ‘Абд ар-Рахман ас-Са‘ди. Исламское вероучение: толкование акыды «Ан-Насафиййа». Перевод с арабского языка. – Казань: Изд-во «Иман», 2006. – 232 с.
3. ‘Абдальмалик ‘Абдаррахман ас-Са‘ди. Шарх ан-Насафиййа фи аль-‘акыда аль-исламиййа. – Багдад, 1988 г.
4. Адыгамов Р. К. Исламское вероучение. – Казань: Российский исламский университет, 2011. – 236 с.
5. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алям аль-джинни ваш-шайатин. – Амман: Дар ан-Нафа‘ис, 2002. – 208 с.
6. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. ‘Алям аль-маля‘икати аль-абрар. – Амман: Дар ан-Нафа‘ис, 2001. – 103 с.
7. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кыйама аль-кубра. – Амман: Дар ан-Нафа‘ис, 2002. – 287 с.
8. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Аль-Кыйама ас-сугра. – Амман: Дар ан-Нафа‘ис, 2004. – 310 с.
9. ‘Умар Сулейман аль-Ашкар. Ар-Русуль вар-рисалят. – Амман: Дар ан-Нафа‘ис, 2000. – 268 с.
10. Абу Хамид Мухаммад ибн Мухаммад аль-Газали ат-Туси. Высочайшее из устремлений в раскрытии смыслов прекрасных имен Аллаха/ перевод с арабского Саяхова Р. Л. – Уфа, 2007. – 232 с.
11. Аль-Бухари. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусу‘ат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997).

12. Ахмад ибн Ханбал. Муснад. – Электронный ресурс CD-диск «Маусу‘ат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991–1997).

13. Ахмед Саим Кылавуз. Исламское вероучение (акыда). – М.: Издательская группа «Сад», 2007. – 224 с.

14. Бикбулат С. Хэзрэт Мухэммед. – Чистополь, 1999. – 264 с.

15. Габаши Х. Подробная история тюрков. Перев. со старотатарского. – Казань: Иман, 2006. – 180 с.

16. Габдрахман Абу аль-Хасан аль-Джавзи. Борьба с сомнениями антропоморфистов. – Казань: Иман, 2006. – 72 с.

17. Габдулла аль-Кахтани. Кто они неохариджиты? / перев. с араб. – Казань: Иман, 2006. – 362 с.

18. Джаухари М. Р. Акыдатуна. Каир: Джамиат аль-Азхар, 10-е изд., 2005. – Ч.1. – 196 с.

19. Ибн-Касир И. Тафсир аль-Кур’ан аль-‘азым. – Дамаск: Изд-во Дар аль-файха’, 1994. – Т. 3, 769 с.

20. Ибрагим Т. Антропоморфные описания Бога в Коране// Минарет, №3 (006), 2005. – С. 2–9.

21. Курсави Г. Тафсир байан. – Казань: Типография Домбровского, 1915. – 192 с.

22. Малик Ибрахим. Параллельный мир или многое, но не все о джиннах. – Казань: Идел-Пресс, 2004. – 432 с.

23. Малик Ибрахим. Смерть: конец или начало? – Казань: Идел-Пресс, 2007. – 207 с.

24. Муслим. Сахих. – Электронный ресурс CD-диск «Маусу‘ат аль-хадис аш-шариф», версия 2.00, Global Islamic Software Company (1991-1997).

25. Топбаш О-Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 1, 296 с.

26. Топбаш О-Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 2, 272 с.
27. Топбаш О-Н. История пророков. Перевод с тур. – М.: ООО «Издательская группа “Сад”», 2006. – Ч. 3, 356 с.
28. Ульрих Р. Аль-Матуриди и суннитская теология в Самарканде. – Алматы: Фонд «XXI век», 1999. – 286 с.
29. Утыз-Имяни Г. Избранное. – Казань: ТКИ, 2007. – 320 с.
30. Хасан ибн Гали ас-Саккаф. Наставление высоким умам о достоверных и недостоверных аспектах «Хадиса о рабыне». – Казань: Иман, 2006. – 78 с.

РЕФЕРАТЛАРНЫҢ ЯКЫНЧА ТЕМАЛАРЫ

1. Аллаһның Барлығы (дәлилләрнең төрлөрө).
2. Фәрештәләр дөньясы.
3. Женнәр дөньясы.
4. Коръәндә Тәурат һәм Инжил.
5. Коръән могжизалары.
6. Православие христиан дине (Исламча анализ).
7. Католик христиан дине (Исламча анализ).
8. Индуизм (Исламча анализ).
9. Конфуций дине (Исламча анализ).
10. Буддизм (Исламча анализ).
11. Яһүди дине (Исламча анализ).
12. Америка индеецларының ышанулары (Исламча анализ).
13. Междуречьедагы күпаллалык (Исламча анализ).

14. Славяннардагы күпаллалык (Исламча анализ).
15. Борынгы Греция һәм Римда күпаллалык (Исламча анализ).
16. Гарәпләрдә Исламгача чордагы күпаллалык.
17. Сихерчелек һәм тылсым (Исламча анализ).
18. Татарларда дин үсеше тарихы (Исламга кадәрге һәм Исламны кабул иткәннән соңгы чорлар).
19. Бүгенге көн сектантлыкның куркынычлылыгы.
20. Пәйгамбәр Ибраһим галәйһиссәламның тормышы.
21. Пәйгамбәр Муса галәйһиссәламның тормышы.
22. Пәйгамбәр Нух галәйһиссәламның тормышы.
23. Пәйгамбәр Гайсә галәйһиссәламның тормышы.
24. Пәйгамбәр Йосыф галәйһиссәламның тормышы.
25. Пәйгамбәр Сөләйман галәйһиссәламның тормышы.
26. Пәйгамбәр Салих галәйһиссәламның тормышы.
27. Мөселман дин гыйлемендә могжиза төшенчәсе.
28. Коръән Жәннәт турында.
29. Коръән Жәһәннәм турында.
30. «Ислам дин гыйлеме» фәнненең әһәмияте.
31. Исламда һәм христиан динендә Кыямәт көне һәм аның билгеләре (чагыштырмача анализ).

العقيدة

КУШЫМТАЛАР

1 нче кушымта.

Әл-Матуридинның «Китаб әт-Таухид» китабынан Аллаһның барлығына китерелгән төпле дәлилләр («Бераллалык китабы»)

Беренче дәлил: Аллаһы Тәгалә Үзенә барлык нәрсәләргә дә барлыкка китерүче булуын безгә Үзе (Коръәндә) ачыкланды. Бу вәхи безгә ышанычлы рәвештә тапшырылган.

Икенче дәлил: бер генә кеше дә үзенә мәнәгә (*кыйдәм*) яшәгәнлеген расламады. Ләкин кешенең туып, акрынлап үсүен һәркем белә. Шулай итеп, һәркемнең үз тәҗрибәсә һәм кешеләргә риваятьләре жан ияләренә бу дөньяда мәнәглек түгеллеген, вакытлыча яшәгәнлекләрен күрсәтә.

Өченче дәлил: безнең тоеп белүебез, барлык тән субстанцияләргә дә мәҗбүр ителү белән (*фәрурат*) яки ихтыяҗлары белән (*хажәт*) ниндидер башка нәрсәләргә буйсындырылганлыкларын шаһитлек кылалар. Нәрсәгә дә булса буйсыну ул вакытлылыкның сыйфаты. Чөнки мәнәглек нәрсә үз-үзенә житешле (*гыйнан тәганә*), ягъни автаркия була.

Дуртенче дәлил: тере һәм үлеләрнең барлыгы үзара бәйләнгән булуны күзәтүдән шундый ук нәтижә чыгарырга мөмкин. Берсен икенчесеннән башка күз алдына китерү һич мөмкин түгел. Башкаларга бәйле нәрсәләр исә барлыкка китерелгән һәм вакытлыча гына булырга мөмкин.

Бишенче дәлил: барлык тоеп белән торган нәрсәләр, үзенчәлекләре бер-берсеннән качу (*танәфүр*) һәм бер-берсеннән ерагаюда (*табәгүд*) булган төрледән-төрле һәм капма-каршы натураларны (*табәгыйит мұхталифә вә мұтададда*) үз эчләрендә берләштерәләр. Әгәр дә алар, шуңа да карамастан, бер әйбер эчендә калалар икән, бу хәл барлыкка китерүченең гамәле генә булырга мөмкин. Шулай итеп, әйберләр барлыкка китерелгәннәр һәм вакыт белән чикләнгәннәр.

Алтынчы дәлил: дөнья кисәкләрдән (өлешләрдән) (*әжзагъ вә-абгад*) гыйбарәт. Кайбер өлешләрнең элек булмыйча, аннан соң барлыкка килгәннәрен (*хәдисүн бәгъда ән ләм якүн*) һәм аларның үсеп үзгөрүләрен беләбез. Шуңа ук фикер бөтен дөньяга карата да кулланылырга мөмкин, чөнки ахыргы өлешләрнең кушылуы чиксез (*гайре мұтанәхин*) була алмый.

Җиденче дәлил: дөньяда яхшылык белән яманлык, кечкенә һәм зур, матур һәм ямьсез, яктылык һәм караңгылык янәшә яши. Каршылыктар үзгәрешләрнең һәм юкка чыгуының билгеләре була. Юкка чыккан нәрсәләр үзеннән-үзе генә гыйбарәт була алмый.

Сигезенче дәлил: акылга мөгълүм булганча, тән (*жисем*) тыныч (*сукун*) булырга яисә хәрәкәтләнәргә (*хәрәкәт*) мөмкин. Бу ике халәт бериюлы була алмый. Димәк, алар мөңгелек түгел. Тынычлык та, хәрәкәт тә бер-берсе белән алмашынып килә. Шулай булгач, алар вакыт белән чикләнгән. Әгәр дә инде тыныч булмаган яки хәрәкәтләнмәгән жисемне күз алдына китерү мөмкин түгел икән, барлык жисемнәр дә,

ягыни бөтен дөнья да вакыт белән чикләнгән буларак барлыкка китерелгән.

Тугызынчы дәлил: өстәвенә, жансыз нәрсәләр үзләреннән-үзләре генә тыныч була яки хәрәкәтләнә алмыйлар. Аларга читтән (тыштан) тәэсир ителә һәм шул рәвешле алар башка жисемнәрнең ихтыяжларына (*хавәгыйж*) хезмәт итәләр һәм шуның белән аларга файда китерәләр (*мәнәфигъ*). Әмма башкаларга хезмәт итүче нәрсәләр мөстәкыйль була алмый. Димәк, алар барлыкка китерелгәннәр. Тере булмаган нәрсәләрдән файдаланган жан ияләре дә барлыкка китерелгән була.

Унынчы дәлил: матди жисемнәр дучар ителгән үзгәрешләр үзләренең һәм төрле халәтләренең вакыт кысаларында барлыкка килүен раслыйлар. Хакыйкәткә туры килмәсә дә, мисал өчен, мәңгелек материянең барлыгын күз алдына китеп карасак, бу да бер нәрсәне дә үзгәртә алмас иде. Әлеге материя дөнья барлыкка китерелгән мизгелдә юкка чыккан, дигән нәтижәгә килер идек.

Унберенче дәлил: без тән субстанцияләренең (*әгъян*) даими алмашынып торучы халәтләрдә (ягыни хәрәкәттә яки тынычлыкта, кушылу да яки бүленүдә һ. б.) чиксез рәвештә яшәүләрен дәвам итүләрен фараз кылабыз дигәнгә каршы килү принципаль рәвештә дөрөс түгел. Шуның белән төшенчәләренең бер-берсеннән аерым булырга тиешле ике дәрәжәсе кушыла. «Вакыт белән чикләнгәнлек» (*хадас*) нәрсәнең дә булса башта булмыйча, аннан соң барлыкка китерелүен раслый (*әл-каун бәгъда өнләм якүн*). Шулай итеп, «вакыт белән чикләнгәнлек» һәм «башлангычы булмау» (*кыйдәм*) билгеләмәләре буенча бер-берсен кире кагалар. Эзлекле дәвамлылык (*бәка*), киресенчә, нәрсәнең дә булса даими яңарып торучы вакыт кысаларында (*әл-каун фи мүстәгънәф әл-вакт*) яшәшән дәвам иттерүен аңлата. Бу хәл вакыт белән чикләнгән нәрсәләр белән генә булырга мөмкин.

Уникенче дәлил: барлыкка китерелгәннәрнең вакыт белән чикләнмәгән рәвештә яшәүләре турында сөйләүче риваять тә бар. Әлеге риваятькә ышанырга кирәкме, юкмы? дип сорыйсы гына кала.

Унөченче дәлил: без теләсә кайсы рәтнең (мәсәлән, саннар рәте яки сәбәп-нәтижә чылбыры) башлангычы булырга, ә ахыры булмаска тиешлекне беләбез. Югыйсә бернәрсә дә булмаган булып иде.

Ундүртенче дәлил: һәр хәрәкәт – аннан алдагы хәрәкәтнең ахырын, һәр мөнәсәбәт аннан алдагысының ахырын белдерә. Шуңа ук хәл башка акциденцияләргә дә хас. Димәк, аларның барысына да башлану һәм төгәлләнү хас. Ягъни алар вакыт аралыгында гына барлыкка килергә мөмкин.

Унбишенче дәлил: жисемнең дәвамлылыгы аңа «озынлык» (*бәка*) акциденциясе хәбәр ителгәнгә күрә генә мөмкин. Ул мәңгелек булсын өчен аңа кирәкле акциденция бирелергә тиеш. Ләкин бу үзеннән-үзе каршылыклы фикер, чөнки акциденцияләр (*агърад*) билгеләмәләре буенча вакытлыча күренеш һәм хәбәр итү акты да вакытлы була.

Уналтынчы дәлил: безгә язучысы булмаган бер генә хат та, бүлүчесе булмаган бер генә бүленеш тә мөгълүм түгел. Шуны ук тоташу (ялгану), хәрәкәт, тынычлык һәм дөньядагы барлык башка нәрсәләр турында да әйтергә мөмкин. Димәк, һәр вакыйганың барлыкка китерүчесе бар һәм дөнья да сәбәпле, ягъни барлыкка китерелгән.

Унҗиденче дәлил: тоеп беленә торган матди дөньяның һәр өлеше аерым-аерым алганда фикерләнүченә мәңгелек булмавына, ә вакытка бөйлә рәвештә барлыкка китерелүенә төшендерә. Бу хакта уйламау дәрәҗә булмас иде, чөнки ул чакта без фикерләнү сәләтеннән мәхрүм калыр идек.

ЭЧТӨЛЕК

КЕРЕШ	3
1 БҮЛЕК. АЛЛАҢКА ЫШАНУ	10
1.1. Аллахның исемнәре	10
1.2. Аллахның сыйфатлары (атрибутлары)	16
Тәкъдим ителгән әдәбият	33
Үз-үзеңне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр	34
2 БҮЛЕК. ФӘРЕШТӘЛӘРГӘ ЫШАНУ	36
2.1. Фәрештәләрнең сыйфатлары	37
2.2. Фәрештәләрнең вазыйфалары	42
2.3. Жәннәр	46
2.3.1. Жәннәрнең сыйфатлары	47
2.3.2. Шайтан	50
Тәкъдим ителгән әдәбият	53
Үз-үзеңне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр	54
3 БҮЛЕК. ИЛАҢИ КИТАПЛАРГА ЫШАНУ	56
3.1. Вәхи (Яналык): Илаһи Китапларны тапшыру ысулы	58
3.2. Коръәнгә кадәрге Илаһи Китаплар.....	60
3.3. Коръән.....	64
Тәкъдим ителгән әдәбият	68
Үз-үзеңне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр	69

4 БҮЛЕК. ПӘЙГАМБӘРЛӘРГӘ ҺӘМ ИЛЧЕЛӘРГӘ ЫШАНУ	70
4.1. Пәйгамбәр белән илче нәрсә белән аерылалар? ...	74
4.2. Пәйгамбәрләр һәм илчеләрнең вазыйфалары	74
4.3. Пәйгамбәрләрнең сыйфатлары.....	79
4.4. Могҗизалар.....	82
4.5. Пәйгамбәребез Мөхәммәд саләллаһу галәйһи вәссәлам	87
Тәкъдим ителгән әдәбият	90
Үз-үзенә тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр.....	92
5 БҮЛЕК. КЫЯМӘТ КӨНЕНӘ ЫШАНУ	94
5.1. Үлем	98
5.2. Кабер	100
5.3. Кыямәт көне билгеләре	104
5.3.1. Кыямәт көненең кечкенә билгеләре	104
5.3.2. Кыямәт көненең зур билгеләре	106
5.4. Кыямәт көненең башлануы	115
5.5. Жәннәт	124
5.6. Жәһәннәм	126
5.7. Шәфәгать	128
Тәкъдим ителгән әдәбият	129
Үз-үзенә тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр	130
6 БҮЛЕК. ТӘКЪДИРГӘ ЫШАНУ	132
6.1. Аллаһның Ихтыяры белән кеше ихтыярының бәйләнеше	134
6.2. Аллаһка тапшырылу (әт-тавәккул)	136

Тәкъдим ителгән әдәбият	137
Үз-үзенне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр	138
7 БҮЛЕК. ӨСТӘМӘ СОРАУЛАР	139
7.1. Иман	139
7.2. Иман даими буламы, әллә ул үзгәрүчәнме?	141
7.3. Иманның төрләре	141
7.4. Имансызлык	144
7.5. Зур гөнаһлар	145
Тәкъдим ителгән әдәбият	147
Үз-үзенне тикшерү өчен сораулар һәм биремнәр	147
ФАЙДАЛАНЫЛГАН ЧЫГАНАКЛАР ҺӘМ ТӘКЪДИМ ИТЕЛГӘН ӘДӘБИЯТ	148
РЕФЕРАТЛАРНЫҢ ЯКЫНЧА ТЕМАЛАРЫ	150
1 нче номерлы кушымта. Әл-Матуридинның «Китаб әт- Таухид» китабыннан Аллаһның барлығына китерелгән төпле дәлилләр («Бераллалык китабы») ...	152
2 нче номерлы кушымта. Пәйгамбәрләр һәм ил- челәрнең шәжәрәләре	156

ГАКЫЙДӘ
(Иман нигезләре)

Уку әсбабы

Төзүче-автор: **Габдулла Әдһәмов**

Корректор: *Дәүләтҗанова Г.С.*

Компьютерда биткә салучы: *Сәйфетдияров Р.Г.*

Безнең китапларны түбәндәге адреслар буенча
сатып алырга мөмкин:

Казан, Лобачевский урамы, 6.

Үзәкләшкән дини оешма –

Татарстан Республикасы мөселманнары

Диния нәзарәте;

Казан, Газовая урамы, 19.

Россия ислам институты.

“Хузур” нәшрият йорты.

420111 Казан, Лобачевский урамы, 6.

Тел./факс: +7 (843) 202-07-74.

<http://huzur.ru>; электрон почта:

huzur.inform@mail.ru

Басарга кул куелды: 22.12.2014. Форматы 60*90 ¹/₁₆.

Офсет басма. «Таймс» гарнитурасы.

Тиражы 1000 данә. Заказ № 192

«Зур Казан» типографиясе.

420095 Казан, Серов урамы, 4а. Тел.: 8 (843) 253-66-04

Бирелгән электрон әйләнешкә туры китерелеп бастырылды.